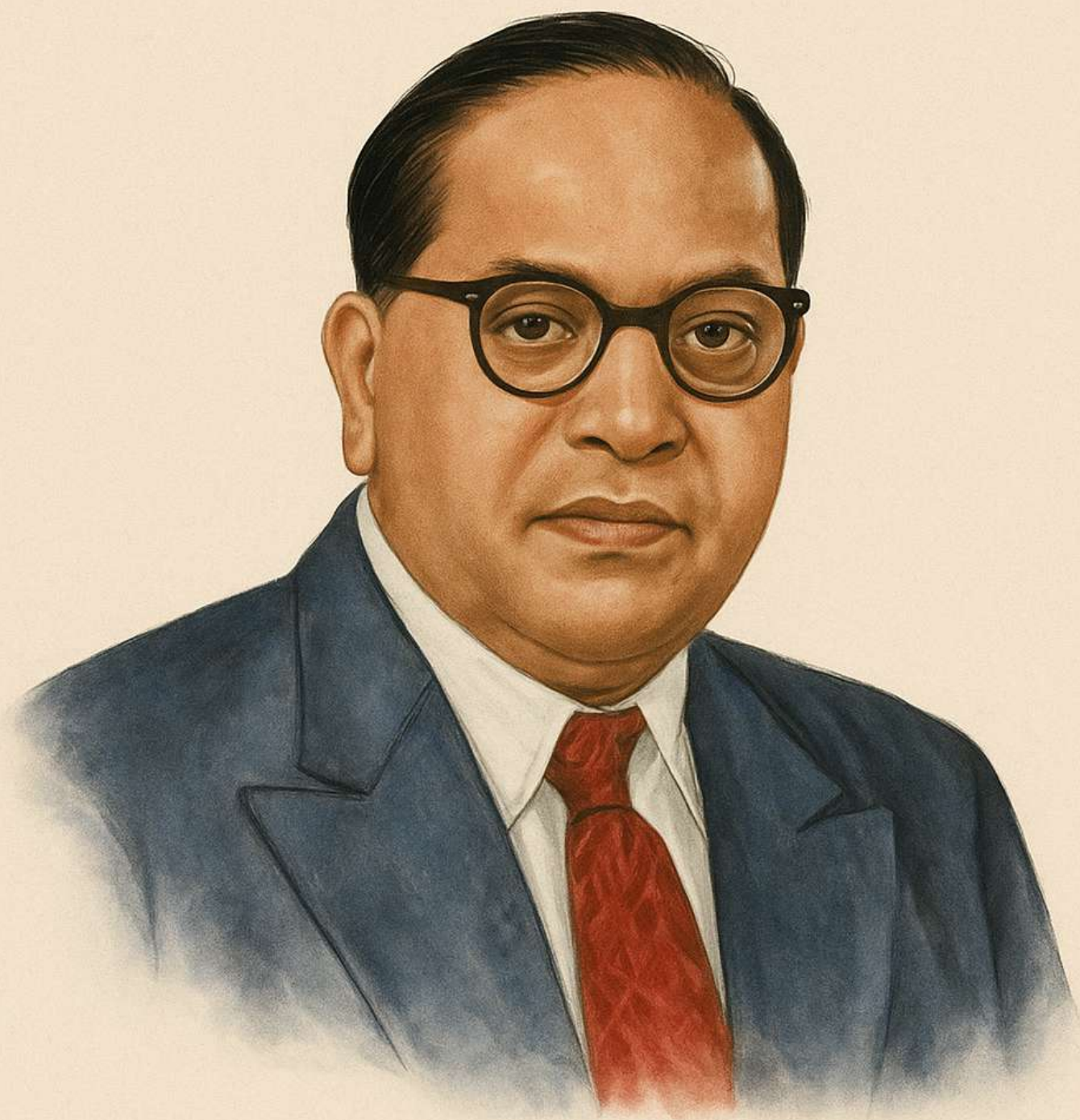

ASHOK GOPAL'S AMBEDKAR A PART APART

Tamil Review by: R. Pattabiraman

Book Review PDF Edition

Ambedkar a part apart

முன்னீடு

நவீன இந்திய கட்டுமானத்தில் அம்பேத்கர் மிக முக்கியமான இடம் பெறக்கூடியவர். அவர் குறித்த தொடர் வாசிப்புகளும் அரசியல் பழகுநருக்கு அவசியமானது. அவருக்கேயான எழுத்து கிடங்கு மெதுவாகவேனும் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக மெல்ல மெல்ல உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸ், காந்தி, நேருவை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த கிடங்கின் நீள அகலம் இன்னும் தேவைப்படுவதாக இருக்கலாம்.

அசோக் கோபால் எழுதிய A Part Apart - The Life and Thought Of B R Ambedkar நூல் குறித்து முகநூலில் மிக விரிவான அறிமுகத்தை ஜூலை 1, 2025-ஆகஸ்ட் 6 காலத்தில் 18 இடுகைகளாக செய்திருந்தேன். அவற்றை தொகுத்தால் தனி நூல் அளவிற்கான செய்திகளாவதை உணர்ந்து திரட்டி, மின் நூலாக இங்கு தந்துள்ளேன்.

அசோக் கோபாலின் ஆங்கில நூலை வாசிக்க முடியாதவர்க்கு, எனது இந்த நூல் உதவக்கூடும். சாளரமாக இருக்கும். நூல் குறித்து எனது இடுகைகள் பேசும்.

முன்னர் "அம்பேத்கரும் கம்யூனிசமும்" 'பாபாசாகேப் அம்பேத்கர்' ஆகிய நூல்களை இணையத்தில் வைத்துள்ளேன். இந்த நூல் அறிமுகமும் அதனுடன் சேர்வதில் மகிழ்ச்சி.

6-8-2025

ஆர். பட்டாபிராமன்

July 1 2025

அம்பேத்கர் A Part Apart

நவீன இந்திய கட்டுமானத்தில் அம்பேத்கர் மிக முக்கியமான இடம் பெறக்கூடியவர். அவர் குறித்த தொடர் வாசிப்புகளும் அரசியல் பழகுநருக்கு அவசியமானது. அவருக்கேயான எழுத்து கிடங்கு மெதுவாகவேனும் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக மெல்ல மெல்ல உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸ், காந்தி, நேருவை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த கிடங்கின் நீள அகலம் இன்னும் தேவைப்படுவதாக இருக்கலாம்.

இந்திய / உலக ஆய்வுலகு தொடர்ந்து சில ஆளுமைகள் குறித்த அகழாய்வில் ஈடுபட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது... இப்பட்டியலில் இடம் பெறக்கூடியவர் மிகக் குறைவு. மார்க்ஸ், காந்தி இன்னும் தேடப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அம்பேத்கர் இவ்வரிசையில் வேகமாக வந்து கொண்டிருப்பவர். இவர்கள் வாழ்க்கை குறித்த தேடல்கள் தீர்ந்தபாடில்லை. தீரவும் வேண்டாம். இன்னும் அவர்களை இண்டு இடுக்கெல்லாம் வெளிச்சம் பாய்ச்சி வெளிக்கொணரும் வேலை இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றும். இதில் அம்பேத்கர் குறித்த இந்த வேலை சற்று கூடுதலாகவே இருக்கவேண்டியுள்ளது. காந்தி , மார்க்ஸ் , நேரு அளவைப் பார்க்கையில், அம்பேத்கர் தனி வாழ்வு வெளிச்சம்படாமல் இருக்கிறது. அவரின் மராத்தி எழுத்துக்களும் , ஆங்கில வழி / பிற இந்திய மொழிகள் வழியே செல்லாமல் இருக்கிறது.

என் அம்பேத்கர் வாசிப்பும் 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, விட்டு விட்டாவது இருக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். திருவாரூர் சூழல் அதற்கான வேரை கொடுத்தது எனலாம். தொழிற்சங்க , கட்சி காட்சிகளும் அதற்கு உதவின. ஊரில் இருந்த திருவிக கல்லூரி என்பதும் கம்யூனிஸ்ட், திராவிட, அம்பேத்கரிய செயல்பாட்டு பேராசிரிய நண்பர்களை கொடுத்தது. கேப்டன் கலியபெருமாள் என்கிற பேராசிரியர், அம்பேத்கர் பண்பாட்டு மய்யம் அமைத்து நிகழ்வுகளை நடத்தினார். துவக்க நிகழ்வில் அம்பேத்கர் படத்தை திறக்க, தொழிற்சங்கத் தோழன் என்கிற வகையில் என்னை அழைத்தனர். வாசிப்பு , விவாதம் அவர் குறித்த அறிவார்ந்த தேடல் என கொஞ்சம் எனக்குப் போனது.

இன்று பார்த்தால் காந்தி அளவிற்கு மார்க்சோ, மார்க்ஸ் அளவிற்கு அம்பேத்கரோ என் வாசிப்பில் இல்லை. நேருவைவிட கூடுதலாக

அம்பேத்கர் வாசிப்பு இருக்கிறது எனச் சொல்ல முடியும். 1980களில் குபர் எழுதிய அருமையான analytical நூலை வாசித்த நினைவு. இன்றும் அந்நூல் தனித்த ஒன்றாக எனக்குத் தோன்றும். நான் எம் எஸ் கோரை இன்றுவரை படிக்காமல் விட்டது என் குறை. நேரு வாசிப்பும் இந்திய நவீன கட்டுமானத்தில் மிக மிக அவசியமானது என நான் உணர்கிறேன்.

இவ்வளவு பீடிகையும் அசோக் கோபால் எழுதிய A Part Apart - The Life and Thought Of B R Ambedkar நூல் வாசிப்பு பற்றி கொஞ்சம் பேசத்தான். அம்பேத்கர் வாழ்வும் சிந்தனையும் குறித்து தான் நிறைய நூல்கள் இருக்கிறதே, அப்புறம் என்ன என்ற கேள்வி வரலாம். ஆனால் அதை சற்று விஸ்தாரமாக ஆழ அகல தோண்டித் தரும் நல்வேலையை, ஆண்டுக்கணக்கான பெரும் உழைப்பை அசோக் கோபால் செய்துள்ளார்.

டெல்தும்டேவின் Iconoclast Reflective Biography வந்தவுடன் (670 பக்) அதை உள்வாங்கும் வேலையில் சென்றேன். அசோக் கோபால் தள்ளிப்போனது. டெல்தும்டே சிறையில் இருந்தபோதே அசோக் கோபாலின் நூலை படித்ததாகச் சொல்லியுள்ளார்.

அசோக் கோபாலின் இந்நூல் நவயானாவால் 2023ல் ரூ 1000க்கு கொணரப்பட்ட நூல். 800 பக்கங்களுக்கு மேலான மிக ஆழமான, நுணுக்கமான தேடல் பின்புலம் கொண்ட பிரதி. அதனால் இந்நூல் மிக முக்கியமான ஒன்றாக பல அறிவுத்துறை செயல்பாட்டாளர்களால் பார்க்கப்படுகிறது.

அம்பேத்கரை தெய்வ ஆராதனை செய்யக்கூடிய அல்லது அருண் ஷோரி போல விமர்சனம் மட்டுமே செய்யக்கூடிய நூல்களிலிருந்து மாறுபட்டு, அவரின் வாழ்க்கையை அறிந்த மட்டும், எழுத்துக்களின் வழி அவர் வந்தடைந்த சிந்தனை பரிமாணங்களை கனமாக வைக்கக்கூடிய நூல் என்கிற வகையில் அசோக் கோபால் உழைப்பு மெச்சத் தகுந்தது.

எவர் குறித்த வாசிப்பும் ஆய்வு மனதிற்கு 'critical appreciation' என்கிற வகைப்பட்டு இருந்தால் நலம் என என் வாசிப்பு பயிற்சி சொல்லிக்கொடுக்கிறது. Hagiography ஆல் வெறும் கொண்டாட்ட, தொழும் மனநிலை மட்டுமே கட்டப்படும். அசோக் கோபால் உழைப்பு மற்றும் அறிவார்ந்த செயல்பாட்டால், நல்ல reference book ஒன்றை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளார்.

இதுவரை ஆங்கில மராத்தி நூல்களில் வராத செய்திகளையும் சேர்த்து தந்துள்ளதாக அசோக் கோபால் சொல்கிறார். அம்பேத்கர் எழுத்து கிடங்கு 50 ஆயிரம் பக்கங்கள் இருக்கலாம் என்ற எண்ணம்தான் என்னிடம் இருந்தது. அசோக் கோபால் படி அது லட்சம் பக்கங்களாம். எவ்வளவு தேடல் இன்னும் தேவை என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்நூலின் தலைப்பை பாருங்கள் A Part Apart என இருக்கும். இந்த சொற்றொடரை அம்பேத்கர் அக்டோபர் 27, 1939ல் பயன்படுத்தினார்.

I am not a part of the whole . I am a part apart. இதை எப்படி எளிமையாக புரிந்து கொள்வது. நான் அந்த முழுமையின் பகுதி அல்ல. தனித்த பகுதி எனச் சொல்ல வருகிறார். என்னை வேறு முழுமையின் பகுதியாக பார்க்காதே. நான் முழுமையில் அடங்கா தனித்த பகுதி என புரிந்து கொள்ளலாமா? இதை அன்றைய சூழல் contextல் வைத்து அவரவர் புரிதலுக்கேற்ப விரிவுரை செய்யலாம்.

அசோக் கோபால் இந்நூலை அறிமுகம் என்பதுடன்

20 இயல்களில் முனைந்து முடைந்து தந்துள்ளார். நூலாசிரியராக அவர் சொல்லியிருப்பது

A part Apart aims to chart the evolution of Ambedkar's thought, its core vision, and its relation to his life and work. Biographical information has been intertwined with a reading of Ambedkar's writings and speeches done against the background of conceptual frames , contextual information and scholarly analysis...

அசோக் கோபால் 2004 லிருந்து தொடர்ந்து 20 ஆண்டுகள் உழைப்பின் விளைச்சலை கொடுத்துள்ளார்.. மிக ஆழமான விவரமான நூலில் செல்கிறோம்...பார்க்கலாம்..

1-7-2025

July 2

அம்பேத்கர் A Part Apart 2

அம்பேத்கர் வாழ்க்கை சிந்தனை செயல் குறித்த அருமையான மேம்பட்ட நூலினை அசோக் கோபால் தந்துள்ளார். முடிந்தவரை உள்ளது உள்ளபடி என்கிற எழுத்து கொண்டாடப்படவேண்டிய ஒன்று. இப்படிப்பட்ட நூல் வகைகள் கூடும்போது, வாசகரின் புரிதலில் balance நிலைக்கும். ஓகோ என சாமியாடல்களோ, அலட்சிய உதாசீனங்களோ செய்யாமல், ஆளுமைகளை பூமியில் கால் ஊன்றி நடந்த ஜீவன்களாக புரிந்துகொள்ள முடியும். அசோக் கோபால் இவ்வகை நிதான புரிதலுக்கு இந்நூல் வழி உதவுவார். இந்நூல் 2023ல் நவயானவால் ரூ 1000க்கு கொணரப்பட்டது. அசோக் கோபாலின் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் உழைப்பை உள்ளிழுத்துக்கொண்டுள்ளது.

நூல் அறிமுகப்பகுதி A Thinker In Politics எனத் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீர் போன்றவர்கள் தவறாக எழுதியவை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அம்பேத்கர் அக் 20,1935ல் பேசியது

I will not die as person who calls himself a Hindu. ஆனால் கீர் எழுதியதே அதிகம் பொது வெளியில்- I will not die a Hindu. இரண்டுக்கும் அர்த்த பாவ அழுத்தம் மாறுபடும் என்பதை அசோக் கோபால் சொல்கிறார். புனே உடன்பாடு வந்தபின் இதை அவர் பேசியிருந்தார் . காந்தி இதற்கு எதிர்வினையாற்றினார்.

அம்பேத்கர் குறித்த தீவிர வாசிப்பு அனுபவத்தை அசோக் பகிர்கிறார். அவர் வழக்கமான அறிவுஜீவி வகைப்பட்டவரல்ல..அகாடமிக் தாண்டி அரசியலின் தடிப்புகளுடன் , எதார்த்தங்களை பார்த்து போராடிய அறிஞர். அவரால் நீங்கள் பேசக்கூடிய ஸ்வராஜ்யம் யாருக்கு என கேட்கமுடிந்தது.

நூலின் தலைப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள அக் 27 , 1939 “ I am not part of a whole. I am part apart” என தனித்து கம்பீரம் காட்டக்கூடிய நிலைப்பாட்டினை அம்பேத்கர் எடுத்தார். தான் முழுமையின் ஏதோவொரு பகுதியல்ல என்கிற சுயகௌரவத்தை அவர் உயர்த்தினார். தனித்த பகுதி என்றார். ‘தனித்த பகுதி’ எந்த முழுமையையும் ஏற்காதோ- முழுமையாகவும் ஆகாதோ..சரி எதை முழுமையாகப் பார்த்து அம்பேத்கர் அதன் பகுதி நான் அல்ல என உணர்த்த விரும்பினார்.. காங் காந்தி விடுதலை இயக்கத்தையா... இப்படி கேள்விகள் வாசக மாணவனாகிய என்னிடம்.

'He cared deeply for the whole' என அசோக் தன் ஆய்வில் வெளிச்சம் காட்டவும் செய்கிறார். இந்திய அரசமைப்பு அசெம்பிளியின் பகுதியாக அவர் ஆகவில்லையா...பின் அவரே அதன் முழுமை என்கிற உயர்வாகவில்லையா..இப்படியும் என்னிடம் கேள்விகள்..

சில நேரங்களில் செயல்கள் சிந்தனை கூடாமல் ஏமாற்றம் கிடைக்கும்போது ' he declared a desire to withdraw from politics and devote energies to writing' என்கிற சோர்வையும் காண்கிறோம். வாழ்வு என்றால் அப்படித்தானே. உற்சாக உந்துதல்களும், வீழ்ச்சி சோர்வுகளும், திரும்ப எழும் துள்ளல்களுமானது தானே.

அவருக்கான அரசியல், சமூகம் சார்ந்தது. இரண்டும் ஊடாடக்கூடியது. இதனால் அவர் சமயம் என்பதையும் எடுத்து விவாதிக்க வேண்டியதானது. அவருக்கு a society based on the principles of equality, liberty, fraternity முக்கியமானது. இந்த மூன்றும் ஒத்துப்போகக்கூடியவை தானா என்கிற philosophical frame சார்ந்த உரையாடலை அகில் பில்கிராமி போன்றோர் தீவிரமாக எடுத்துள்ளனர். அம்பேத்கரின் முக்கிய பங்களிப்பாக பல அறிஞர்கள் உணர்ந்தது போல் , அவரின் fraternity வலியுறுத்தல். இது அவரின் தனிச் சிறப்பு என எனக்குத் தோன்றும்.

அசோக் கோபால் இந்த சாப்டரில் சொல்ல வருவது

Ambedkar seemed to be wearing two hats in public life- one of a social reformist and the other a reluctant politician who would rather be a statesman.

அம்பேத்கருக்கு , அரசியல் அமைப்பு பேசும் political ideal என்பதற்கும் சாதி சார்ந்த உணர்வுகளுடன் நகரும் social ideal என்பதற்குமான பிளவு முரண் , அதி அவசரமாக தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்று. அவர் மார்க்சியம் தாண்டி புத்த இசத்தில் உயர் வாழ்வை பரிந்துரைக்கலானார்.

Political Philosophy என்பதில் அவரை என்ன லேபிள் கொண்டு locate செய்வது என்கிற கேள்வி அசோக் கோபாலுக்கு எழுகிறது. அவருக்கு ஏராள source materials- one body source என்பதில்லை. 1940க்கு முன்னர் அவர் கீதையைக் கூட பயன்படுத்தியுள்ளார். பயன்படும் எனில் நாம் மனுஸ்மிருதியைக் கூட (if required even from the buried Manusmriti) எடுத்தாள வேண்டும் என நண்பர்களிடம் சொல்லியுள்ளார் . சம்ஸ்கிருதம் அவசியம் எனப் பார்த்துள்ளார் போன்ற செய்திகளை அசோக் கோபால் தருகிறார்.

லிபெரல், டெமாக்ரட், ராடிகல் போன்ற அளவைகள் மட்டும் போதாது. Progressive conservative என்பதும் தேவை என்கிறார் நூலாசிரியர்.

தனது எழுத்துக்களில் inconsistency இருப்பதைப் பற்றி, காந்தி போலவே அம்பேத்கரும் கவலைப்பட்டவர் அல்ல. Consistency கழுதையின் குணம் என சாடவும் செய்கிறார்.

அம்பேத்கரிடம் impatience இருப்பதை உணரமுடிந்தாலும், 'ஓர் இரவில் மாற்றம்' என்பதை அவர் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. Graduation என்பதை அவர் ஏற்றார். அவரின் இந்த வரிகளை அசோக் துணைக்கு எடுத்து வருகிறார்

You must not refuse what is offered when you know that your sanctions are inadequate to compel your opponent to concede more.

கொள்கை ஏற்கப்பட்டு, நடைமுறையில் அமுலாக்கம் instalmentsல் வந்தாலும் நிராகரிக்காதே என அவர் சொல்லித் தருகிறார். எங்கள் தொழிற்சங்கத்தில் தோழர் குப்தா இதை இலகுவாக grip செய்ய வைத்தார். Even one step with all - Accept what is given , fight for the improvement of the rest என வழி நடத்திய அபூர்வ தொழிற்சங்க மேதை தோழர் குப்தா என என் நினைவு இங்கு ஓடுகிறது.

ஜான் துவேயிடமிருந்து கற்ற ஜனநாயக கருத்தாக்கத்தை, இந்திய சாதி சமூக பின்னணியில் அம்பேத்கர் மேம்படுத்தினார். அம்பேத்கரை அய்ரிஷ் எட்மண்ட் பர்க் உடன் அசோக் ஒப்பிடுகிறார்.

அம்பேத்கர் உஷ்ணமாக எழுதி பேசுவது ' வெறுப்பின் சாயலா' என்கிற கேள்விக்கு அவரிடமிருந்தே பதிலைப் பெற்று அசோக் கோபால் தருகிறார்.

I hate injustice, tyranny, pompous ness, humbug and my hatred embraces all those who are guilty of them. I want to tell my critics that I regard my feelings of hatred as a real force. They are only reflex of the love I bear for the causes I believe in , and I am no wise ashamed of it

அம்பேத்கரின் இந்த வாதம் கூர்முனை கத்தி போல் உள்ளது. அவரவர் தான் நம்பும் காரணங்களின் மீதான காதலால், அதற்கு எதிரானவர் மீது வெறுப்பு என்கிற சக்தியை பிரயோகிக்கலாம் என்பதான திசையை இவ்வாதம் காட்டக்கூடும் என எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அம்பேத்கருக்கு காந்திக்கு கிடைத்தது போல் மகாதேவ் , பியாரிலால் கிடைக்காமல் போனதால், அம்பேத்கர் பற்றிய செய்திகள் பேச்சு

எழுத்துக்கள் போதுமானவை கிடைக்காமல் போனதை ஆசிரியர் சொல்கிறார்.

நீளம் கருதி இவ்வியலை நான் கீழ்க்கண்ட அசோக் வரிகளுடன் நிறுத்துகிறேன்

Ambedkar is not for the weak or bigoted. Nor is he for those who would like to be his blind bhakts - devotees . He expected critical reflection from all...

2-7-2025

July 3

அம்பேத்கர் Apart Apart - 3

அசோக் கோபாலின் ஆழமான நூல் குறித்து 3வது பதிவைத் தருகிறேன். இதற்கு முந்திய பதிவில் 'அம்பேத்கர் அரசியல் சிந்தனையாளர்' பற்றிய எளிய குறிப்பை கொடுக்க முடிந்தது.

அசோக் முதல் இயலை Army Man's Son எனத்தலைப்பிட்டு, அவரின் தந்தை , குடும்பம் பற்றிய சில செய்திகளைத் தருகிறார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இராணுவ சுபேதராக அவர் தந்தை இருந்து பென்சன் பெற்றவர். இராணுவ பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகவும் இருந்தவர்.

தந்தை ராம்ஜி சக்பால். தாத்தா மலோஜி சக்பால். இவர்களும் இவர்களது உறவினர்களில் சிலரும், மகர் பகுதியிலிருந்து இராணுவப் பணிகளில் இருந்துள்ளனர். மகர் என்கிற சாதி சார்ந்த பதம் , 11 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் புழக்கத்தில் வந்ததாக அசோக் கோபால் சொல்கிறார். மகர் பெண்கள் கடுமையான பாலியில் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட வரலாற்று செய்திகளையும் தருகிறார். 1880ல் 2800 மகர்கள் பம்பாய் ஆர்மியில் இருந்தனர்.

அம்பேத்கர் தாயார் பீமாபாய். சக்பால் பீமாபாய் திருமணம் 1867ல். பீமாபாய் 14 குழந்தைகளை பெற்றவர். சாவிற்கு கொடுத்தது போக தங்கிய குழந்தைகள் பலராம், கங்கா, ரமாபாய், ஆனந்த்ராவ், மஞ்சளா, துல்சா, பீமராவ்.

பீமராவ் அம்பேத்கரின் பிறந்த தேதி பள்ளிக்கூட ரிகார்ட் படியானது. 14-4-1891. குடும்பம் சதாரா பகுதிக்கு சென்றது. பள்ளி வாழ்வில் அம்பேத்கர் என்கிற பெயர் பின்னொட்டை தந்த வாத்தியார், அன்புடன் இருந்த வேறோரு வாத்தியார் இருவரும் பிராமணர்கள். இதன் பொருள் மகர் குழந்தைகள் பள்ளி சேர்வதில். மற்றவருடன் சேர்க்கப்படாமல் தனித்து அமரச் செய்தல் போன்ற கொடுமைகளை சந்தித்து போராடாமல் இல்லை.

ராம்ஜி டபோலி பகுதியில் பென்சனர் குடியிருப்பில் இருந்தார். அக்கம்பக்க பிரச்சனை காரணமாக சதாரா, பின்னர் பம்பாய் என நகர்ந்தார். மேலும் மேலும் படிக்க அக்குடும்பத்தில் வாய்ப்பு அம்பேத்கருக்கு கிடைத்தது. சதாரா பள்ளியில் அவர் பிவா ராம்ஜி அம்பேத்கர் என்கிற பெயரில் படித்துள்ளார்.

சிறுவனாக சதாரா பகுதியில் கோகோ, கில்லி, கிரிக்கெட், கால்பந்து விளையாடியதாக அம்பேத்கரே நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

ஆலவிழுதுகளை பிடித்து ஊஞ்சல் ஆடுவது, அங்கு படுத்திருக்கும் பெருசுகளின் தூக்கத்தை கெடுத்தது போன்றவை நடந்துள்ளது. விளையாட்டில் எவராவது நீ தோற்றுவிட்டாய் என்றால் அவர்களுடன் சண்டை. அசோக் எழுதுகிறார்

If he was called a loser, he would beat up the other children. He was not afraid of picking up a fight with older children either. He was hefty and knew choice of abuses. எனக்கு இது மிக முக்கியமான உளவியல் அம்சமாக பட்டது.

வீட்டில் பெண்களுக்கு மணமுடித்த தருவாயில், மனைவி இறந்த சூழலில், தான் அறிந்த மகர் பென்சனர் சிர்க்கவாலா என்பாரின் கணவரை இழந்த தங்கையான ஜீஜாபாயை ராம்ஜி மறுமணம் புரிகிறார். 1904ல் மிக மோசமான நெருக்கடியான வாழிட சூழலில்தான் குடும்பம் பம்பாய் நகர்ந்தது. அம்பேத்கர் புகழ்வாய்ந்த எல்பின்ஸ்டோன் கல்விக்கூடத்தில் சேர்க்கப்பட்டார். ராம்ஜி மனைவி இறந்த சூழலில் செய்யப்பட்ட மறுமணத்தை அம்பேத்கரால் சிற்றன்னை என ஒருவரை ஏற்க முடியவில்லை.

மணமான சகோதரி துல்சாவின் நகைகளை விற்று அம்பேத்கர் படிப்பு சென்றது. சமஸ்கிருதம் படிக்க விரும்பினாலும், சாதி விடுமா, பெர்ஷியன் எடுத்து படித்தார். சராசரி மதிப்பெண்களே அவர் பெறுபவராக அவர் இருந்துள்ளார். அவரது ஆங்கில அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ள அப்பா ராம்ஜி கிரியா ஊக்கியாக இருந்துள்ளார்.

1907ல் அம்பேத்கர்- ரமாபாய் திருமணம். துணைவியார் ரமாபாய் குறித்து போதுமான செய்திகள் இல்லை என்பதைச் சொல்கிறார் அசோக். அம்பேத்கர் தொகுதிகளில் வந்த 400 பக்க photo biography ல் ரமாபாய் 3 இடங்களிலேயே இருப்பதாக அசோக் கோபால் சொல்கிறார். ரமாபாய்க்கு பார்வதி என்கிற பெயரும் உண்டு. பள்ளி படிப்பு இல்லை. இறை பக்தியுண்டு. 1912ல் அவர் யஷ்வந்தை ஈன்றார். குடும்பம் வாய்க்கும் கைக்குமாக போராடிய சூழலில்தான் அம்பேத்கர் அமெரிக்கா உயர் படிப்பிற்கு செல்கிறார். அம்பேத்கர் எழுதிய ஓரிரு கடிதங்களை அசோக் தந்துள்ளார். பின் பிறந்த குழந்தைகள் தங்கா சோகம் குடும்பத்தில்..

அம்பேத்கருக்கு , ரமாபாய் வாழ்ந்தவரை பெருந்துணையாக நின்று சேவை புரிந்துள்ளார். படி என வற்புறுத்தியபோது மட்டும் எதிர்வினையாற்றினார் என அசோக் சொல்கிறார். என்னால் இயலாது. படித்த பெண்ணாக பார்த்து நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்.

என்ன செய்வது, அவரின் மனவோட்டம் குறித்து எப்படி அறிந்து கொள்ள இயலும்...ஏதும் வெளித்தெரியாதபோது...

நாம் இரண்டாவது இயலான மும்பையிலிருந்து நியுயார்க் என்கிற பகுதிக்குள் செல்லலாம். அம்பேத்கர் காலத்தில் இருந்த இந்திய அரசியல்வாதிகள் எவரையும்விட கல்வி பின்புலம் மிக அதிகம் கொண்டவர் அம்பேத்கர். பரோடா சமஸ்தான மன்னர் சாயாஜிராவ் கெய்க்வாட் அவர்களின் உதவித்தொகையால்தான் அம்பேத்கர் கொலம்பியா படிக்கச் செல்லமுடிந்தது.

அசோக் கோபால் , கோபால்ராவ் என்கிற கிராமத்து சிறுவன் , பரோடா மன்னரான சூழலை இந்நூலில் கொணர்கிறார். வாரிசு இல்லா சூழலில் மகாராணி ஏற்பாட்டால் கோபால்ராவ் மன்னருக்காக grooming நடந்து சாயாஜிராவ் கெய்க்வாட் ஆக்கப்பட்டார். அவர் பொறுப்பேற்ற 1881முதல் ஏராள நற்காரியங்களை பரோடாவில் செய்கிறார். அடிப்படை இலவச கல்வி, தொழில்நுட்ப கல்வி, ஏராள நூலகங்கள், கெய்க்வாட் நூல் வெளியீட்டு கழகம், பூலே போன்ற சீர்திருத்தவாதிகளுக்கு நிதி உதவி, குழந்தை மணம் ஒழிப்பு, மணவிலக்கு மற்றும் மறுமணச் சட்டம் எல்லாம் இவரால் பரோடா பெற்றது.

மன்னர் பிராமணர் அல்லாத இயக்கங்கள் மீது ஆர்வமாக இருந்தார். அதேநேரத்தில் எந்த பிராமணரையும் பதவியிலிருந்து நீக்கவில்லை. சாதி மிக மோசமான தீங்கை விளவித்து வருகிற முறை என அவர் தொடர்ந்து பேசிவந்தார். இதனால் அவரை radical democratic என நினைக்கவேண்டாம் எனவும் அசோக் கோபால் சொல்லாமல் இல்லை. பல ஆண்டுகள் வெளிநாடுகளில் இருக்க பிரியப்பட்லவர்.

அம்பேத்கர் அமெரிக்க கல்விக்குச் செல்ல முக்கிய காரணகர்த்தா தாதா என அழைக்கப்பட்ட கிருஷ்ண கேலுஸ்கர். அவர் சத்யசோதக், பிராமணர் அல்லா இயக்கப் போராளி. மேற்கின் தாமஸ் பைன் போன்றோர் நூல்களை மராத்தியில் கொணர்ந்த அறிஞர். சத்திரபதி சிவாஜியை, தன் கோணத்தில் எழுதி நூல் கொணர்ந்தவர். திலகரின் பார்வையிலிருந்து மாறியவர். அதேபோல் 1898 லேயே புத்த சரிதம் எழுதியவர். மராத்தி, சமஸ்கிருதம், ஆங்கில மொழி புலமையாளர்.

அம்பேத்கர் மெட் ரிக் தேர்வில் வென்றவுடன், மகர்கள் கூடி கேல்ஸ்கர் அழைத்து அம்பேத்கருக்கு பாராட்டு நடத்தினர். அப்போதுதான் புத்தர் குறித்த தன் நூலை அவர் பரிசாக அம்பேத்கருக்கு வழங்கி, புத்தர் மீதான ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தினார் கேல்ஸ்கர். அவர்தான்

எல்பின்ஸ்டன் undergraduate ஆகிட பரோடா மன்னரிடம் உதவித்தொகை பெற்றுத் தந்தவர். மன்னரிடம் அழைத்துச் சென்று அறிமுகமும் செய்தவர். நல்லா படிச்சு மக்களுக்கு தொண்டாற்று என மன்னர் அறிவுரை கொடுத்தார். எல்பின்ஸ்டன் என்றால் அப்போது எவரும் காலரை தூக்கிவிட்டுக்கொள்ளும் பெருமித நிறுவனம். இப்போ டெல்லி ஸ்டீபன்ஸ் பெருமிதம் போல.

அம்பேத்கர் மெட் ரிக்கில் 40 சத அளவே மதிப்பெண் எடுத்தவர். அதிக மார்க் 47 . அது பெர்சியனில்.

அம்பேத்கர் தன் graduation முடிந்து 1913ல் பரோடா ராஜ்யத்தில் , இராணுவ பயிற்சி ஏதுமில்லாமலேயே, சம்பளத்திற்கு military probationer ஆக சேர்கிறார். அங்கு சாதி இழிவிற்கான கொடுமைகளை அவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. தங்கக்கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. அப்பா இறப்பால் சென்றவர், பின் பரோடா திரும்பவில்லை. அதேநேரத்தில் அமெரிக்கா சென்று படிக்க உதவி கோரினார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஆண்டிற்கு 1200 டாலர் செய்ய மன்னர் முன் வந்தார். படித்த பின்னர் 10 ஆண்டுகளுக்கு பரோடா சேவை என்பது நிபந்தனை.

குடும்பச் சூழல் மோசமாகவே இருந்தது, ரூ 1 வாடகையில் அசௌகரிய பம்பாய் குடியிருப்பு. மனைவி குழந்தை உறவினர் எனக் குடும்பம். பார்த்துக்கொள் எனச் சொல்லி அம்பேத்கர் ஜூலை 1920ல் அமெரிக்கா சென்றார். அமெரிக்கா கல்விப் புலம் பெரும் விரிவை அவருக்கு தந்தது. பார்க்கலாம்...

3-7-2025

July 4

அம்பேத்கர் A Part Apart - 4

அசோக் கோபால் எழுதிய மேற்கூறிய நூல் மிக மிக ஆழமான நூல். இந்த நூலை ஏப்ரல் 2023ல் நவயானா வெளியிட்டிருந்தனர். அசோக் கோபாலின் 20 ஆண்டுகள் உழைப்பின் நல்ல விளைச்சலை என்னால் இந்நூலில் உணரமுடிகிறது.

இந்த 4 ஆவது இடுகையில் அம்பேத்கரின் அமெரிக்க படிப்பு குறித்தும், செல்வாக்கு செலுத்திய பேராசிரியர் குறித்து கொஞ்சம் பேசிப்பார்க்கலாம் என உத்தேசம்.

அப்போதெல்லாம் இங்கிலாந்திற்குத்தான் பலர் படிக்கப் போனார்கள். இந்திய அரசியல் வானில் விதிவிலக்காக நாம் - அம்பேத்கர், ஜேபி, குமரப்பா போன்றோர் அமெரிக்கா சென்றதைப் பார்க்கிறோம். அதுவும் அம்பேத்கர், குமரப்பா இருவருக்கும் வாத்தியாராக செலிக்மேன் பேராசிரியர் இருந்ததையும் அறிகிறோம். லோகியா மேலும் விதிவிலக்காக ஜெர்மன் சென்று படித்தவர்.

அம்பேத்கருக்கு அமெரிக்க தேர்வு என்பது பரோடா மன்னரின் விருப்பமாக இருந்தது. மன்னர் கெய்க்வாட் அமெரிக்காவில் தங்கி அறிந்தவராக இருந்தார். அதன் பல்கலை கல்விமுறை பார்த்து , தன் இந்தியர்கள் சிலராவது அவற்றை பெற விழைந்தவர்.

அதேபோல் லாலாஜிக்கும் அமெரிக்க தொடர்பு நன்கு இருந்தது. பேரா செலிக்மன் பழக்கமும் இருந்த செய்தியை அசோக் கோபால் மூலம் அறிகிறோம்.

அம்பேத்கர் கொலம்பியா மன்ஹாட்டனுக்கு ஜூலை 1913ல் வந்து சேர்கிறார். அம்பேத்கரிடம் பெரும் அறிவார்ந்த செல்வாக்கை செலுத்திய பேரா ஜான் துவே 1905 லிருந்தே அங்கு பேராசிரியர். இந்திய மாணவர்கள் மிகக் குறைவாகவே அங்கு இருந்தனர். சதாரா பள்ளி சேர்ந்த தீக்ஷித் அங்கிருந்தார். அம்பேத்கருக்கு வாழ்நாள்

முழுவதும் நண்பராக இருந்து பல்வேறு உதவிகளை செய்து வந்த நவல் பாதெனே அங்குதான் அவருக்கு அறிமுகமானார். ஆரம்பத்தில் வாழிடம், பிடிக்காத உணவு முறை தொல்லைகளை அம்பேத்கர் அனுபவித்துள்ளார்.

ஜேபி உள்ளிட்ட மாணவர்கள் தங்கள் செலவிற்கு , அமெரிக்காவில் உடல் உழைப்பை செலுத்தி வாழ்ந்த கதையை அறியமுடியும். அம்பேத்கர் தன் படிப்பைத் தவிர , வேறு உழைப்பு வேலைகள் போன்ற

நிலைமைக்கு செல்லவில்லை போல் தெரிகிறது. அசோக் கோபாலிடம் அக்குறிப்பு ஏதுமில்லை (முதல் 150 பக்கங்களில்). பரோடா ஸ்காலர்ஷிப் உதவியில் சிக்கனமாக இருந்துள்ளார்.

அம்பேத்கர் sociology, history, moral political philosophy, Anthropology போன்ற பல courses ல் திறமையான பேராசிரியர் வகுப்புக்களில் சேர்ந்துள்ளதை விவரமாக அசோக் கோபால் எழுதியுள்ளார். இதை தெல்தும்டேயும் தன் அய்க்னோகிளாஸ்ட் நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். அம்பேத்கர் லோ மெமோரியல் நூலகத்திலேயே பலமணி செலவு செய்துள்ளார். ஒரு டாலர் செலவில் நாளை தள்ளி, புத்தகங்களில் கவனம் செலுத்தினார். டால்ஸ்டாய், விக்டர் ஹூயுகோ, தாமஸ் ஹார்டி போன்றவர்களின் எழுத்துக்களை இங்குதான் அவர் படித்தார். நாவல் பதேனா உதவியுடன் மாடர்ன் ரிவ்யூ, இந்தியன் ரிவ்யூக்களை தவறாமல் வாசித்துள்ளார்.

அமெரிக்காவில் தங்கி ஹோம்ரூல் லீகில் மாணவர்களை சேர்த்துக்கொண்டிருந்தார் லாலாஜி. அம்பேத்கர் அவரை சந்தித்தபோது (1915-16 ஆக இருக்கலாம் - அசோக் என்று எனக் குறிப்பிடவில்லை) லீகில் சேர லாலாஜி அறிவுறுத்தியுள்ளார். அம்பேத்கர் சேரவில்லை. அது மட்டுமல்ல நியுயார்க் இந்திய மாணவர்கள் தேசிய இயக்கம் சார்ந்த கூட்டங்களிலும் அவர் பங்கேற்கவில்லை. நேரு கூட இங்கிலாந்து படிப்புக் காலத்தில் இப்படி ஒதுங்கித்தான் இருந்துள்ளார்.

அசோக் கோபால் எந்த துறையில் எந்த பேராசிரியரின் , எந்த ஆளுமையின் செல்வாக்கு அம்பேத்கரிடம் செயல்படத் துவங்கியது எனவிரிவாக எழுதுகிறார். வரலாறு எனில் ஜேம்ஸ் ராபின்சன், மானுட உரிமைகள்- தொழிலாளர் உரிமைகள் ஜேம்ஸ் ஷாட்வெல், அரசியல் பொருளாதாரம் எட்வின் செலிக்மன், சோசியாலஜி பிராங்லின் கிட்டிங்ஸ், இனங்கள் பிரான்ஸ் போயஸ், ஜனநாயகம் கல்வி ஜான் துவே என சிலரை சொல்ல முடியும்.

பேரா ஜான் துவேவிற்கு அம்பேத்கர் , தன் அறிவு மேம்பாட்டிற்கான முழுமையான நன்றியை பிற்காலத்தில் செலுத்தியுள்ளதைக் காண்கிறோம். துவேவின் democracy and education, school and society நூல்கள் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன. அவரின் pragmatism, communism பற்றிய கருத்துக்களையும் அம்பேத்கர் பலமுறை அசைபோட்டுள்ளார். ஜான் துவேவின் எழுத்து சிந்தனை செல்வாக்கு எப்படி அம்பேத்கரின் எழுத்துக்களில் தெரிகின்றன என்கிற தனி ஆய்வு நூலை ஆய்வாளர் ஸ்காட் செய்துள்ளார். முகநூலில் அந்த நூலை முன்பு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

அம்பேத்கர் துவேவிடமிருந்து பெற்ற கருத்தாக்கத்துடன் fraternity என்கிற இந்திய சாதி சமூகத்திடம் இல்லாத, ஆனால் அனுசரிக்க வேண்டிய ஒன்றை வளப்படுத்தியதைக் காண்கிறோம். Treating fellow countrymen with respect and reverence என்பதற்கு இந்த fraternity ideal அவசியம் என அம்பேத்கர் உணரலானார். துவேவிடமிருந்து தான் அவர் சமூக அழிப்பல்ல, மறுகட்டுமானமே அவசியம் என்பதை எடுத்தாண்டார். மதம் குறித்த பார்வையில் துவேவிடம் சற்று மாறுபடவும் செய்தார். கம்யூனிசத்தை ஏற்பதில்லை என்பதில் செலிக்மான், துவே செல்வாக்கு இருந்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது.

அம்பேத்கர் பிற்காலத்தில் புத்தம் தான் மாற்று மார்க்ஸ் அல்ல என்கிற நிலைக்குச் சென்றார். மார்க்சை இந்திய கம்யூனிச இளம் தலைவர்கள் படித்ததைவிட அதிகம் படித்துள்ளதாக அம்பேத்கர் சொல்லியுள்ளார். இதற்கு டெல்தும்டே, அசோக் கோபால் போன்றவர்கள் போதிய ஆதாரம் இருப்பதாக தெரியவில்லை என்றே சொல்கின்றனர். அம்பேத்கரிடமிருந்த ஆயிரக்கணக்கான நூல்களில் மார்க்ஸ், லெனின் நூல்கள் இருந்ததாக தெரியவில்லை. அவர் லெனினை படித்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்றே அசோக் பதிவும் செல்கிறது.

ரெயின்ஹோல்ட் நீபுர் என்பாரின் Moral Man and Immoral Society நூலும் அம்பேத்கரிடம் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளது. செட்யூல்ட் பிரிவினருக்கு அரசியல் அதிகாரத்தில் பங்கு என்பது, இந்து மக்களிடம் மனமாற்றம் கொணர்வது என்பதைவிட அதி அவசரமானது என்பதை அவர் உணர்ந்ததைக் காணமுடிகிறது. நீபுர் social conflict தவிர்க்க முடியாமை எனப் பேசியதை நீட்சியாக்கி, the necessity of power to combat injustice என்கிற புள்ளிக்கு அம்பேத்கர் நகர்ந்தார். அம்பேத்கர் கீழே கண்டவாறு எழுதியதைக் காண்கிறோம். மார்க்சியரும் இதை பல முறை சொல்லியுள்ளனர். அம்பேத்கர்

A class entrenched in power can never be dislodged unless power is raised against it..

து பாயிஸ் black Americans - the souls of black folk அம்பேத்கரிடம் தாக்கத்தை தந்தது. அமெரிக்காவில் இருந்தபோது, அவர்களின் கூட்டங்களுக்கு அம்பேத்கர் போகவில்லை. பின்னாட்களில் கடிதம் எழுதி பதில் பெற்றார்.

இந்த சிந்தனைகளின் தாக்கமும், இந்திய சாதிகளின் சூழல் எதார்த்தமும் அம்பேத்கரை Gandhi reformist body போக்குகளை

கண்டனம் செய்பவராக்கியது என்கிற புள்ளியையும் அசோக் காட்டுகிறார்.

அம்பேத்கர் இப்படி பலரின் செல்வாக்கு கொண்டு வளர்ந்தாலும், தன் சுயம் மீது அதிக நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துபவராகவே இருந்தார். அவரின் உரிமை கோரலை இவ்வரிகள் காட்டும். அவருக்கு ஹீரோ என எவரும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட வழிபாடு கூடவே கூடாது என பின்னாட்களில் எழுதினார். அவரின் உளவியல் அவரை மிகவும் இரசித்துக்கொள்வதாகவே எனக்குப்படும். அம்பேத்கர் வரிகள்

No author is my hero. I am very selective. I choose what is worth choosing from any author worthy of perusal and assimilate into myself, and build my own personality, which is not imitation of anybody, howsoever high. It is my original self.

இங்கு முழுக்க அவரின் உளவியல் தொழிற்பாட்டை உணர்கிறேன்.

பார்க்கலாம்...மேலும் அம்பேத்கரை அசோக் எப்படி பின்னித் தருகிறார் என...

4-7-2025

july 5

அம்பேத்கர் A Part Apart- 5

அசோக் கோபாலின் நூலை சிலர் படித்திருக்கக்கூடும். அம்பேத்கரியர்கள் மட்டுமல்லாமல், பெரியாரிஸ்ட்களும் இடது சாரிகளும் கூட , அசோக் கோபாலின் கடும் உழைப்பில் வந்த நூலை பார்த்துக்கொள்வது, புரிதல் இடைவெளிகளை சற்று சரி செய்ய உதவலாம். காந்தியர்கள் கூட கொஞ்சம் பார்ப்பது நல்லது. அசோக் கோபால் நூலில், அம்பேத்கர் குறித்த பல்லாக்கோ, போட்டுடைத்தலோ இல்லாமல் balance இருக்கும்.

இன்று இடப்படும் 5வது இடுகையில், அசோக் கோபாலின் 3 வது இயலை எடுத்து கொஞ்சம் சொல்ல முயற்சிக்கிறேன். Early Academic Writings எனத் தலைப்பிட்டுள்ளார். அம்பேத்கரின் நியுயர்க் கல்வி பின்புல செல்வாக்கில் வந்த ஆரம்ப ஆய்வு எழுத்துக்கள் என எடுத்துக் கொள்ளலாம். எவருக்குமே தான் அறிய வந்த ஒன்றை தன் மொழியில் கொஞ்சம் சொல்லிப் பார்க்கும் தவிப்பு ஏற்படும்.

Castes In India, Evolution of provincial finance in British India , Small Land holdings, Himsa ahimsa, Love for Money போன்ற தலைப்புகளில் அசோக் கோபால், அம்பேத்கரின் இளம் எழுத்துக்களை இவ்வியலில் விவாதிக்கிறார். இங்கு castes என்பதை சொல்லப்பார்க்கிறேன்.

அம்பேத்கர் 9-5-1916ல் நடந்த செமினாரில் தந்த ஆய்வுத்தாள் 'இந்தியாவில் சாதிகள்'. இங்கு அவர் பன்மையில் சாதிகள் என மிகச்சரியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சாதி எப்போதும் பன்மையாக சாதிகள் என்ற இருப்பையே வைத்திருக்கும். ஒரே 'சாதி' என இருந்தால் , அது சாதிக்கான குண விசேடங்களை கொள்ளமுடியாது. அதன் இருப்பே பன்மைதான்.

அம்பேத்கர் இந்த ஆய்வில் scholarly ability காட்டுவதில் கவனம் செலுத்தியதாக அசோக் சொல்கிறார். புலமைசார் மொழிகட்டுமானம் என்கிறார் அசோக் கோபால். இன்றும் 'இந்தியாவில் சாதிகள்' சிறு வெளியீடாக பல இந்திய மொழிகளில் விற்பனையாகும் எழுத்து. அம்பேத்கர் எழுத்தில் பயிற்சி உள்ளவர் அறிவர் castes In India வேறு நூல், Annihilation of Caste வேறு நூல் என்று.

அம்பேத்கருக்கு முன்னரே மராத்தி பிராமணரான எஸ் வி கேட்கர் சாதிகளின் தோற்றம் குறித்து நூல் எழுதியவர். கேட்கரும் பரோடா மன்னர் உதவியால்தான் அமெரிக்க சென்று படித்தவர். மகாத்மா பூலே

, 'சாதிகள்' பிராமண சதியின் உருவாக்கம் , அவர்களின் சுரண்டல் ஏற்பாடு என்ற கருத்தை வலுவாக வைத்திருந்தார். அதேபோல் 1896லேயே வங்க அறிஞரான ஜோகேந்திரநாத் பட்டாசார்யா Hindu Castes and Sects நூலை 700 பக்கங்களுக்கு எழுதியிருந்தார். மேற்கு அறிஞர்கள் அல்லாத, இந்திய அறிஞர்களின் எழுத்துக்கள் இவை என்ற அளவில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நாம் உணரவேண்டியுள்ளது.

கேட்கர் மராத்தி என்சைக்ளோபீடியாவையும் கட்டமைத்தவர். அவர் சுய சாதி கட்டுமானங்களை தகர்த்து ஜெர்மன் மாதுவை மணமுடித்தவர். 1909ல் அவர் The History of Caste In India , மனுஸ்மிருதி ஆய்வை தந்தவர். கேட்கர் சாதி குறித்த நல்ல வரையறை ஒன்றையும் தந்துள்ளார். அவ்வரிகள்

A caste is a social group having two characteristics.

Membership is confined to those who are born of members and includes all persons so born

The members are forbidden by an inexorable social law to marry outside the group. Each one of such groups has a special name by which it is called

கேட்கரும் சாதிகள் என்பதே அதன் இருப்பு வடிவம் எனச் சொல்லிவிடுவதைக் காண்கிறோம். கேட்கர் வந்தடைந்த இன்னொரு முக்கிய புள்ளி ஏதோ ஒரே ஒரு மக்கள் திரள் உடைந்து உடைந்து சாதிகளானது என்பதில்லை.

The thousands of castes had not emerged as a result of the splitting of one large and united body of people, as no such body had ever existed in India.

Endogamy சாதிக்குள் திருமணம் என்பது சாதியின் ஆயுளுக்கான அடையாளம் என்பதையும் கேட்கர் பேசினார். ஆனால் அது சாதிகளின் தோற்றுவாய் குறித்து ஏதும் சொல்லாதே என அசோக் வினவுகிறார்.

அம்பேத்கருக்கு கேட்கர் துவக்க முனை என அசோக் கோபால் சொல்கிறார். கேட்கரை மராத்தியர் எவராவது படிக்கலாம். தமிழர்களிடம் செல்லாத பெயர்.

அம்பேத்கரின் இந்திய சாதிகளில், அவரின் தனித்த சாதி கொடுமைசார் அம்சத்தை , அல்லது தீண்டாமையை அவர் கொணரவில்லை. அறிவியல் தாள் என்கிற பார்வையில் எழுதியதாக அசோக் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு அசோக் சொல்வது

Keeping emotional distance- scientific examining .

அம்பேத்கர் இந்திய மக்களின் மூதாதையர் பல்வேறு இருப்பிட சார் இனநிலை கொண்டவராயினும், அவர்கள் culturally a homogeneous unit - having common culture due to constant conduct and intercourse என்கிற கருத்தை அம்பேத்கர் வைத்திருந்தார். பின்னர் சாதி ஒழிப்பு நூலில் அவரின் இந்து குறித்த சிந்தனை மாறியிருந்தது. No entity as Hindu, caste barriers only என்கிற நிலைக்கு அவர் சென்றார்.

1901 சென்சஸ் வந்தபோது endogamous groups என்கிற பதத்தை பயன்படுத்தினர். அம்பேத்கர் இந்த அகமணம் பதத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டார். ஆண் பெண் எண்ணிக்கை, கூடுதல் குறைவானால் சதி, விதவை நிபந்தனைகள் மூலம் சமாளித்து, ஆண்கள் வைக்கும் விதிகளின்படி திருமண முறை போன்றவற்றை அவர் பேசுவதாக நாம் பார்க்கலாம். அதாவது Hindu society create and perpetuate endogamy- perpetuate caste என்கிற முடிவை அவர் வைத்தார்.

காப்ரியல் டிரேட் எழுதிய the laws of imitation நூலையும் அம்பேத்கர் துணைக்கு வைத்துக்கொண்டார். Infection of imitation என்கிற கருத்தாக்கத்தை அம்பேத்கர் வைப்பதைக் காண்கிறோம். அம்பேத்கரின் புகழ் வாய்ந்த அடிக்கடி மேற்கோளாகும் இவ்வரிகள்

The Brahmins closed the doors of entry to their caste by the rule of endogamy. The infection of imitation spread from Brahmins as they were idolised by scriptures and venerated by the priest ridden multitude. The precedent set by the brahmin caste spread across all groups. Some closed the door . Others found it closed against them இப்படி சாதி உருவாக்கம் நடந்ததாக அம்பேத்கர் தன் ஆய்வை வைத்தார்.

அம்பேத்கர் மேற்கு அறிஞர்கள் வைத்த race theory யை ஏற்கவில்லை. ஆனால் தமிழர்களிடம் அது வலுவாக தொழிற்படுகிறது. அதே போல் பிராமணர்கள் முன் நின்று அனைத்து சாதிகளையும் உருவாக்கி வைத்தவர்கள் என்கிற பேச்சையும் அம்பேத்கர் ஏற்கவில்லை. அம்பேத்கர் வரிகள்

The Brahmins may have been guided of many things....., but imposing of the caste system on the Non Brahmin population was beyond their mettle. They may have helped the process by their glib philosophy, but they certainly could not have pushed their scheme beyond their own confines..

Preaching did not make the caste system, neither will it unmake it

இந்தியாவில் சாதிகள் பேப்பரை முன்வைக்கும் போது, என் கருத்தில் தவறு இருக்குமாயின் திருத்திக்கொள்ளத் தயார் என்கிற மனப்பாங்கை அவர் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

அசோக் கோபால் சொல்கிறார்

Ambedkar's paper had some brilliant insights

Caste as a collection of social groups

Rejecting Aryan race theory

அம்பேத்கரின் அழகான வரிகள்

Castes exist only in the plural number. There is no such thing as caste, there are always as castes. ..the Brahmins while making themselves into a caste, by virtue of this action created Non Brahmin castes

இங்கு அம்பேத்கர் virtue என்பதை ஏன் பயன்படுத்தினார் என்ற கேள்வி எனக்குத் தோன்றியது.

அம்பேத்கர் இந்நூலில் strongly rejected the orthodox Hindu view that the caste system created by Sastras. ஆனால் 20 ஆண்டுகள் கழித்து சாதி ஒழிப்பு - Annihilation of caste ல் அவர் மாறுபட்ட கருத்தை வைத்தார்

Hindus caste actions were merely the results of their beliefs inculcated upon their minds by Sastras. இங்கு அவர் ஒற்றையில் caste என்கிற பதத்தை பயன்படுத்தியுள்ளார். Castes In India என 1916ல் பன்மையில் வந்த பயன்பாடு Annihilation of caste என ஒருமை பயன்பாடானது ஏன் என்கிற கேள்வியும் எனக்கு வருகிறது.

அதேபோல் காங்கிரசும் காந்தியும் என்ன செய்துவிட்டார்கள், 1945ல் வரும்போது untouchability a gold mine to caste Hindus என்கிற கருத்தாக்கத்தை அவர் வைத்தார்.

சாதிகள் குறித்த அம்பேத்கரின் கருத்துக்கள் காலவரிசைப்படி நூலாக வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. காந்திக்கு அப்படி நூல்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் சேர்த்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

நீளம் அஞ்சி நிறுத்துகிறேன்...போகப் போக எப்படி நம் மனதை சிந்தனையை அசோக் கோபால் அம்பேத்கர் மூலம் விரிவாக்குகிறார் எனப் பார்க்கலாம்...

5-7-2025

july 7

அம்பேத்கர் A Part Apart- 6

அசோக் கோபாலின் மிக ஆழமான நூல் குறித்த 6 வது பதிவை தருகிறேன். 850 பக்க நீள அகல உயர நூல் ஒன்றின் 200 பக்கங்களைக் கூட இந்த 6 பதிவில் தொடமுடியாத அளவு அடர்த்தியும் நுணுக்கமும் கொண்ட தகவல்கள், கருத்தாக்கங்கள், மதிப்பீடுகள், வரலாற்று பின்புல ஒத்தாசைகள் என இந்நூலை அசோக் கோபால் தனது 20 ஆண்டுகால உழைப்பால் வடிவமைத்துள்ளார்.

சென்ற பதிவில் அம்பேத்கரின் கொலம்பியா வாழ்க்கை , ஆரம்ப எழுத்துக்களின் திசைகள், அதில் முக்கியமாக வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் கவனப்படுத்திக்கொண்டேயிருந்த சாதிகள் குறித்த பார்வையை சொல்லியிருந்தேன்.

1917 ஆகஸ்டில் , கப்பலில் பம்பாய் திரும்பிய அம்பேத்கரை வரவேற்று அழைத்துச் செல்ல துணைவியார் ரமாபாய், சகோதரி துல்சா (இவரின் நகைகள் அம்பேத்கர் படிக்க உதவின) துல்சாவின் கணவர் தர்மாஜி காண்டேகர் வந்தனர். டோங்கா பிடித்து ரயில் நிலையம் சென்று புறநகர் கூட்ட ரயிலில் வீடு திரும்பினர். அவர்களின் மிகச் சாதாரண வாழ்க்கை நிலையைக் காட்டுவதற்கான செய்தி இது.

பரோடா சமஸ்தானம் மாதம் ரூ 150க்கு மிலிட்டரி அக்கவுண்டண்ட் வேலையை தந்தது. தங்குவது பிரச்சனையானது. வதோராவில் பார்கி எனச் சொல்லி தங்கியதால், பார்கிகாரர்கள் லாட்ஜ் புகுந்து அச்சுறுத்தினர். அவரது நெருங்கிய நண்பர் பதலேனா பார்கி என்பதால் இப்படி ஒரு எண்ணம் அம்பேத்கருக்கு ஏற்பட்டிருக்குமோ என எனக்குத் தோன்றியது.

பரோடா வந்து 11 நாட்கள் ஆகியும் , சமஸ்தானம் திவானுக்கு official bungalow தரக்கேட்டு அம்பேத்கர் எழுதிய பெட்டிஷன் கவனிப்பாரற்று கிடந்தது. அவருக்கு தெரிந்த இந்து நண்பர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவருக்கு இடம் கொடுக்க பயந்தனர். கிறிஸ்துவ நண்பரிடமும் பயன் கிட்டவில்லை. ஊர் திரும்பினார் அம்பேத்கர்.

கேலுஸ்கர் (சத்ய சோதக்- அம்பேத்கர் அமெரிக்க படிப்பிற்கு உதவியவர்) , தனக்கு தெரிந்த பேராசிரியர் ஒருவர் உதவுவார் என நம்பிக்கை தந்தார். அதுவும் பொய்த்தது. நாராயண் சந்தவாக்கர் என்கிற பிராமணர் Depressed Class Mission என்பதை தொடங்கி மாநாடெல்லாம் நடத்தி வந்தார். இந்த இயக்கம் சாதி இந்துக்களால்,

தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலனுக்கானது. சந்த்வாக்கர் மே 1918ல் அம்பேத்கர் வேலை குறித்து பரோடா திவான் மனுபாய் மேத்தாவிற்கு கடிதம் எழுதினார். திவான் அவர்களின் பதில் அம்பேத்கர் மீதான அதிருப்தியைக் காட்டியது. அசோக் கோபால் தரும் வரிகள் (பக் 172)

Ambedkar had asked higher salary, a job in Baroda college and suitable accommodation. The State was not willing to grant higher salary right away because Sayajirao had formed the opinion that Ambedkar had not proved worthy of his education or trust reposed in him.

மேலும் திவான், கல்லூரியில் காலியிடம் வரும்போது பரிசீலிக்கிறோம், அரசு விருந்தினர் மாளிகையில் தங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சமஸ்தான நிர்வாகம் சொன்னதாகவும், அம்பேத்கர் மறுத்து விட்டதாகவும் தெரியப்படுத்தினார்.

அம்பேத்கர் நிபந்தனைப்படி பரோடாவில் வேலை செய்யாமையால், அவருக்கு செலவிட்ட ரூ 20434 யை திரும்பக் கட்ட பல நினைவூட்டல் கடிதங்களை அனுப்பிக்கொண்டேயிருந்த தகவலையும் அசோக் தருகிறார். வழக்கு போடுவோம் என அவர்கள் மிரட்டியபோது, அம்பேத்கரும் பதிலை காட்டமாக தந்ததாக பார்க்கிறோம்.

Ambedkar said that the suit would lead to 'mudslinging' and 'some mud will stick to His Highness and to the Baroda State. தான் திரும்ப கட்டத் தயார், ஆனால் அப்பணம் should be used to institute a scholarship for DC students.

டெல்தும்டே புத்தக தகவல்படி, அம்பேத்கர் பணத்தைக் கட்டியதாக தெரியவில்லை. மன்னரின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று லண்டனில் வட்டமேசை மாநாட்டின்போது, பேசி பிரச்சனை எழாமல் முடித்ததாக அறிய முடிகிறது. இவ்விஷயத்தில் அவருக்கான moral அளவுகோல்கள் என அம்பேத்கர் எவற்றைப் பார்த்தார் என என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

அம்பேத்கர் சிடென்ஹாம் கல்லூரியில் சில மாதங்கள் (மார்ச் 1920 வரை) ரூ 450 ஊதியத்தில் பேராசிரியராக இருந்தார்.

1918 இறுதியில் சவுத்பாரோ கமிஷன்(Indian Franchise committee) இந்தியா வந்தபோது அதற்கு சாட்சியம் சொல்வதில் அம்பேத்கர் முனைந்தார். 1917 ல் மாண்டேகு வந்தபோது மூன்றே மூன்று பேர்தான் டிப்ரஸ்டு கிளாஸ் குறித்து அவரிடம் முறையிட்டனர். சந்த்வாக்கர், டோங்ரே, வேறு ஒரு பிஷப் -முவரும் வேறு வகுப்பினர்.

மதராஸ் மாகாணத்தில் பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம் மற்றும் ஆதிதிராவிட மகாஜன சபை சவுத்பாரோ புறக்கணிப்பு என்றனர்.

மராத்தா தலைவர் விண்டேயும் கவாயும் டிசி மிஷன் சார்பில் பார்ப்பது என முடிவெடுத்தனர். மகரிஷி விதல் ராம்ஜி விண்டே எனப் புகழ்பெற்ற விண்டேதான் Depressed Class Mission தோற்ற செயலர். இவர்கள் ராணடேவின் சிஷ்யர்கள். விண்டே காங்கிரசில் தொடர்ந்து டிசி கோரிக்கைகளை எழுப்பி வந்தவர்.

மும்பாயில் ஜனவரி 27, 1919 அன்று சவுத்பாரோ கமிஷனை அம்பேத்கர் , விண்டே சந்தித்து தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தனர். ஜான் துவேயின் endosmosis என்கிற கருத்தாக்கத்தை கையாண்டார். அதாவது free intermingling of social groups தேவையை எடுத்து வைத்தார். தனி வாக்காளர் தொகுதி, பிரதிநிதித்துவம் என்பதை அம்பேத்கரும் விண்டேவும் வைத்தனர். விண்டே தேசிய இயக்கம் என்கிற மெயின்ஸ்ட் ரீம் வழியில் போக நினைத்தார். அம்பேத்கர் இதிலிருந்து மாறுபட்டு சுயராஜ்யம் யாருக்கு என்ற கேள்வியை தேசிய இயக்கத்திடம் எழுப்பி, தள்ளி நிற்போம் என சொன்னார். Caste like minded ness என்பதல்லாத Hindu mindedness இல்லை என்பதை அம்பேத்கர் அழுத்தமாக தெரிவித்தார்.

மேலும் துவேயிடமிருந்து associated life என்கிற கருத்தாக்கத்தையும் எடுத்து வளப்படுத்தினார் அம்பேத்கர். இந்து முஸ்லீம், தொடக்கூடியவர்- தீண்டப்படாதவர் என்கிற இறுக்கம் உடைந்து இளக resocialisation உருவாக்க முடியும் என அம்பேத்கர் கருதினார்.

சவுத்பாரோ கமிட்டி மொத்தம் 761 இடங்களில் 7 இடங்களை DC பிரிவில் nominate செய்யலாம் என்றது.

அடுத்து கோலாப்பூர் சமஸ்தான சாகு மகராஜ் அம்பேத்கருக்கு உதவக்கூடியவராக நட்பு பாராட்டினார். இவரும் பிராமணர் அல்லாத இயக்கத்தை உயர்த்திப் பிடித்தவர். விண்டேவை கட்டுப்படுத்தவும் நினைத்தவர். சங்கர மட சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்தவர். கோலாப்பூர் சமஸ்தான நிர்வாக பதவியில் முதன் முதலாக பிராமணர் அல்லாதவர்க்கு 50 சதம் இட ஒதுக்கீட்டை 1902 லேயே கொணர்ந்தவர் சாகு மகராஜ். குல்கர்னிகள் குடும்பங்களே கர்ண வேலை பரம்பரை என்பதில்லை, கோயில் குருக்களாக வேறு சாதியினரும் வரலாம் போன்ற மாற்றங்களை அவர் உருவாக்கினார். சங்கராச்சாரியாருக்கு இணையாக 'சத்திரிய ஜகத்குரு' அமர்த்தி கொண்டாடினார்.

அம்பேத்கருக்கும் மூக்நாயக் பத்திரிகை நடத்த நிதி உதவி செய்தார் கோலாப்பூர் சாகு மகராஜ். 'லோகமான்ய அம்பேத்கர்' என சாகு அழைத்தார். அவருக்கும் திலகருக்கும் பிரச்சனை இருந்ததாக

அறிகிறோம். அம்பேத்கரும் சாகுவிடம் உதவி பெற்றாலும் , மூக்நாயக் இதழை தன் சிந்தைப்படித்தான் நடத்தினார். தனக்கு எப்போதும் உதவி செய்து வரும் பார்சி நண்பர் நவல் பதேனாவை அவர் புண்படுத்த விரும்பவில்லை என்கிற செய்தியை அசோக் தருகிறார்.

அம்பேத்கர், பாண்டுரங் பட்கர் என்பாரை ஆசிரியராக வைத்து மூக்நாயக் (குரலற்றவர்) கொணர்ந்தார். ஜனவரி 1920ல் முதல் இதழ் வந்தது. ஆண்டு சந்தா ரூ 2.50. சில நூறு காப்பிகள் போட்டிருக்கலாம். சாதிகளின் தொழிற்பாட்டை விளக்கி அம்பேத்கர் எழுதினார். சதுர்வரணம் எனக் கொள்ளாமல், தற்கால புரிதலுக்கேற்ப பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதவர், டிசிக்கள் எனப் பிரித்து இதில் தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினர் எவ்வளவு கடுமையாக அரசியல், சமூக, பொருளாதார பாதிப்பிற்கு உள்ளாகியுள்ளனர் என்பதை அவர் முன் நகர்த்தினார். இப்படிப்பட்ட பார்வையை கொடுத்து அம்பேத்கர் தன்னை self positioning செய்துகொண்டதை அசோக் கோபால் சொல்கிறார்.

சுயராஜ்யம் எவர் கைக்கு எவர் அதிகாரத்தில் என தெரிந்துகொள்ளாமல் Swaraj chorusல் சேரமுடியாது என்பதை அவர் தெளிவாக்கினார். சாதி இந்துக்களின் ராஜ்யம் கொணர இருக்கும் தேசிய இயக்கதிலிருந்து தள்ளி இருங்கள் என அவர் பேசினார்.

ஜி ஏ கவாய் பொறுப்பில் டிசிக்களின் அனைத்திந்திய மாநாடு நாக்பூரில் 1920 ஜூனில் கூட்டப்பட்டது. சாகு சிறப்பு விருந்தினர்.அம்பேத்கரும் விருந்தினராக பங்கேற்று விண்டேவை விமர்சித்தார். மூக்நாயக்கும் , தியான் பிரகாஷ் பத்திரிகையும் விண்டே எதிர்ப்பு ஆதரவு என விமர்சித்துக்கொண்டன. விண்டே அம்பேத்கருக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னராக டிசிக்கள் பிரச்சனையை கையில் எடுத்திருந்தாலும் அவர் தேசிய இயக்கம் தொடர்பு அவசியம் எனக் கருதி செயல்பட்டவர். விண்டே சில காலத்திற்கு பின்னர் ஒதுங்கிக் கொண்டதை அறிகிறோம்.

சாகு மகராஜ் உதவி, தான் சேர்த்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அம்பேத்கர் மேலும் படிக்க 1920 ஜூலையில் லண்டன் சென்றார். புகழ் வாய்ந்த LSEக்கு சென்றார்.

இந்த 6 பதிவுகளில் முதல் 200 பக்க செய்திகளின் தூறலை செய்துள்ளேன்...மேலும் பார்க்கலாம்... 7-7-2025

july 9

அம்பேத்கர் A Part Apart-7

அசோக் கோபாலின் நூல் குறித்த 7 வது பதிவை இன்று செய்யத் துணிகிறேன்.

லண்டன் பொருளாதார கழகத்திலும், பிரிட்டிஷ் மியூசியம், இந்திய அலுவலக வழியிலும் ஏராள நூல்கள் படிப்பதில் அம்பேத்கர் கவனம் செலுத்துகிறார். லண்டனிலிருந்து மகன் யஷ்வந்த் டியூஷன் பற்றி கடிதம் எழுதியுள்ளார். இல்லத்தாள் ரமாபாய்க்கு அறிவுரையாக- அக்கம் பக்கத்தில் சண்டையிடாதே, எவரிடமிருந்தும் எதுவும் பெறாதே, என் புத்தகங்களை எவரும் தொடாமல் பார்த்துக்கொள் என கடிதம் எழுதியுள்ளார். நண்பர் பதேனாவிடம் நிதி கேட்டு ரூ 2000 பெற்றதாகவும் செய்தி கிடைக்கிறது.

லண்டன் வாச காலத்தில் அவருக்கு ' F ' என்கிற குறியீட்டில் காணப்படும் அம்மையார் ஒருவருடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததான செய்திகள் கொஞ்சம் கிடைக்கின்றன. அந்த 'எப்' எவர் என்பதில் மிகச் சரியான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. அப்பெண்மணியின் பெயர் Fanny Fitzgerald என (நானக் சட்டு சொல்வது) சொல்லப்பட்டது, முகவரி , சென்சஸ் தேடியதில் இல்லை எனத் தெரிய வந்தது. Frances Proust 4 குழந்தைகளுக்கு தாயார் எனச் சொல்லப்பட்டது. வேறு பெயர் Florence Ballard எனவும் . இவர் எழுத்தர். அம்பேத்கருக்கு தேவைப்படும் ஆவணங்களை பெற உதவியவர் என்கிற செய்தி.

அசோக் கோபால் இங்கு எழுதியிருப்பது, 'எப்' என பூடமாக சொல்லப்படும் ஒருவருடன் அம்பேத்கர் பழகியிருக்கிறார். கடிதப் போக்குவரத்தும் 1937 வரை இருந்திருக்கிறது. 1930 லண்டன் சென்றபோதும் பார்த்திருக்கிறார் . 'F' a mysterious figure . அம்பேத்கர் வாழ்க்கையில் புதிரான நபர் இந்த எப் என எடுத்துக்கொள்ளலாம். அருண் காம்பளே என்கிற ஆய்வாளர் இது தொடர்பான 80 கடிதங்களை வெளியிட எடுத்த முயற்சி சர்ச்சையானது- and the publications plan dropped என அசோக் பக்208ல் சொல்கிறார்.

அம்பேத்கர் தன் MScக்கான ஆய்வாக 1921ல் ' Provincial decentralisation of Imperial finance ' கொணர்கிறார். 1923ல் இவ்வாய்வு The Evolution of provincial Finance என்கிற நூலாக்கம் பெற்றது.

ஷாகு மகராஜ் அவர்களிடம் மீண்டும் ரூ 1500 பெற்று தான் லண்டன் வாழ்க்கை சென்றது. 1922ல் ரமாபாய்க்கு ரூ 750 பெற்றுத்தரவும் முடிந்தது.

இந்திய கரென்சி குறித்து ராயல் கமிஷன் என சொன்னபோது, அது குறித்து விரிவாக தன் ஆய்வு கோணத்தை அம்பேத்கர் முன்வைத்தார். கோகலேவின் servant of India இதழில் இரு தொடராக the present problem of Indian currency என எழுதினார் அம்பேத்கர். பல அரசியல் தலைவர்களும் தொடராத துறையில் அவர் ஆழமாக அந்த இளம் வயதிலேயே எழுதியது வியக்கத் தகுந்த பணியாகும்.

1923 ல் அம்பேத்கர் இந்தியா திரும்ப பணம் இல்லா சூழல். ஷாகுவும் மறைந்துவிட்டார். அவர் மகன் ராஜாராமிடம் கேட்டு பணம் பெற்று அம்பேத்கர் நாடு திரும்பினார். கப்பலில் மிக மோசமான அசௌகரியங்களுடன் பயணம். துறைமுகத்திலிருந்து புற நகர் ரயில்-ஸ்டேஷனிலிருந்து பெட்டியை சுமந்து வீடு வரை நடை என்கிற நிலையில் அவர்.

ஊர் திரும்பிய நிலையில் அண்ணன் பலராம் (1910ல் மனைவி இழப்பு) மிகவும் வயது குறைந்த பெண் ஒருவரை மணப்பேன் எனச் சொன்னதால் , அம்பேத்கருடன் சண்டை மனத்தாங்கல் உருவானது. அவர் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார். அம்பேத்கர் லண்டனில் இருந்தபோது, கொஞ்சம் நிதி உதவி செய்தவர் பலராம். மூக்நாயக் பத்திரிக்கையை பார்த்துக்கொண்டிருந்த கோலப் குளறுபடிகள் என அம்பேத்கர் நிம்மதிக்கு பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன.

சரி வேலைக்கு போகலாம் என்றால் அவர் நினைத்த சிதன் ஹாம் பேராசிரியப் பணியில்லை, எல்பின்ஸ்டனில் தருகிறோம் என்றது பிராமண லாபி. கேலுஸ்கர் முயற்சித்தும் பலனில்லை. அம்பேத்கர் வேண்டாம் எனச் சொல்லி, வழக்கறிஞர் தொழில் பக்கம் நகர்ந்தார். அதற்கும் கேலுஸ்கர்தான் பல மூத்த வழக்கறிஞர்களிடம் பரிந்துரைத்தார். அங்கும் சாதிய ஒதுக்குதல் சந்திப்பு போராட்டமே.

பால்கிருஷ்ண மோடக் என்கிற பிராமண வழக்கறிஞருடன் சேர்ந்து கேஸ்களை கையாண்டார் அம்பேத்கர்.

பம்பாய் சட்டமன்றத்தில் புகழ் வாய்ந்த எஸ் கே போல் தீர்மானம் ஏற்கப்பட்டது. அரசாங்க பொது இடங்களில் தீண்டப்படாதவர் உரிமை அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தீர்மானம். மகத் சத்தியாகிரகத்தில் பெயர் பெற்ற அனந்தராவ் சித்ரே அம்பேத்கரை அணுகி டிசிக்கள் மாநாட்டை மகத் பகுதியில் கூட்டலாம் என்றார்.

அம்பேத்கர் தனிச் சோதனை ஒன்றை வீட்டில் சில நாட்கள் நடத்திப் பார்த்தார். டாக்டர் உத்காவோங்கர் என்பார் , குற்றப்பரம்பரை சாதியினராக கருதப்பட்ட மாங் கருடி மத்தியில் வேலை பார்த்தார்.

அவர் இந்து மகாசபா சார்ந்தவர். அம்பேத்கர் அவர் மூலமாக சிறுவன் ஒருவரை தன் வீட்டில் தன் வீட்டு குழந்தைகளுடன் தங்க வைத்தார். ரமாபாயும் அச்சிறுவனை நன்கு பார்த்துக்கொண்டார். ஆனால் மகர் சாதியினர் இதை ஏற்கவில்லை. அப்பையனின் தந்தை வந்து மகனை சில நாட்களில் அழைத்துச் சென்றதால் அச்சோதனை நிறைவேற்றவில்லை.

காந்தி லஷ்மியை ஆசிரமத்தில் அழைத்து வந்ததை, கஸ்தூர்பா அக்குழந்தைக்கு step mother தான். காந்தியும் டிசி க்களுக்கு அப்படித்தான் என்று அம்பேத்கர் கருதிய செய்தியை வேறு ஓர் இடத்தில் அசோக் தருகிறார்.

அம்பேத்கர் 1924 ஜூலையில் அவர்ண சாதிகளின் நலனுக்கான Bahiskrut Hitakarani Sabha ஆரம்பித்தார். சுருக்கமாக இனி சபா என அதை சொல்லலாம். சபா விதிகளில் சாதி இந்துக்களும் உறுப்பினர் ஆகலாம் என திறந்த கொள்கையைக் காட்டினர். அவர்களின் உதவி தீண்டாமை எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் அவசியம் என அம்பேத்கர் கருதிய நேரம். சபா முழுக்கமாகத்தான் புகழ் வாய்ந்த , பாபியன் சோசலிஸ்ட்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்ட, Educate, Agitate, Organise என்பதை அம்பேத்கர் வைத்தார்.

கோகலேவின் சர்வண்ட் ஆப் சொசைட்டி சார்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர் என் எம் ஜோஷி போன்றோர் சோசியல் சர்வீஸ் லீகில் பணியாற்றினர். அந்த லீகின் பல சாதி இந்து நண்பர்கள், அம்பேத்கரிடம் தோழமை பாராட்டி உதவிகரமாக இருந்தனர். 'சிகேபி' என்கிற சாதி கயஸ்தா - சூத்திரர் எனச் சொல்லப்பட்டவர் ஆனாலும் பெரும் அறிவுஜீவிகளாகவும் பிராமணர்களுக்கு சவலாகவும் இருந்த சாதிப்பிரிவினர். தாக்கரே, சித்ரே போன்றவர் இதில் அம்பேத்கருடன் பணியாற்றினர். இந்த தாக்கரே தான் சிவசேனா ஆரம்பித்த பால்தாக்கரேவின் அப்பா. அம்பேத்கருக்கு துணை நின்ற சித்ரே , மோர் போன்றவர்கள் இடதுசாரி மனோபாவம் கொண்டவர். மகத் சத்தியாகிரகத்தில் பேருதவியாக நின்றவர்கள்.

பம்பாயில் பல மகர்கள் மில்களில், ரயில்வேக்களில், முனிசிபாலிட்டியில் கடைநிலை தொழில்களில் இருந்தனர். இவர்களை திரட்டுவது, விழிப்படைய வைப்பது என்பதும் போராட்டமாக இருந்தது. சாம்பர் தலைவர்களான ராஜ்போஜ், சிவதர்கர், கிரிக்கெட் பாலு போன்றவர்களுடன் உறவும் மோதலும் இருந்தது. சபாவில் உடன் நின்ற

கஜ்ரோல்கரைத்தான் 1952 தேர்தலில் , காங் அம்பேத்கருக்கு எதிராக நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்தது.

அம்பேத்கர் களத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் பணியாற்றி வந்த சில மூத்த மகர்களிடமும் வேறுபாடு வந்தது. இதில் சாம்பாஜி வாக்மாரே முக்கியமானவர். அவர் திலகர் காந்தியை விமர்சித்து மகர்களுக்காக போராடி வந்தவர். அவர் அம்பேத்கர் தன்னிடம் ஆலோசனை கேட்டு நடப்பார் என எதிர்பார்த்து ஏமாந்தார்.

வாக்மாரே அம்பேத்கரிடம் , நீ படித்தவன்- சமூக வேலைக்கான பக்குவம் வரவில்லை என்றார். பதிலாக அம்பேத்கர் நான் மாம்பழம் பழுத்து வருவது போன்றவன் என்றார். வைக்கோலில் வைப்பதெல்லாம் பழுப்பதில்லை. ஒரு மாம்பழம் கெட்டாலும் மற்றதை அது கெடுக்கும் என வாக்மாரே வாதம் செய்தார். அவர் சபாவிலிருந்து ஒதுங்கலானார். 1926ல் சபா உறுப்பினர் 200 பேர்கள்.

வக்கீல் தொழில் வருமானம் போதாமல், பாட்லிபாய் நிறுவனத்தில் பகுதிநேர ஆசிரியரானார் அம்பேத்கர்..

காந்தியின் தீண்டாமை எதிர்ப்பு குறித்து அம்பேத்கர் 1925 நிபானி உரையில் கூட 'பாசிட்டிவ்' ஆகவே பேசியிருந்தார். அம்பேத்கர் குழந்தைகளின் மரணம் ரமாபாய் அம்பேத்கர் இருவரையும் வாட்டியது. Ramabhai became weak and depressed என அசோக் குறிப்பிடுகிறார்.

அம்பேத்கர் வேலைகளில் மூழ்கி வீட்டிற்கே செல்லாமல் இருந்தார். வீட்டிலிருந்து வரும் உணவு வரும் கேரியர் கூட திறக்கப்படாமல் போகும் நிலை. உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட அம்பேத்கரை ரமாபாய் பார்க்க வந்தாலும், கோபதாபத்துடன் அம்பேத்கர் எரிந்து விழும் நிலை. ரமாபாய் அழுது கொண்டே திரும்பிய செய்தி பக் 233 ல் அசோக் தந்துள்ளார்.

பார்க்கலாம்.. அம்பேத்கருக்கு வரலாறு எப்படிப்பட்ட பக்கங்களை வைத்திருக்கிறது என்று....

9-7-2025

july 13

அம்பேத்கர் A Part Apart- 8

அசோக் கோபாலின் நூல் குறித்து ஜூலை 1, 2025 முதல் பதிவுகளை இட்டு வருகிறேன். 800 பக்கங்களுக்கு மேலான, விரிவான

ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய ஏராள விவரங்களைக் கொண்ட நூல் என்பதால், இந்நூலுக்கான என் பதிவுகளும் சற்று கூடுதலாக அமையலாம்.

இந்நூலை படித்தவர்கள் இருக்கலாம். இனி படிக்கலாம் என்று இருப்பவர்க்கு இக்குறிப்புகள் ஆர்வமூட்டட்டும். படிக்கவே முடியாது என இருப்பவர்களுக்கு எனது இடுகைகள் குறிப்புதவியாக அமையக்கூடும். ஆகவே நூல் செல்ல செல்ல, என் வாசிப்பில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்களை சொல்லத் துணிந்துள்ளேன். இன்று 8 வது இடுகை.

அம்பேத்கரின் நியாயம் கேட்கும் வரலாற்றை உருவாக்கும் தருணங்களாக 1927 மகத் சத்தியாகிரகத்தின் இரு கட்டங்களும் பார்க்கப்படுகிறது. நீர்நிலை, சாலை, அரசு பொது இடங்கள், பள்ளிக்கூடம் என டிசிக்கள் எங்கும் நுழையமுடியா கொடும் தீண்டாமையை தகர்க்கும் போராட்டங்களை மராத்தியர் பலர் அம்பேத்கருக்கு முன்னரே எடுத்திருந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான மகர்களை, ஆதரவு சக்திகளைத் திரட்டி மார்ச் மற்றும் டிசம்பர் 1927ல் நடத்தப்பட்ட மாநாடுகள்- சவ்தார் குளத்தில் நீர் எடுக்கும் உரிமை வரலாறானது.

மகத் போராட்டத்திற்காக அவ்வாண்டு முழுதும் கலந்தாலோசனை, பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள், கூட்ட விளக்கங்கள், துண்டறிக்கைகள், நன்கொடை பெறுதல், வழக்குகளை சந்தித்தல், சில மகர்கள் மீதான உடல் தாக்குதல்கள், கோர்ட்டில் சாதகமானாலும் நடைமுறை உரிமைக்கான போரை நடத்தும் நிர்ப்பந்தம் என நீண்ட மாதங்களை, அம்பேத்கர் மோர் சாத்ரே எனப் பலரின் உழைப்பை விழுங்கிய போராட்டமது. விரைவில் நூற்றாண்டைக் காணப்போகிற நிகழ்வது.

அசோக் இதில் , அம்பேத்கர் எப்படிப்பட்ட உரையாடல்களை கட்டமைத்தார் என்பதை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். முதலில் இது பற்றி எழுத ஆரம்பித்தபோது அவர் திலகர் கையாண்ட 'Punasch Hari Om' என்ற பதத்தை பயன்படுத்துகிறார். பகிஷ்க்ருத் பாரத் முதல் இதழ் 1927 மார்ச் 19, 20 மகத் சத்தியாகிரகம் பற்றி பேசியது. அதாவது உங்கள் ஆசிர்வாதங்களுடன் மீண்டும் என்கிற கேசரியின் பதமது. அம்பேத்கர் சமூக போராட்டத்திற்கான political strategyயை தரலானார். புலே போல பிராமணர் மட்டுமே காரணம் என்றில்லாமல், தங்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு காட்டவேண்டிய பகுதிகளாக அவர் அனைவரையும் பார்த்தார். பிராமணர் அல்லாத சாதி இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் கூட எதிர்ப்பதைக் கண்டார்.இந்த எல்லா

பகுதியிலிருந்தும் ஆதரவை சிறிய அளவாவது பெறமுடியும் என நண்பர்களையும் அவரால் காணமுடிந்தது.

பிராமணர்களின் நன்கொடையையும் ஏற்றார். மோசமான வழி சம்பாதித்தியம் என அறிந்தவரிடம் உங்கள் நிதி வேண்டாம் எனச் சொல்லும் துணிவு, நேர்மை அவரிடம் வெளிப்படவும் செய்தது.

மார்ச் 19 சவ்தார் குளம் நோக்கிய இயக்கத்தில் அனந்தராவ் சித்ரே, ஷிவதர்க்கர், சாம்பாஜி கெய்க்வாட், அம்பேத்கரின் அண்ணன் பலராம் முன் நின்றனர். ஒடுக்கப்பட்டவரின் குரல் உயரும்போது, சாதிகளின் கௌரவம் போச்சு என நினைத்து ஒடுக்குவோரின் 'ஆபத்து ஆபத்து' குரல்களும் , அவர்கள் திரண்டு அடித்து மிரட்டும் காட்சிகளும் இல்லாமல் இருக்குமா? மகத் அதைக் கண்டது. 'பிராமண லாபி' குளத்தை சுத்தப் படுத்தும் புனித சடங்கு என்கிற அசட்டு நம்பிக்கையையும் அமுல் செய்தனர். சாவர்க்கர் கூட இந்த அசட்டுத்தனத்தை கண்டித்தார்.

அம்பேத்கர் எவற்றை முன் நிறுத்த முயற்சித்தார் என்கிற உரையாடல் முக்கியமானது. உயர் கல்வி, அரசாங்க வேலை, நில விநியோகம் என்பதில் அவர் முதலில் தன் கவனத்தைக் கொடுத்தார். இந்து மத தாக்குதல் என்பது அவரின் எதிர்வினையாக பின்னர் எழலானது .

காந்தி சில நாட்களுக்கு முன்னர்தான் அவ்வட்டாரங்களுக்கு சென்றிருந்தார். அவருக்கு சொல்லப்பட்ட தகவல் படி, உயர்சாதிகள் சட்ட ஒழுங்கை கெடுப்பது தவறு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவாக நிற்பதைவிட சாதி இந்துக்களுக்கு உயர் கடமை ஏதுமில்லை என்றார்.

ஏப்ரல் 3, 1927 அன்று அம்பேத்கர் , போபட்கர் எழுதிய கட்டுரைக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. ஈட்டி எனும் பத்திரிகை ஆசிரியர் அவர். திலக் ஆதரவு பிராமணர். அம்பேத்கர் தெளிவு படுத்துகிறார்

We want equal rights in society and we are going to acquire these rights by remaining within the fold of Hindu society as far as possible, if necessary by kicking away the Hindutva that has been adjudged to be worthless. Needless to say if we wholly leave Hindutva, we will not be interested in going to temples.

இந்துவாக இருந்து சமமான உரிமைகளை பெற விழைகிறோம். மறுக்கப்பட்டால் வெளியேறி பெறுவோம்- அப்புறம் உங்கள் கோயில்கள் எங்களுக்கு எதற்கு என்கிற பார்வையை அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இங்கு 'ஹிந்துத்துவா' பதத்தை அம்பேத்கர் பயன்படுத்துகிறாரே என்ற கேள்வி எழலாம். சாவர்க்கர் நூல் 1923ல் வந்தது. அம்பேத்கர் படித்தாரா, படித்திருந்தால் என்ன வினையாற்றினார் , தெரியவில்லை. ஆனால், அசோக் ஒன்றை தெளிவுபடுத்தி விடுகிறார். சாவர்க்கர் உணர்த்தும் பொருளில் அம்பேத்கர் அதைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று. He added 'tva' to Hindu only as a suffix to form an abstract noun- the state of being Hindu. அன்று அப்பதத்திற்கு இன்றுள்ள அரசியல் பலமில்லை என்பதையும் நான் சேர்த்து புரிந்துகொள்கிறேன். ஆனால் இன்று தவறாக 'அம்பேத்கரே எடுத்தாண்ட பதம்' என சுட்டிக்காட்டப்பட வாய்ப்பும் உள்ளது.

அம்பேத்கரின் அடுத்த வாதம்

தீண்டாமை என்பது சட்டப்படியானதல்ல. அப்படி அனுசரிக்க எந்த சட்ட உரிமையையும் சாதி இந்துக்கள் பெறவில்லை என்பதாக இருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை நடைமுறையில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதால் அது அவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடாது. சாலையில் இதுவரை போகவில்லை என்பதால், இனியும் போக உரிமையில்லை எனச் சொல்வது அபத்தம் முட்டாள்தனம் என அவர் வாதிட்டார்.

எனவே உரிமை கோருவார் சரியாக எழும்போது, நீதிமன்றங்கள் அதை காத்து தரவேண்டும் என மிகச் சரியான விழிப்புணர்வை அம்பேத்கர் உருவாக்கினார்.

சாதி இந்துக்களின் எதிர்ப்பு கூடியபோது, அவர்கள் என்ன நம்மை புறக்கணிப்பது, நாம் அவர்களை புறக்கணிப்போம். தாழ்த்தப்பட்டவர் இஸ்லாமில் சேரலாம் என்கிற குரலுக்கு ஆதரவளித்தார் அம்பேத்கர் (பக் 254).

காந்தியின் சத்தியாகிரக பதத்தை அம்பேத்கர் பயன்படுத்தினாலும், கொடுக்கும் அழுத்தத்தில் - அகிம்சை/ வன்முறை, வழி/ முடிவு - விளக்கங்களில் அவர் சற்று மாறுபட்டார். கீதையை, சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்களை அப்போது புரிந்த அளவு அவர் பயன்படுத்தினார். திலகரின் கீதை பிரயோக 'லோக் சங்கிரக' என்பதையும் எடுத்தாண்டார்.

அம்பேத்கர் தன் சத்தியாகிரகம் அகிம்சை சார்ந்த ஒன்றுதான், அவசியமெனில் தவிர்க்க முடியாதெனில் வன்முறை ..முடிவுகள் தான் நமது சக்தியைக் காட்டக்கூடிய ஒன்று என்கிற புரிதலில் இருந்தார்.

அவருக்கு himsa or ahimsa only tools for action- an action could not be said to be unethical only because it was violent எனப்பட்டது. இத்தருணங்களில் அம்பேத்கர் காந்தியை misread செய்துகொண்டதாக அசோக் கோபால் சொல்கிறார்.

மறுபடியும் வேறு ஓர் இடத்தில் அவர் 'ஹிந்துத்துவா' (பாசிட்டிவ் ஆக) என்கிற பதத்தை பயன்படுத்தினார்.

Hindutva is as much a mother for the untouchables as it is for the Touchables. Untouchables like Valmiki, Chokhamela, Rohidas and others have worked as much for the consecration of Hindutva as a Brahmin like Vashisth, a Kshatriya like Krishna and a Shudra like Tukaram

மகத் சத்தியாகிரகம் இரண்டாவது மாநாட்டின்- டிசம்பர் 1927 செய்திகளை விரிவாக அசோக் கோபால் பதிவிட்டுள்ளார். போராட்டத்திற்கு திரட்டுதல், மாநாட்டு ஏற்பாடுகள், வழக்கு, போலீஸ்-மாவட்ட கலெக்டர் பேச்சுவார்த்தை என பல்வேறு நிகழ்வுகள் போயின. ரமாபாயும், அம்பேத்கர் அண்ணியும் தாங்களும் வருவதாக சொல்லியதாகவும், விட்டுச் சென்றதால் ரமாபாய் மனம் உடைந்து அழுததாகவும் செய்தி ஒன்றை அசோக் சொல்கிறார்.

கலெக்டர் சொல்படி அம்பேத்கர் , ஊர்வலம் மட்டும் போதும், சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்துகிறோம் என முடிவெடுத்தார். நமது போராட்டத்தை அரசாங்கத்திற்கு எதிரான ஒன்றாகவும் ஆக்குவது சரியல்ல என அவர் சரியாகவே நினைத்துள்ளார்.

மனுஸ்மிருதி எரிப்பு போராட்டத்தை சகஸ்வரபுத்தே வலியுறுத்தியதால் நடத்தப்பட்ட செய்தியும் இருக்கிறது. அது குறித்து அடுத்து வந்த இதழில் இரு வரி செய்தி மட்டுமே இருந்ததாகவும், தொடர்ந்து எரிப்பை அவர் வலியுறுத்தவில்லை, அது மீதான விமர்சன உரையாடலை விடாமல் செய்ததாகவும் அசோக் சொல்லிச் செல்கிறார். இரண்டாவது மாநாட்டில் அம்பேத்கர் விளக்கிய Declaration of Rights - DOR கருத்தாக்கம் என்கிறவகையில் மிக முக்கியமானது. மதராஸ் பிராமணரல்லாதார் போல் அம்பேத்கர் இதில் நடந்துகொள்ளவில்லை எனவும் அசோக் கோபால் சொல்கிறார்.

1925 ல் அன்னி பெசண்ட்டின் அடிப்படை உரிமைகள் முன்னெடுப்பிலிருந்தும், 1928 நேரு அறிக்கையிலிருந்தும் , அம்பேத்கரின் டிசம்பர் 1927 டிஓஆர் - உரிமை பிரகடனம் எப்படி மாறுபடுகிறது என்பதை அற்புதமாக அசோக்கோபால் ஆய்வு செய்துள்ளார். அவர்கள் அமெரிக்க வழியிலான அடிப்படை

உரிமைகளை எடுத்து பேசியபோது, அம்பேத்கர் பிரான்சின் ஆகஸ்ட் 26, 1789 மனித உரிமை பிரகடனத்தை, இந்திய நிலைமைக்கேற்ப எடுத்தாண்டது சிறப்பாகப் படுகிறது.

Hindus என ஒரே வர்ணம் போதும், நால்வர்ண சாதிமுறை வேண்டாம் என்கிற புள்ளிக்கு அவர் வந்தார். இன்றுள்ள வலது அரசியல் இதை நன்றாக பயன்படுத்த வாய்ப்பு உண்டு. ஆனாலும் அம்பேத்கர் பேசிய பொருள் வேறு என நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மகத் மாநாடு பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. அதில் முதன்மையான ஒன்றாக டிஓஆர் தீர்மானம் அமைந்தது எனலாம்.

All Hindus same social status from birth

Political economic social changes for equal status of Hindus

Privileges claimed by any class or individual have no validity , if not granted by the people who are sovereign.

Birtheright for liberty of action and speech, could be limited only by the sanction of people , not by any Hindu Shastras

No Hindu should be compelled to do anything that was not required by law

Commands issued by individual or a body of individuals did not constitute a law

எனவே சாதி சமூகத்தை மாநாடு நிராகரிக்கிறது என தீர்மானம் இயற்றினர். ஒரே வர்ணம் என இந்து சமூகம் தன்னை மறு கட்டுமானம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை அம்பேத்கர் வெளிப்படுத்தினார். (பக் 278)

மனுஸ்மிருதி எரித்த விவகாரம் பெரிதாக்கப்படவில்லை. ஆனால் சிறிய அளவு விவாதம் இருந்தது. ஒருவர் மனு என்ன சாதி - பிராம்மணரா என்ற கேள்வி கூட எழுப்பினார். அம்பேத்கர், மனு என்ன சாதி என்பதல்ல, அவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்து எழுதியிருந்தால், அது துரோகம், நரகத்திற்கு செல்லவேண்டியவர் என்றே சொல்வோம் என்றார். நாங்கள் பிராமணியத்தை நிராகரிக்கிறோம் என்றார்.

அம்பேத்கர் மகர் பெண்களுக்கு உடை, பழக்க வழக்கங்கள் குறித்து அறிவுரை தந்தார். அவை பெரும்பாலும் upper caste notions of gender போன்றே இருந்தன என்கிறார் அசோக் கோபால்.

அம்பேத்கருக்கு பெருந்துணையாக இருந்த அனந்தராவ் சித்ரே தேசிய இயக்கம் பக்கமும், மோர் கம்யூனிச இயக்கம் பக்கத்திலும் நகர்ந்தனர்.

சவ்தார் குளம் மகத் இயக்க வழக்கு இழுத்தடிக்கப்பட்டு 1937
மார்ச்சில்தான் ஓரளவிற்கான தீர்வை கண்டது. தீண்டாமை ஒழிப்பு
ஆர்ட்டிகிள் 17 வர விடுதலைக்கு பின்னர் என காலம் காத்திருந்தது.

பார்க்கலாம்...

12-7-2025

july 14

அம்பேத்கர் A Part Apart- 9

அசோக் கோபாலின் நூல் குறித்து இடுகைகளை தந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்த 9 வது இடுகை

அம்பேத்கர் பம்பாய் சட்டமன்ற பணிகள் மற்றும் அவர் 'ஸ்டேட்ஸ்மேன்' நோக்கிய வளர்ச்சி குறித்து பேசக்கூடிய ஒன்று.

பிப் 1927ல் அவர் பம்பாய் சட்டமன்றத்திற்கு கவர்னர் லாரன்ஸால் nominate செய்யப்பட்ட உறுப்பினராகச் செல்கிறார். அவரின் தேர்ந்த உரைகள் தலையீடுகள், அவசியமெனில் தன்னை 'நாமினேட்' செய்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை நோக்கிய விமர்சனங்கள், பலரையும் திரும்பி பார்க்க வைத்தன எனலாம். புதிய உறுப்பினர் போலவே தெரியவில்லையே என சீனியர் பலரும் வியக்கலாயினர். நுழைந்த முதல் வாரத்திலேயே பட்ஜெட் குறித்த அவரின் ஆய்வுரை இதற்கு காரணம் எனலாம்.

லிபரல்கள், முஸ்லீம்கள், பிராமணரல்லாதவர் எனப் பலர் இருந்தாலும், டிசிக்கள் பிரச்சனையை அவர்கள் அழுத்தமாக எடுத்துச் சொல்லாமல் போவதை, டிசி உறுப்பினர்களான போல், பிரதான், சோலங்கியுடன் அம்பேத்கரும் உணர்ந்தார்.

அம்பேத்கர் டிசி குழந்தைகளின் கல்வி வேலை வாய்ப்பு, அரசாங்க நிர்வாகம் - அதிகாரத்தில் இடம், நில விநியோகம் போன்றவற்றை முன்னெடுத்தார். இதற்கு positive discrimination அவசியம் என்பதை பேசலானார். 'மகர் வாட்டன்' குறித்து, தனக்கு மகர்களிடமிருந்து கூட ஆதரவு இல்லாதபோதும், சட்டமன்றத்தில் கடுமையாக போராடிப் பார்த்து சற்று சோர்வடைந்தார். எவ்வளவோ மாற்று வழிகளை, மகர் வாட்டன் சுரண்டலுக்கு எதிராக அவர் வைத்தும் அப்போது அவரால் வெற்றிபெற முடியவில்லை.

மதராசில் நீதி கட்சியினர், டிசி இலாகாவை ஒழித்து விட்டனர் என அம்பேத்கர் பெற்ற உறுதிபடுத்தா செய்தி கொண்டு அவர்களை அம்பேத்கர் விமர்சித்தார். The Non Brahmin party in Madras is a party of big landlords....how can we justifiably expect the NonBrahmins to be considerate towards us என்கிற விமர்சனம் அவரிடம் வெளிப்பட்டது. இந்த சந்தேகம் அவரிடம் தொடர்ந்து இருக்கவே செய்தது.

சைமன் கமிஷனை காங்கிரஸ் பகிஷ்கரித்தது. நீதி கட்சி, அம்பேத்கர், பஞ்சாப் யூனியனிஸ்ட் போன்றவர் சாட்சியம் சொல்ல முன் வந்தனர். அம்பேத்கர் சைமன் கமிஷனை அக் 23, 1928 சோலங்கியுடன் சபா சார்பில்- Depressed classes Institute of Bombay - சந்தித்து தங்களுக்கான special representative status யை பிறர் போல வலியுறுத்தினர். அனைவருக்கும் வாக்குரிமை ஏற்கப்பட்டால் தனித்த வாக்களர் தொகுதி என்பதை விடுத்து, joint electorates ஏற்பதாகவும் தெரிவித்தனர். மிக முக்கியமாக அரசாங்க பொது சேவைகளில் இட ஒதுக்கீடு என்பதை அவசியமானதாக அம்பேத்கர் வலியுறுத்தினார். மிக முக்கியமான இந்தியத்தன்மை சார்ந்த கருத்தாக்கத்தை அம்பேத்கர் அற்புதமாக வைத்தார்.

If government has to be impartial, there is only one solution- there should be a mix of all Jatis in government service - a proper admixture of different communities in public service- (though) a small degree of inefficiency...

கோகலே பிரிட்டிஷாரிடம் கேட்டதை, அம்பேத்கர் இங்கு சாதி இந்துக்களிடம் கேட்டார்.

If to exclude the advanced communities from entering into public service of the country was a moral wrong, the exclusion of backward communities must also be a moral wrong, if it is moral wrong, it should be righted.

1928 நேரு அறிக்கையில் ஜின்னாவிற்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. அதில் டிசுக்கள் இடம்பெறாததுடன் , ஒதுக்கீடு குறித்தும் இல்லை என உணர்ந்த அம்பேத்கர் அவ்வறிக்கையை விமர்சித்தார். அவரின் கடுமையான ஆனால் சுவையான பொருளுணர்த்தும் விமர்சனம்

A Brahmin plot to attain independence without touching the ramp of Hindu society, so that those at the top and those at the bottom remain in their place.

In some places , Hindus would hold Muslims by the beard, and in the same way, at other places, Muslims would hold Hindus by the tuft

நகையுடன் கூடிய எவ்வளவு ஆழமான வரிகள்...

அம்பேத்கரின் அடுத்த வாதம்..எவர் மைனாரிட்டி என்பதாக இருந்தது. அது மதம் மொழி சார்ந்ததுடன் நிறுத்தப்பட வேண்டுமா என்கிற கேள்வியை அவர் எழுப்பினார். The status had to be determined primarily by its inherent power relations with other groups . From such a perspective, the Untouchables were minority என்கிற திறமையான உரையாடலை அவர் எழுப்பினார்.

ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில் அவர்களின் on Liberty நூலை உள்வாங்கி, இங்கு தேவையானதிற்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார். மில் அவர்களின் individual rights என்பதை groups rights என வளப்படுத்தி எழுப்பினார் அம்பேத்கர். இங்கு அசோக் கோபால் எழுதிய வரிகள் சிறப்பானவை

Ambedkar saw assured representation for minorities not only as a prerequisite for representative government in India but also as a means for reconfiguring power relations among differently placed social groups in the country.

இந்த reconfiguring power relations among differently placed social groups என்கிற கருத்தாக்கம் அம்பேத்கரின் கொடை என எனக்குத் தோன்றுகிறது. இது தான் இன்று நிலவும் அரசியலில் சாதி கணக்கெடுப்பு என விரிகிறது. அதுவே ஒவ்வொரு கட்சிக்குள்ளும் மற்றும் அமைப்பிலும் சாதி கணக்கெடுப்பு என விரியுமானால், பொது இயக்கங்களின் எதிர்காலம் எப்படியோ என்கிற கேள்வியையும் என்னிடம் உருவாக்குகிறது. அதிகாரத்தை நோக்கி என் / எங்கள் இடம் என்கிற கேள்வி எப்போதும் மோதலுக்குரிய கேள்வியாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்திய சமூகம் இப்படியான கேள்வி தீர்வு என்றே செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

அம்பேத்கர் நவம்பர் 1928 ல் மகராஷ்ட் ராவில் அமைக்கப்பட்ட Starte கமிட்டியில் சோலங்கி, தக்கர் பாபா உடன் பணியாற்றினார். 1930ல் வெளிவந்த அக்கமிட்டி அறிக்கையில் டிசி க்கள் தொடர்பானவை அம்பேத்கரால் எடுக்கப்பட்டவை என அசோக் கருதுகிறார். அவர்களின் முன்னேற்றம் சார்ந்த பரிந்துரைகளுக்கு காரணமாக இருந்தார்.

அம்பேத்கர் போலீஸ் துறையில் டிசி இன்ஸ்பெக்டர் என்கிற சிறப்பு அதிகாரிகள் இருக்கவிழைந்தார். இந்து குதிரை வண்டிக்காரராக இருந்தாலும், பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்ற தன் போன்றவரை ஏற்ற முடியாது என மறுக்கும் சாதி பெருமிதம் எப்படி என்பது குறித்து பேசினார்.

இந்துக்கள் மத்தியில் சமூக சீர்திருத்தம் எப்படியான பெரும் போராட்டமாக அமையும் என்பதை அம்பேத்கர் உணரலானார்...

பார்க்கலாம்..

13-7-2025

july 17

அம்பேத்கர் A Part Apart - 10

அசோக் கோபால் நூலை ஓரளவிற்காவது தமிழ் வாசகர்களிடம் எடுத்துச் செல்ல முடியுமா என்கிற விழைவு. இந்த 10 வது இடுகையில் , இந்துக்களிடம் சமூக சீர்திருத்தம் அவ்வளவு எளிமையான ஒன்றல்ல என்கிற அனுபவத்தை அம்பேத்கர் பெறலானதை சொல்ல முயற்சிக்கிறேன்.

அம்பேத்கரின் ஆரம்ப விழைவுகள், மகர்கள் மற்றுமான டிசிக்களை, அவர்களின் பழக்கம் உளவியல் எல்லை உணர்ந்து, தாங்களும் இந்துக்களே- பாத்தியதை உள்ளவர்களே- இந்து மத நீட்டிப்பிற்கு நிற்பவர்களே என்கிற ஏற்பை பிற சாதி இந்துக்களிடம் உருவாக்க முடியுமா என்கிற போராட்டமாகவே இருந்தது. இதில் சவர்ணர் என்கிற பிராம்மண மற்றும் சாதி இந்துக்கள் சிலரும் அம்பேத்கருடன் நின்றனர். அம்பேத்கருக்கு முன்னதாகவும் மகர் மற்றும் இதர டிசிக்களை கண்ணியத்துடன் சமமாக நடத்த வேண்டும் என்கிற உரையாடல்கள் பெருகாமல் இல்லை. ஆனால் நடைமுறை என வரும்போது, அவ்வுரையாடல்கள் வெளிறி நின்றன.

அம்பேத்கர் தன் கருத்துக்களை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தலானார் என்பதை கவனமாக அசோக் கோபால் தருகிறார். 1926 ல் அம்பேத்கர்

If the Hindu society desires to survive , it must think not of adding to its members but increasing its solidarity, that means abolition of caste. The abolition of castes is the real sangathan of the Hindus...

சாதி ஒழிப்பிற்கு பிரச்சனையாக தடையாக சாஸ்திரங்கள் இருப்பதாக அம்பேத்கர் உணரலானார். எனவே அவரின் நகர்வு புள்ளியாக 1928ல் அவர் வெளிப்படுத்திய வரிகளில் challenging authority of Hindu shastras which provides sanction for its practice என்கிற சாரத்தைக் காண்கிறோம்.

அனைத்து சாதிகளுமே ஒன்றையொன்று நம்பாமல், அந்நியர் ஆட்சியை துணைக்கு வேண்டும் நிலையுள்ளது என்கிற புரிதலையும் அம்பேத்கர் முன்வைத்தார். சமூக சீர்திருத்தம் என டன் டன்னாக பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர , நடைமுறையில் ஓர் 'இன்ச்' கூட முன்னேற்றம் இல்லை என்கிற பாடமே அவருக்கு கிடைத்தது. இந்தப் பாடத்தை பிராம்மணர் மட்டுமல்லாது, சாதி இந்துக்கள், மகர்கள் சாம்பர்களிடமும் அவர் பெற்றார்.

இந்து மகாசபா பற்றி 12-4-1929ல் பகிஷ்க்ருத் பாரத் இதழில் அவர் கீழ்க்கண்ட விமர்சனத்தை வைத்திருந்தார்

The Hindu Mahasabha movement is contrived, narrow visioned, lacking in an ideal and divorced from principles. The leaders of the movement do not have genuine concern for the untouchables. They have taken up the issue only to ensure that the untouchables do not convert, and thereby population of Hindus does not decrease.

ஆர்ய சமாஜம் 'சுத்தி' போன்றவைகளை பேசினாலும் அது ஒரே வருணத்திற்காகவா அல்லது நான்கு வர்ணத்திற்காகவா எதற்கு நிற்கிறது என்கிற கேள்வியும் இருந்தது. இதில் அம்பேத்கர் அவர்கள் ஒரு வர்ணத்திற்கு நின்றார்கள் என ஆர்ய சமாஜை தவறாக புரிந்து, பின்னர் சரி செய்து கொண்டார் என்கிற தகவலை (பக் 330) அசோக் கோபால் தருகிறார்.

ஜட் பட் தோடக் மண்டல் சார்ந்த பாய் பரமானந்து, சாந்த்ராம் போன்றவர்களுடன் பழக்கம் உரையாடல், அவர்களின் அழைப்பு, பிரதியில் திருத்தம் கோறல், அம்பேத்கர் மறுப்பு- பின் தயாரிக்கப்பட்ட அவ்வுரை Annihilation of caste நூலாதல்- காந்தியின் கருத்து என்பதையெல்லாம் , பொதுவாக அம்பேத்கர் வாசிப்பு உள்ளவர் அறிவர்.

சமாஜ் சமதா சங் தொடங்கிய (1927ல்) பிரதான் என்பார் , சைமன் கமிஷன் குறிப்புகளுக்கு அம்பேத்கருக்கு உதவியவர். பிராமணர்- பிராமணர் அல்லாதார் இணக்கம் என பிரதான் , தேவராவ் போன்றவர் பேசிவந்தனர். தேவராவ் நாயக் நடத்திய பிரஸ்ஸில் தான் அம்பேத்கர் பெரும்பான்மை நேரம் இருந்து வந்தார். சமதா பத்திரிகையும் நடத்தி வந்தவர் நாயக். சாவர்க்கர் குறித்து சந்தேகங்களையும் அவர் எழுப்பியவர். சாவர்க்கரின் புத்தி நம்முடன், மனமோ பிராமணர்களிடம் என நாயக் அவரை விமர்சித்தார். பல சாதிகளின் சமபந்தி, சாதி மறுப்பு திருமண சோதனைகள் சிலவற்றை அவர்கள் செய்து பார்த்தனர். அம்பேத்கர்- சமதா, பெரியாரின் ரிவோல்ட் போன்றவைகளை வாசிக்கலானார். சண்முகம் செட்டியார் கருத்தொன்றையும் அம்பேத்கர் சாதி ஒழிப்பு நூலில் பயன்படுத்தியதாக அசோக் சொல்கிறார்.

1929ல் அவர் மதமாற்றம் அவ்வளவாக உதவாது எனவும் நினைத்தார். பகிஷ்க்ருத் இதழில் பிப் 1, 1929ல் அவர் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்.

The goal of our movement is not likely to be achieved through conversion.... (the untouchability community) wants to destroy Brahminical religious customs and the

derived discriminatory attitudes. Conversion to Christianity does not lead to destruction of these customs and attitudes...therefore we think it is better to remain Hindus and organise a movement to destroy Brahminical religion

ஜல்காவோன் பகுதியில் 5000க்கும் மேற்பட்ட மகர்கள் கூடி மதம் மாறப்போவதாக அறிவித்தனர். அவர்கள் இந்து மகாசபா லோகல் பிராம்மண தலைவர்களை சந்தித்து, தீண்டாமை ஒழிக்க வேண்டினர். இவர்களை trapல் சிக்க வைக்க அத்தலைகள் வழி ஒன்றை கண்டதாக அசோக் கோபால் எழுதியுள்ளார். முதலில் untouchables castes inter dining செய்வோமா என்பது பொறி என்கிறார் அசோக். அதில் பல மகர்கள் உடன்படாமல் பிளவு ஏற்பட்டு விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலர் மட்டும் நின்றனர்.

அம்பேத்கர் அவர்களை மதம் மாறினால் இஸ்லாமிற்கு செல்வீர் என்றார். புத்தம் என்றால் , நீங்கள் இந்துக்களாகவே பார்க்கப்படுவீர் என அவர் மார்ச் 15, 1929ல் எழுதியிருந்தார். இப்படி பல முரண்கள், இழுவைகளுடனும் அம்பேத்கர் பயணம் இருந்துள்ளதை பார்க்கிறேன்.

அம்பேத்கர் தன் இதழில், பிராமண சீர்திருத்தவாதி கோபால் ஹரி தேஷ்முக்கை இஸ்லாமின் சிறப்புக்களை எழுத வைத்தார்.

அம்பேத்கரின் ஏப்ரல் 14, 1929 பிறந்தநாளில், சித்பவன் பிராம்மணர் பகுதியில், அம்பேத்கர் தலைமையில் சிபல்ன், ரத்னகிரியில் டிசிக்கள் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தனர். தேவ்ராவ் நாயக் பங்கேற்ற அனைத்து டிசிக்களுக்கும் பூணூல் அணிவிக்கும் வேத சடங்கை நடத்தினார். அங்கு நீங்கள் தாழ்ந்த வீழ்ந்த சாதியல்ல, சத்திரியர் என்று உணர்த்தவே இந்த சடங்கு என அம்பேத்கர் பேசினார். (பக் 344)

மார்ச் 30 , 1929 அன்று அம்பேத்கர் மற்றும் பலரும் பங்கேற்ற பரேல் பகுதி மகர் திருமணம் வேத சடங்குகளுடன் , சமாஜ் சமதா சார்ந்த சவர்ணர் தேஷ்முக்கால் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. இதில் அம்பேத்கர் அவரின் துணைவியார் ரமாபாய், அண்ணி லட்சுமிபாய் ஆகியவர்களுடன் கலந்துகொண்டார்.

பார்வதி கோயில் சத்தியாகிரகமும் அப்போது பெரிதாக பேசப்பட்ட ஒன்று. அக்டோபர் 1929ல் புனேவில் புகழ் வாய்ந்த இக்கோயில் நுழைவு போராட்டத்தை சிவராம் காம்ப்ளே முன்னெடுத்தார். அவர் அம்பேத்கரைவிட 15 வயது மூத்தவர். 1902லேயே, 51 கிராம மகர்களை திரட்டி மாநாடு போட்டவர். 1908 லேயே மராத்தி பத்திரிகை சோமவன்ஷிய மித்ரா நடத்தியவர். ஆரம்பத்தில் இந்து மகாசபா கேல்கர் துணைக்கு நின்றார்.. அம்பேத்கர் தலையிடாமல் இருந்தார்.

வன்முறை ஏற்பட்டவுடன் ஷிண்டே உள்ளிட்ட பலரும் தீண்டாமைக்கு எதிராக கூட்டங்கள் நடத்தினர். அம்பேத்கர் சாதி இந்துக்களிடம் வலுவாக இந்த கேள்வியை எழுப்பினார்.

If Hindus could not ensure justice for the untouchables in the present, why should the untouchables believe that they would get justice after independence? மிக ஆழமான கேள்வியது.

1930 மார்ச்சில் நாசிக் ராமா கோயில் நுழைவு முக்கியமாக பார்க்கப்படுகிறது. பெண்கள் ஏராளம் பங்கேற்ற நிகழ்வது. பாபுராவ் கெயிக்வாட் முன்னெடுத்தார். இவர் தபால் தந்தியில் வேலை பார்த்தவரும் கூட. நாசிக் முனிசிபாலிட்டி உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். அம்பேத்கருடன் பழகலானார். அக் 1929ல் நாசிக் காலாராம் கோயில் நுழைவு பற்றி தோழர்களுடன் விவாதித்தார் கெயிக்வாட். சத்தியாகிரக செய்தியை நிர்வாகத்திற்கு அனுப்பினர். காலாராம் சத்தியாகிரகம் அடுத்த ஆண்டுகளிலும் தொடர் போராட்டமாக எடுக்கப்பட்ட ஒன்று.

மார்ச் 2 1930 ஞாயிறு அன்று போராட்டம் தொடங்கினர்.முதலில் வர இயலுமா என யோசித்த அம்பேத்கர் பங்கேற்று உரையாற்றினார்.

The purpose of Satyagraha is to test the minds of Caste Hindus என்றார் அம்பேத்கர்.

வழக்கம்போல் நாசிக் சாதி இந்துக்கள் எதிர்த்தனர். காங்கிரசில் எதிர்ப்பு ஆதரவு என பிரிந்து நின்றனர். 3000 பெண்களுடன் 15000 பேர்கள் காலாராம் இயக்கத்தில் திரண்டனர். கலெக்டர் கார்டன் நேரிடையாக நின்றார். கல்வீச்சு இருந்தது.

போராளிகள் காந்தி குல்லாய், கதர் உடையுடன் வந்தனர். இதற்கும் காந்திக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும் இக்காட்சியை அதிகாரிகள் ரிபோர்ட் செய்தனர். காந்தி ஆதரவாளர்கள் தண்டி யாத்திரை கவனத்தில் இருந்தனர். காலாராம் போராளிகளும் தண்டி பற்றி கண்டுகொள்ளவில்லை என அசோக் சொல்கிறார்.

ஏப்ரல் 9 1930 ல் ரதம் இழுத்ததின் போது பிரச்சனை எழுந்தது. ராமநவமி அன்று ஊர் மக்களுடன் டிசிக்களும் நுழைந்துவிட்டனர் என்பதை பிரச்சனையாக்கினர். மூஞ்சே தலையிட்டு சமாதானம் செய்தார் - சத்தியாகிரகம் நிறுத்தப்பட்ட செய்தியைக் காண்கிறோம்.

அம்பேத்கரும் லண்டன் வட்டமேஜை மாநாட்டில் கவனம் செலுத்தும் நிலை ஏற்பட்டது. ராஜாவின் AIDCA க்கு மாற்றாக அம்பேத்கர் AIDCC

அமைப்பை வலுவாக்கினார். ராஜாவை 'போகஸ்' என சாடினார். காம்ப்ளே அம்பேத்கரை அரசாங்கம் ஆர்டிசி க்கு அனுப்ப வேண்டும் எனக் கோரினார்.

தங்களை பிற மைனாரிட்டிகள் போல பார்த்து உரிமைகள் தரவேண்டும் எனக் கோரியபோதும் , அம்பேத்கர் எச்சரிக்கையாகவும் இருந்ததை இந்த வரிகள் காட்டும். மிக முக்கியமான பாடம் இன்றும் கூட.

The Minorities must bear in mind that although we are today riven by sects and atomised by castes our ideal is a united India..there is undoubtedly an obligation on the majority to consent to the safeguards for the minorities. But there rests upon the minorities an obligation of equal sanctity not to insist on such safeguards as will block the way to the unity of all.

இந்திய சாதி இந்து சமூகம் அம்பேத்கருக்கு அந்த சூழலில் தந்த பாடங்களுக்கு அவர் எதிர்வினையாற்றியதைக் காண்கிறோம்.

பார்க்கலாம்....

16-7-2025

july 18

அம்பேத்கர் Apart Apart- 11

அசோக் கோபாலின் நூல் தரும் நுணுக்கமான செய்திகளின் ஈர்ப்பால், முடிந்தவரை அதன் சாரங்களை - நான் உணர்ந்த வகையில் கொடுக்க முயற்சித்து வருகிறேன். பெரிய நூல் என்பதால், இதுவரையிலான எனது இடுகைகள் பாதிப்பகுதி நூல்வரைதான் அழைத்துச் சென்றுள்ளது. இன்னும் சில இடுகைகள் தேவைப்படலாம். எனது இடுகைகளை தொகுத்து தரும்போது, அதுவே சிறு நூல் அளவிற்கான ஒன்றாக இருக்கக்கூடும். அம்பேத்கர் குறித்த 'பாலன்ஸ்' இந்நூலில் இருப்பதால்தான், என் உழைப்பையும் அசோக் கோபால் உழைப்பிற்குரிய மரியாதையாக சேர்த்து தருகிறேன். இனி முடிந்தவரை மிகச் சுருக்கமாகவே தர விழைகிறேன்.

இந்த இடுகையில் லண்டன் வட்ட மேஜை மாநாடு, புனே உடன்பாடு வரையிலான செய்திதனை சொல்லப்பார்க்கிறேன். அம்பேத்கருக்கு 'சுதந்திரம் -விடுதலை - ஆட்சி மாற்றம்' என்கிற புரட்சி மட்டும் நியாயமாகப்படவில்லை. அது சமூகத்தின் பல்தரப்பினர்க்கு எப்படியான பிரதிபலிப்பு எனப் பார்க்கக் கோரினார்.

Transfer of power accompanied with distribution of that power that the result will be a real social change in the relative strength of the forces operating in society.

காங்கிரஸ் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதை அம்பேத்கர் ஏற்க மறுத்தார். That is only in name- leave the weakest to its fate என்கிற எண்ணம் அவரிடம் வலுவானது.

ஜூன் 1930ல் வட்டமேஜை மாநாட்டிற்கு அரசு எழுதிக்கொண்ட முதல் 50 பேர்கள் பட்டியலில் அம்பேத்கர் பெயர் இல்லை . சைமன் கமிஷன் டிசிக்கள் பிரதிநிதித்துவம் பற்றி பேசியதன் மூலம், அம்பேத்கர் பெயரும் வைஸ்ராய் இர்வின் அறிவித்த செப் 1930 பட்டியலில் இடம் பெற்றது. ரெட்டைமலை பெயரும் இருந்தது. எம் சி ராஜாவிற்கு ஏமாற்றம்.

ஆர்டிசி யில் ரெட்டைமலை உதவிகரமாக இருந்தார் (helpful cooperation - of not much use) என அம்பேத்கர் கருதிய செய்தியை அசோக் (பக் 384) தருகிறார். இந்தியாவிலிருந்து சமஸ்தானங்கள் சேர்த்து 74 பேர்கள் முதல் RTC ல் பங்கேற்றனர். ஜின்னா, ஆகாகான், மூஞ்சே, ஜெயகர், சாப்ரு, என் எம் ஜோஷி போன்றோர் புகழ் வாய்ந்தவர். பிராமணர்

அல்லாதார் சார்பில் மூவர் பங்கேற்றனர் என அசோக் சொல்லிச் (பெயர் சொல்லவில்லை) செல்கிறார். காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது.

பம்பாய் கிரானிக்கிள் 'வகுப்பு வாதிகளின் லண்டன் தமாஷா' எனக் கேலி செய்தது. புலேபாய் இந்துக்கள் மத்தியில் செயற்கையான பிளவுகளை உருவாக்க அம்பேத்கரை அழைத்துள்ளனர் என்றார். அப்போது நேரு அம்பேத்கரை பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவே இல்லை. அவரது சுயசரிதையில் அம்பேத்கர் பற்றி ஒருவரி கூட இல்லை என்பது அசோக் பதிவு. பங்கேற்றவர்களை 'ரீ ஆக்ஷனரிகள்' என இடது மொழியில் நேரு விமர்சித்திருந்தார்.

கப்பலில் ஜின்னா, மூஞ்சே, சாப்ரு, அம்பேத்கர் போன்றோர் சென்றதால் அவ்வப்போது பேசிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பொதுவாக டிசிக்கள் கோரிக்கை பாற் பரிவுடன் இருந்தனர் என அம்பேத்கர் உணர்ந்தார். மூஞ்சேயிடம் இந்து முஸ்லீம் வன்முறை பற்றி அம்பேத்கர் கவலையுடன் சொன்னபோது, வன்முறைக்கு தான் அஞ்சப்போவதில்லை என்றாராம் மூஞ்சே. மூஞ்சேவின் டைரிப் படி அவர் டிசிக்கள் பிரச்சனைகளைவிட முஸ்லீம்களின் பலம் என்பதையே முக்கியமாக பார்த்தாராம்.

வி பி மேனன் நூல் படி 'பெடரல் அரசமைப்பு' என்கிற கருத்திசைவு தான் முதல் ஆர்டிசியில் நடந்த உருப்படியான அம்சம் எனப் பார்க்கிறோம். நவம்பர் 1930ல் மாநாடு கூட்டப்பட்டிருந்தது. நவ 17 முதல் ஜனவரி 19, 1931 வரை 10 வாரங்கள் நடந்தது.

அம்பேத்கர் பல லேபர் கட்சி ஆளுமைகளைப் பார்த்து டிசிக்கள் கோரிக்கைக்கு வலு சேர்க்க முயற்சித்தார். மாநாட்டில் டிசிக்கள் அரசியல் சமூக நிலை, பிரிட்டிஷ் வருவதற்கு முன்னர் எவ்வளவு கொடுமையாக இருந்ததோ அதே நிலையில் இருப்பதை வலுவாக முன்வைத்தார்.

Power is not only political but social and economic also- DCs required adjustments of the political machine to ensure their safety and protection- recognising separate existence என்பது சாரமாக இருந்தது. டிசிக்கள் பொதுவெளி உரிமைகளை தடுக்கும் எவருக்கும் 7 ஆண்டு சிறை தண்டனை எனக் கோரினார்.

தனி வாக்காளர் தொகுதி , குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் என தன் நிலைப்பாட்டை அம்பேத்கர் மாற்றிக்கொண்டார் (பக் 393) . மூஞ்சே இதை எதிர்க்கவில்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். அம்பேத்கர்

அவர்களின் கம்யூனிட்டியினர் படும் வதைகளை இந்துக்கள் புரிந்து சரி செய்யாதவரை, எனக்கு பேச வாயில்லை என மூஞ்சே தெரிவித்தார்.

அம்பேத்கர் பிற தலைவர்களான ஆகாகான், பன்னீர்செல்வம், ஹென்றி ஜிட்னே, ஹூபர்ட் ஆகியோருடன் claims of Minority communities என்கிற மெமோவைக் கொடுத்தார். 8 மாகாணங்களில் டிசிக்களுக்கு 180 இடங்கள் எனக் கேட்டார். அம்பேத்கர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்பதை ஜான் துவேவின் கருத்தாக்கம் மூலம்

Franchise a power to regulate the terms of associated life என வைத்தார்.

இந்தியாவில் பத்திரிகைகள் எழுதாவிடினும், இங்கிலாந்தில் அம்பேத்கர் பங்களிப்பு பற்றி அங்கு வந்தவை குறிப்பிட்டன. அவர் லேபர் எம்பிக்களிடமும் உரையாற்றினார். Everyone impressed என எம்பி ரெனி ஸ்மித் சொன்னதைப் பார்க்கிறோம். அமெரிக்க நியுயார்க் டைம்ஸ் கூட எழுதியது.

பரோடா சாயாஜி ராவ் அம்பேத்கரை புகழ்ந்ததுடன், நிதி கட்டவேண்டியதை தள்ளுபடியும் செய்தார். பலரிடமிருந்து அம்பேத்கர் 1330 பவுண்ட் நன்கொடையும் பெற முடிந்தது.

காந்தி இர்வின் உடன்பாட்டையடுத்து, இரண்டாவது வட்டமேஜை மாநாட்டிற்கு காங்கிரஸ் காந்தியை அனுப்ப முடிவு செய்தது. ஆகஸ்ட் 1931ல் என் எம் ஜோஷி, தக்கர் பாபா ஆகியோர் அம்பேத்கர் காந்தியை சந்திக்க சொல்லினர். காந்திக்கு அப்படி எண்ணம் உண்டா என்கிற கேள்வி அம்பேத்கரிடம். காந்தியும் ஆக 6 அன்று பார்க்கலாம் என அழைப்பு கொடுத்தார். அம்பேத்கர் உடல்நிலை சரியில்லாததால் ஆக 14 அன்று தேவராவ் நாயக், பாவ்ராவ் கெயிக்வாட் ஆகியோருடன் மனிபவன் சென்றார். தங்களால் முடியவில்லை எனத் தெரிந்திருந்தால் நான் கூட வந்திருப்பேன் என காந்தி தெரிவித்தார். முதல் சந்திப்பு கசப்பு ஏதுமின்றி, அவரவர் நிலைபாட்டை வெளிப்படையாக தெரிவிக்கும் நிகழ்வாகவே இருந்தது. 55 நிமிடம் விவாதித்தனர்.

தீண்டாமை பிரச்சனையை காங்கிரஸ்க்குள் உங்களால் கொண்டு போகமுடிந்தது, ஆனாலும் அது ஏதும் செய்யவில்லை என்றார் அம்பேத்கர். விவாத சாரம் என்றால் அம்பேத்கர் DCs a distinct community, separate politically from the rest of Hindu society என்றார்.

காந்தி சொன்னதாக ஜனதா இதழில் அம்பேத்கர் எழுதியது

I am opposed to their political separation. I am not even in favour of giving untouchables reserved seats. At most I may not oppose that scheme. But I believe it

is not in the interests on their untouchables.If caste Hindus on their own give 50 percent seats to untouchables I will not feel sad ...I will be glad

நேரிடையாக காந்தி கருத்துக்களை அறிந்தேன்.மகிழ்ச்சி என தெரிவித்து அம்பேத்கர் திரும்பிய செய்தியை அசோக் கோபால் தருகிறார்.

இரண்டாவது வட்டமேஜை மாநாடு, அதில் மைனாரிட்டி தலைவர்களுக்கும் காந்திக்கும் இணக்கமின்மை,அம்பேத்கரும் அவர்களுடன் சேர்ந்து Minorities Pact உருவாக்கம், மூஞ்சே அம்பேத்கர் உடன்பாடின்மை தொடர்ந்து, ராஜா மூஞ்சே உடன்பாடு காந்தியால் உடன்பாடு கொண்டுவரமுடியாமை, இங்கிலாந்தின் அரசியல் சூழல், காந்தி எரவாடா சிறை, பிரதமர் ராம்சே மாக்டொனால்ட் கம்யூனல் அவார்ட், காந்தி தன் உண்ணாவிரத போராட்ட அறிவிப்பு கடிதம்- பதில் கடிதம், காந்தி உண்ணா நோன்பு செப்டம்பர் 1932- மாளவியா சாப்ரு ராஜாஜி உள்ளிட்ட தலைவர்கள் அம்பேத்கருடன் தொடர் விவாதம்- புனே உடன்பாடு என பல ஒன்றன்பின் ஒன்றான நிகழ்ச்சிகளை அசோக் கோபால் விரிவாக இந்நூலில் தந்துள்ளார்.

பொதுவாக அதிகம் பொதுவெளியில் சொல்லப்படாத அம்சங்களில் சற்று கூடுதல் கவனம் என்கிற வகையில் நான் சொல்லிச் செல்கிறேன்.

பியாரிலால் நூல்மட்டுமல்லாமல், ஜனதாவிலிருந்தும் செய்திகளை சேர்த்து இதில் தருகிறார் அசோக் கோபால். இரு அம்சங்களை தொட்டுக்காட்ட விழைகிறேன். ஒன்று இந்து தலைவர்கள் கூடி போட்ட தீர்மானத்தில் determination of Hindus to remove the curse, DCs part and parcel of Hindu community and they should not be politically separated.

நேரு, நம்பூதிரிபாட் போன்றவர்களுக்கு side issue வில் காந்தி சக்தியை செலவழிக்கிறார் என்ற கோபம் இருந்தபோது, மிகச் சரியாக சுபாஷ்புரிந்து வெளிப்படுத்தினார்.

Hitherto the world had known only one issue relating to India, the political issue against England. Now the leader of the nationalist movement himself announced to the world that there was another issue, the internal issue, of such vital importance to India that he was prepared to stake his life for it.

அம்பேத்கர் இந்த விஷயங்களில் emotional என்பதற்கு இடம் தராமல் constitutional means என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். காந்தியும் no political separation என்பதில் கவனமாக இருந்தார். சாதி இந்துக்களிடம் மனமாற்றம் கொணர வாய்ப்பாக்க தான் முயற்சி செய்வதையும் உணர்த்தினார். அம்பேத்கரும் தனக்கும் காந்திக்கும் இடையே

கருத்திசைவு இருப்பதை ஏற்பதாக தெரிவித்தார். டிசிக்கள் பிரச்சனையில் key negotiator என்பதை அம்பேத்கரால் நிறுவ முடிந்தது.

ராஜாஜி காந்தியிடம் இவ்வாறு சொன்னார்

Dr Ambedkar has become one who shares our views

அம்பேத்கர் இவ்வாறு நினைத்தார்

After reading Gandhiji's statements, I feel that , rather than saying that I had become a follower of Gandhiji's views, would it not be closer to the truth to say that Gandhiji's views and ideology are getting aligned to our views and ideology...

Win win feeling. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் செல்வாக்கு செலுத்தி, இந்த பிரச்சனையில் புனை ஒப்பந்தத்தில் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக மாறினர் என நான் புரிந்து கொள்கிறேன்.

தொடர்ந்து அம்பேத்கரிடம் இரு கேள்விகள் இருந்தன.

What constituted real benefit for the Untouchables?

And it should be achieved?

அம்பேத்கருக்கு கம்யூனல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது விஷமல்ல. இந்தியத் தன்மைக்கு உகந்த ஏற்பாடு என்கிற கருத்து வலுப்பட்டது.

பார்க்கலாம்...

18-7-2025

july 22

அம்பேத்கர் A Part Apart -12

அசோக் கோபாலின் , 2023 ஏப்ரலில் வந்த மேம்பட்ட நூலைத்தான் அறிமுகம் செய்து வருகிறேன். கடந்த இடுகை புனா ஒப்பந்தம் வரை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

புனா உடன்பாடு வந்து விட்டது. எப்பகுதியில் எவர் டிசிக்கள், எவ்வளவு எண்ணிக்கை என்பது பெரும்பாடானது. டிசிக்கள் என்பதற்கான பொது அளவுகோல்தான் என்ன என்பதும் சென்சஸ் காரர்களுக்கு பிரச்சனையானது. Impurity, Permanent pollution that also hereditary - பண்டைய பழக்கம் என்றால் என்ன பெயரில் அவர்கள் புராணங்களில், தர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டனர், பின்னர் வந்த அல்பருனி போன்றோர் சொன்னதென்ன- பிரிட்டிஷார் காலத்திய பூலே, அயோத்திதாசர், எம் சி ராஜா, ஷிண்டே, பிரிட்டிஷ் அலுவலர் என அவரவர் பேசியவை என்ன- உடன்பட்ட வேறுபட்ட அம்சங்கள் எவை போன்றவற்றை Names and Numbers என்கிற 13 ஆம் இயலில் அசோக் விவரிக்கிறார்.

மதராசிலிருந்து நடேசன் அவர்கள் 1909-11 காலத்தில் டிசிக்கள் குறித்து தொடர் எழுத்துக்களை கொணர்ந்தார் என்கிற தகவலும் கிடைக்கிறது. 1922ல் மதராஸ் அரசாங்கம் ஆதிதிராவிடர் என்கிற சொல்லாட்சியை பயன்படுத்தியது.

1930ல் அம்பேத்கர் From Millions to Fractions என்கிற கட்டுரையில் இஸ்லாமியரும் பிரிட்டிஷாரும் டிசிக்கள் எண்ணிக்கையை (இந்து மத எண்ணிக்கையை) குறைக்க சதி செய்தனர் என்கிற கருத்தை வைத்தார். சவுத்பாரோ கமிஷன் பிராம்மணர், பிராம்மணர் அல்லாதார், மற்றவர் எனப் பேசியது. மற்றவரில் டிசிக்கள் வந்தனர். சைமன் கமிஷன் இரு அளவுகோல்களை வைத்தது.

Lowest in the Hindu social and religious system

Believed to cause pollution by touch, and defile food or water

இப்படி அது வரையறுத்தாலும் எண்ணிக்கை எஸ்டிமேட் சரியாக செய்ய அதனால் முடியவில்லை.

1931 சென்சஸ் கமிஷனர் ஹட்டன் அவர்கள் எவரை டிசிக்களாக கணக்கெடுக்கலாம் என்கிற குறிப்பைக் கொடுத்தது.

தொட்டால் தீட்டு என எவரை சாதி இந்துக்கள் பார்க்கின்றனர்

எவர் கோயிலுக்குள் நுழையமுடியவில்லை

தண்ணீர் எடுத்தல் , பொது இடங்களில் அனுமதி மறுக்கப்படுபவர்கள் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் எனச் சொன்னது

1931 டிசம்பரில் இந்திய வாக்குரிமை கமிட்டியை ஆட்சியாளர் அமைத்தனர். அம்பேத்கர் மதம் சார்ந்த அம்சமாக இந்து தீண்டாமையை பார்க்கிறான். எனவே இந்துவாகிய அவனிடம் இந்த மனது இருக்கும்வரை தீண்டாமை நீடிக்கும் என்றார். Once an untouchable, always an untouchable notion பற்றி அவர் புரிய வைக்க முயன்றார். இந்த இரண்டு முடிவுகளுக்கு டிசிக்கள் வரவேண்டும் என அவர் சொல்லலானார்.

The untouchable should bear in mind that it is futile to expect Hindu Religion to perform the mission of bringing about social change

The second thing is Untouchables must strive for is 'power'. Strive for education and spread of knowledge.

1935 இந்திய சட்டம் வந்தது. அரசாங்கம் செட்யூல்ட் சாதியினர் என்கிற விளிப்பை செய்தது. காந்தி 1933 தொடங்கி ஹரிஜன் என்பதை பயன்படுத்தி வந்தார். அம்பேத்கர் வேண்டிய பதங்கள் non caste Hindus, exterior castes, Protestant Hindus போன்றவை. 1931 சென்சஸ் 431 சாதிகள் டிசிக்கள் என அடையாளம் கண்டது.

வட்டமேஜை மாநாட்டில் காந்தி மிக முக்கிய கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினார். Will untouchables remain untouchables in perpetuity? அம்பேத்கர் எழுப்பிய உரையாடல் did not answer this fundamental question of Gandhi என்பதை அசோக் தருகிறார் (பக்481).

அம்பேத்கர் தன் வக்கீல் தொழிலில் கவனம் செலுத்தினார். 5000 சதுர அடியில் இடம் ஒன்றை தாதர் பிராமண குடியிருப்பு ஏரியாவில் வாங்கி ராஜகிருகம் பங்களா ஒன்றை கட்டினார். வங்கி லோன் பெற்றார். மேற்கு கட்டிடக்கலை என்றாலும் பீகார் புத்த நகர் பெயரை வைத்தார்.

Anti untouchability league ஒன்றை பிர்லா, தக்கர் பாபா உள்ளிட்டோர் செப்டம்பர் 1932ல் தொடங்கினர். அம்பேத்கர், ரெட்டமலை, ராஜா உள்ளிட்டோர் போர்டில் இருந்தனர். பின்னர் அதன் பெயர் servants of the untouchables society, Harijan sevak sangh என மாறிய சூழலில் அம்பேத்கர் மாறுபட்டார். தீண்டப்படாதவர் இல்லாமல் போக வேண்டுமெனில், சாதி ஒழிப்பு இல்லாமல் அந்நிலை ஒழியாது என வலியுறுத்தலானார். சாதி முறை என்பது odious and vicious dogma எனச் சொல்லலானார்.

காந்திக்கோ untouchability is not the product of caste system but the distinction between high and low that has crept into Hinduism and is corroding it. The attack on untouchability goes, the caste system is thus an attack on this high and lowness எனப்பட்டது. 1933ல் தீண்டாமை இல்லா வர்ணாஸ்ரமம் என்கிற பார்வையை காந்தி வைத்திருந்ததாக அசோக் எழுதுகிறார். காந்தியின் சாதி குறித்த - சாதி வேண்டாம்- இருந்தால் சூத்திரன் என்கிற ஒரே உழைப்பு வர்ணமாக அனைவரும் இருப்போம் என்ற பார்வையை அசோக் கவனித்திருப்பார் எனக் கருதுகிறேன்.

லண்டனிலிருந்து அம்பேத்கர் சிவதர்க்கருக்கு , தத்தா போவருக்கு எழுதிய கடிதங்களில் இனி அரசியலில் , பொதுச் சேவையிலிருந்து விலக விரும்புவதாக எழுதியிருந்தார். இது ஏப்ரல் 1933காலம். 1935 ஜூலையில் பம்பாய் கிரானிக்கிள் அம்பேத்கர் சட்ட கல்லூரி முதல்வர், பம்பாய் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக முயற்சிக்கிறார் , கவர்னரிடம் பரிந்துரை பெற்றார் போன்ற செய்திகளை வெளியிட்டது. தன் தோழர்களிடம் கூட தெரிவிக்காமல் ரகசியம் காக்கிறார் அம்பேத்கர் என்ற சந்தேகம் வந்தது (பக் 501). கவாய் அவர் இஸ்லாமில் சேரலாம் என எழுதினார். அம்பேத்கர் மறுப்பு சொல்லவேண்டியிருந்தது.

அம்பேத்கரின் , 'புகழ் வாய்ந்த இந்துவாக பிறந்தேன், ஆனால் இந்துவாக சாகமாட்டேன்' என பொதுவெளியில் சொல்லப்படும் declarationயை அவர் yeola மாநாட்டில் 1935 அக் 13ல் பேசியிருந்தார். அவரது உரை முறையாக பதிவாகவில்லை. அவர் பேசியதாக விவித் விரிட்டா இதழ் சொல்லிய செய்தி

I had the misfortune of being born with the untouchable Hindu stain that was not in my hands...let me make it clear , I will not die as a person who calls himself a Hindu.

கோயில் நுழைவு என்பதைக்கூட, நாம் போராட வேண்டிய அம்சமல்ல, அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம். நாம் நமது கல்வி, அறிவு விருத்தி, அரசியலில் அதிகாரம் என்பதற்காகவே இனி போராட வேண்டும் என்ற நிலைக்கு அம்பேத்கர் வந்தார்.

மதம், மதமாற்றம் தொடர்பாக ஸ்காட் இறையியலாளர் ராபர்ட்சன் ஸ்மித், ஆங்கில மானுடவியலாளர் எர்னஸ்ட் கிராலி, அமெரிக்க சமூகவியலாளர் சார்லஸ் எல் உட் ஆகியோர் சிந்தனைகளிலிருந்து கருத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டார். இந்து மதம் நோக்கி தீண்டாமை தொடர்பான பல கேள்விகளை எழுப்பினார்.

Does Hinduism recognises their (so called untouchables) worth as human beings?

Does it extend them Liberty, bond of Fraternity?

Does it teach Hindus that the untouchables are their kindred?

Does it tell to Hindus to be righteous to the untouchables?

Does it tell the Hindus to love them, respect them and do them no wrong?

இதற்கெல்லாம் சாதகமான பதிலே கிடைக்காது என்றார் அம்பேத்கர்.

இந்த கேள்விகள் எல்லாம் வழக்கொழிந்த கேள்விகள் அல்ல. இன்றும் விடையை தேடும் கேள்விகளே...

பார்க்கலாம்..

22-7-2025

July 24

அம்பேத்கர் A Part Apart - 13

அம்பேத்கரின் புகழ் வாய்ந்த மேற்கோளான I am not a Part of the whole , I am a part apart' என்பதிலிருந்து அசோக் கோபால் A part Apart தலைப்பாக்கி எழுதிய 800 பக்க பெரும் ஆய்வு நூல் குறித்து முன்னர் 12 இடுகைகளை தந்திருந்தேன். இந்த இடுகையில் இந்துவாக பிறந்தாலும், இந்து என்கிற பெயரில் சாகமாட்டேன் என்கிற பிரகடனத்திற்கு பின்னரான சில செய்திகளை தரப் பார்க்கிறேன்.

அம்பேத்கர் லாகூரில் அப்போது புகழுடன் இருந்த முற்போக்கு அமைப்பான ஜட் பட் தோடக் மண்டலுக்கு உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டு, அவரது உரையில் அவர்கள் திருத்தம் கோரியதால், மாநாட்டு உரையாக அது இல்லாமல், தனி நூல் வடிவம் பெற்றது. மே15, 1936ல் Annihilation of Caste - speech prepared but not delivered , எட்டணா என்கிற அட்டைப்பட செய்தியுடன் அந்நூலை அம்பேத்கர் கொணர்ந்தார். வந்தவுடனேயே 1500 காப்பிகள் விற்றன.

அடுத்த 1937 பதிப்பில், காந்தி தெரிவித்த கருத்துக்களையும் அதற்கு அம்பேத்கரின் மறுமொழியையும் இணைத்து வெளியிட்டார். இன்றும் விவாத பரப்பில் முக்கிய நூலாக 'சாதி ஒழிப்பு' பார்க்கப்படுகிறது.

சிபிஅய் கட்சி சண்டிகரில் செப் 2025 ல் நடைபெறவுள்ள காங்கிரசிற்கான அரசியல் நகல் தீர்மானத்தில், தங்களின் நோக்கம் Annihilation of caste என தெரிவித்துள்ளனர். அம்பேத்கர் இந்நூலில் சொல்லியுள்ள அதே பிராஜக்டா, வேறு தங்கள் அனுபவத்தின்படியான எவ்வகை பிராஜக்ட் என்பது தெரியவில்லை.

மதம் என்பது கட்டுப்படுத்தும் 'ரூல்ஸ்' என்பதை விட, வழிகாட்டும் 'பிரின்சிபில்ஸ்' ஆக இருக்க அம்பேத்கர் விழைந்தார். "ஒரே மத நூல் இருக்க முடியுமா, பிறப்பு வழி குருக்கள் கூடாது, விடுதலை- சமத்துவம்- சகோதரத்துவம் ஏற்குமா, பிராம்மண மேலாண்மை சாதிக்கு ஆதரவான சாஸ்திரங்களை கைவிடுமா- இந்து மதம்" , என்கிற முக்கிய கேள்விகளை எதிர்பார்ப்புகளை அம்பேத்கர் முன்வைத்தார்.

ஜான் துவே, பிரயில்ஸ்போர்ட் போன்றவர்களின் பிரதிகளை உள்வாங்கி தன் கருத்தை அம்பேத்கர் முன் வைத்தார். முதலாளி என்றால் முதலாளித்துவம் எனச் சொல்வது போல் , இந்து என்றால் சாதி என்கிற நீட்சியை அவர் வைத்தார். திலகரிடமிருந்து that which sustains all

the people is dharma என்பதை எடுத்தாண்டார். மகாபரினிப்பான சுட்டாவிலிருந்து புத்தர் ஆனந்தாவிற்கு சொன்னதை தன் மொழியில் அம்பேத்கர் வெளிப்படுத்தினார். சுட்டாவில் சூரியன் பூமி பதங்கள் இல்லையாம். அம்பேத்கர் புத்தர் சொன்னதாக சொன்னது

Ananda , be your own light like the sun. Do not be dependent for light like the earth. Believe in yourself, do not be subject to the direction of anyone. Hold on to the truth..don't surrender to anyone.

மதமாற்றம் டிசிக்களுக்கு அவசியம் என்கிற உறுதியான மனநிலைக்கு அம்பேத்கர் வந்திருந்தார். எம்மதத்திற்கு எப்போது செல்வது என்பதில் தெளிவான முடிவை அவரால் அப்போது எடுக்க முடியாததை பார்க்கிறோம்..

இஸ்லாமியர், கிறிஸ்துவர், சீக்கியர், புத்த மதத்தினர் என்கிற பல தரப்பினருடன் அவரது சோதனையோட்டம் இருந்தது. எல்லா மதத்தலைவர்களும் அம்பேத்கர் டிசிக்களுடன் தங்கள் மதத்திற்கு வரவேண்டும் என முயற்சிகளை எடுத்ததையும் காண்கிறோம்.

போனால் சீக்கிய மதத்திற்கு போங்கள் என அவரிடம் இந்து மகாசபா மூஞ்சே சொன்ன தகவல், சீக்கியர்கள் அம்பேத்கர் லண்டன் செல்ல நிதி உதவி, அவரின் கிறிஸ்துவ நண்பர்கள் மில்ரெட் மற்றும் பிக்கட் தரும் செய்திகள் என பலவற்றை அசோக் கோபால் விரிவாக சொல்கிறார். பிக்கெட்டுடன் கிறிஸ்துவ பிரேயர், ரகசியமாக பாப்டைஸ் செய்ய முடியுமா என அம்பேத்கர் கேட்டதான செய்தியை (பக் 553) தருகிறார். ஹைதராபாத் நிஜாம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நிதி உதவி செய்யத் தயார் எனச் சொன்ன தகவலும் உண்டு.

அம்பேத்கர் தலித்களிடம் மதம் மாறி நாம் இஸ்லாமியர் , கிறிஸ்துவர், சீக்கியர் ஆனாலும் நமக்கானதை அங்கேயும் போராடித்தான் பெற வேண்டியிருக்கும் என நிதானப்படுத்தவும் செய்தார். இஸ்லாமில் சேர்வதும், கிறிஸ்துவத்தில் சேர்வதும் தங்களை denationalise செய்யலாம். இட ஒதுக்கீடு பிரச்சனையாகலாம் என்கிற கவலையும் அவரிடம் இருந்தது. இங்கு அசோக் எழுதுகிறார்

He was firm about conversion but he wanted to give the DCs time to think over

அம்பேத்கரின் மதமாற்ற சிந்தனையை ஏற்காத தலைவர்களாக எம் சி ராஜா, கவாய், பாலு, ராஜ்போஜ் இருந்தனர். ஹரிஜன் சேவா சங்கம் சரியல்ல என்றது. காங்கிரஸ் ஜெகஜீவனை முன் நிறுத்த முயற்சித்தது. காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட்களும் இதை வரவேற்கவில்லை.

1936 மே 31 அன்று பம்பாய் தாதர் பகுதியில் மகர் மதமாற்றமாநாடு என நடத்தினர். சாவர்க்கருக்கு நெருக்கமான ஆனந்த் கத்ரே வந்திருந்தார். அவர் பல மகர்களுடன் சத்திய நாராயண பூஜை நடத்தினார். அம்பேத்கர் 150 பக்க மராத்தி அற்புத பிரதியாக கருதப்படும் mukti kon pathe?உரையை தந்தார்.

உங்களை தெருவில் விடாத, படிக்கவிடாத,வேலை தராத, தண்ணீர் எடுக்கவிடாத, மனிதனாகவே நடத்தாத மதம் எதற்கு என வினவினார்.

A religion which lays down that one class should not gain knowledge, should not acquire wealth, and should not take up arms , is not a religion but mockery of humanity life.

A religion which preaches that the illiterate should remain illiterate, and the poor should remain poor is not a religion but punishment என்றார்.

தர்மானந்த் கோசாம்பி சந்தித்து அம்பேத்கருடன் உரையாடியிருந்தாலும், அவர் அதை பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்ததை அறிகிறோம்.

அம்பேத்கர் இப்படியும் தன் நிலையை நேர்மையாக விளக்கியிருந்தார்.

Personally I have made up my mind to change religion..I am not able to tell you today what other religion I will accept..it is not personal question, I desire to carry with me the whole untouchables community , at all events the majority of the community. I do not want it to be split...

இதில் அவரால் எந்த அளவு வெற்றி பெறமுடிந்தது- அதிர்வுகளை உருவாக்க முடிந்தது என்பது விவாதத்திற்குரிய கேள்வியாக உள்ளது.

பார்ப்போம் எப்படி அசோக் கோபால் மீதி பக்கங்களை அழைத்துப் போகிறார் என...

24-7-2025

July 26

அம்பேத்கர் A Part Apart - 14

அசோக் கோபாலின் நூல் குறித்த எனது 14 வது முகநூல் இடுகையிது. இதில் 1935 இந்திய சட்ட அடிப்படையில் அம்பேத்கர் கட்சி அமைத்து தேர்தலை சந்தித்தது, பம்பாய் மில் தொழிலாளர்களுடன் , இடது கருத்துக்களுடன் பயணித்தது, கம்யூனிஸ்ட்களுடன் முரண்பட்டது போன்ற செய்திகளை கொஞ்சம் சொல்லப் பார்க்கிறேன்.

1937 மாகாண சட்டமன்ற தேர்தல் தான் அம்பேத்கர் அமைத்த ஐ எல் பி கட்சிக்கான முதல் அனுபவம். இங்கிலாந்தின் லேபர் கட்சி மாதிரியில், பாபியன் சோசலிஸ்ட்களை அறிந்த வகையில், சோவியத் வகையிலிருந்து மாறுபட்டு டிசிக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்டு, பிற சாதிக்காரர்களும் உறுப்பினராகலாம் என்கிற திறப்புடன் அவர் இண்டிபெண்டண்ட் லேபர் கட்சி அமைத்தார். ஏன் அவர் இந்தியன் லேபர் பார்ட்டி என வைக்கவில்லை என்கிற கேள்வி எனக்குள் வந்தது. மகர்கள் முக்கிய பதவிகளில் இருந்தாலும், சிகேபி சாதியினரும் பின்புலமாக செயல்பட்டனர். சிறிய அளவில் சாம்பர் பிரிவினரும் இருந்தனர்.

கட்சிக்கு 'டிசி' என்றில்லாமல் 'லேபர்' என்கிற பெயர் கொடுத்தது, labour includes the DCs, programme is mainly to advance the welfare of labouring classes என்ற விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது.

மூன்று மாதம் முன்னர்தான் அவர் எழுதிய Annihilation of casteல் அம்பேத்கர் வேறு கருத்தை முன் வைத்திருந்தார். அப்போது அவர் சொன்னது it is difficult equating labour with DCs and also highlighted how caste has created a division of labourers. இன்றும் அம்பேத்கரின் புகழ் வாய்ந்த அடிக்கடி காட்டப்படும் மேற்கோளாக 'not only division of labour but division of labourers' இருக்கிறது. ஆனால் சுதந்திர லேபர் கட்சி ஆரம்பித்தபோது, labour includes DCs என்று அவர் சொன்னதைக் காண்கிறோம் (பக் 560)

அவரது தேர்தல் அறிக்கையில் வேலை நேரம், பாக்டரி சட்டங்கள், கந்து வட்டி, குத்தகைக்காரார் போன்ற பல்வேறு பிரிவினருக்கான நலக் கோரிக்கைகள் வாக்குறுதிகள் இடம் பெற்றன. சாதி சம்பந்தமாக நிர்வாகத்தில் 'ஒரே சாதியினரின் அதிகாரம்' இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளப்படும் என்கிற முக்கிய வாக்குறுதி இருந்தது.

அம்பேத்கரும் அவரது சகாக்களும் கிரனி பஞ்சாலை தொழிலாளர்களிடம் தொடர்பில் இருந்தனர். இந்தியாவில் லெனின்

பிறந்திருந்தால் கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிக்கு முன்னர் தீண்டாமை மற்றும் சாதி தகர்ப்பையே கையில் எடுத்திருப்பார் என கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு அம்பேத்கர் அறிவுரை சொல்லலானார்.

அவர் தலித் தோழர்களிடம் அரசியல் அதிகாரம் என்பதே பாதை என்பதை வற்புறுத்தினார். நமக்கு தொழிற்சங்கம், முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு, போராட்டங்கள் அவசியம் என்றார். அதே நேரத்தில் வேலைநிறுத்தம் என்பதை பொருத்தமான நேரத்தில் மிக எச்சரிக்கையாக நடத்த வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்தினார். அம்பேத்கர் இடது பக்கம் திரும்பி விட்டாரா- இடது மய்யம் எனக் காட்டுகிறாரா என்கிற பேச்சு வர ஆரம்பித்தது. காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கையும் அம்பேத்கர் லேபர் கட்சி அறிக்கையும் இடது சாய்வு வாக்குறுதிகள் கொண்டவையாக உள்ளன என பத்திரிகைகள் பேசின.

அம்பேத்கர் பம்பாய் சட்டமன்றத்திற்கு தன் கட்சி சார்பாக வேட்பாளர்களை தேர்வு செய்ததில் அதிருப்திகள் அவருடன் தொடர்ந்து பணியாற்றியவர்களுக்கு உருவானது. 1924 லிருந்து அவருடன் பயணித்த சாம்பர் தலைவர் சீதாராம் சிவதர்க்கருக்கு இடமில்லை. சாம்பர்கள் அவரின் மதமாற்ற நிலைப்பாட்டை ஏற்காதது காரணமாக சொல்லப்பட்டது. வேறு ஒரு பிரிவான மதங் சாதி மதமாற்றம் ஏற்றதால் அவர்களுக்கு தரப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நாசிக் சத்தியாகிரகத்தை முன் நின்று நடத்திய அம்ருத்ராவ் ரங்காம்பேவிற்கு கிடைக்கவில்லை. பாவ்ராவ் கெய்க்வாட் என்பாருக்கு கொடுத்தார் அம்பேத்கர். 1938ல் அம்ருத்ராவ் அம்பேத்கரை விமர்சித்து 5 பிரசுரங்களை மராட்டியில் கொணர்ந்தாரம்.

பார்வதி கோயில் சத்தியாகிரகத்தில் தலைமையாக நின்ற சிவ்ராம் காம்பளே விற்கு இடமில்லை. அவர் தன் மகனுக்கு தர வேண்டினார். நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆர் ஆர் போலே, ஹர்தாஸ் போன்றவர் பெற்றனர். இதில் போலே காந்தி வார்தா ஆசிரமத்தில் ஓராண்டு தங்கி பயிற்சி எடுத்த படித்த இளைஞர். போலே ஏன் காந்தியிடமிருந்து அம்பேத்கரிடம் போனார் என்கிற செய்தியை அசோக் தரவில்லை.

பொது இடங்களுக்கான கட்சி வேட்பாளர்களில் அதிக வேறுபாடுகள் எழவில்லை என்கிறார் அசோக் கோபால். சிகேபி ஜாதியினர் இதில் இடம் பெற்றனர். இதில் அனந்தராவ் சித்ரே மகத் சத்தியாகிரக வீரர். பின்னர் காங்கிரசிற்கு சென்றவர். கம்யூனிஸ்ட்டாக பின்னர் புகழ் பெற்ற பாருலேகர் (கோதாவரி பாருலேகர் கணவர்) , தொழிற்சங்க

ரகுநாதராவ் இருவரையும் அம்பேத்கர் கட்சி ஆதரித்தது. இருவரும் பிராம்மணர்கள்.

காங்கிரஸ் செட்யூல்ட் ஒதுக்கீடு இடங்கள் 151 ல் 78 யை வென்றது. அம்பேத்கர் கட்சி பம்பாய் மாகாணத்தில் 10ல் வென்றது. சவர்ணர் இடங்களும் சேர்த்து 14 தோழர்கள் சட்டமன்றம் சென்றனர்.

அம்பேத்கர் பைகுல்லா பரேல் உள்ளடக்கிய பம்பாய் சிட்டி தொகுதியில் பாலுவை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றார். 7 வேட்பாளர்கள் - அம்பேத்கர், பாலு, ஜனோஜி ருக்கர், ஜீனாபாய் சங்கர் ஜோஷி, கேசவ் ஜோக்லேகர், தான்ஜிபாய் கில்டர், பாண்டுரங் ராஜ்போய் நின்றனர். அம்பேத்கர் 13245 வாக்குகளை 'மனுஷன்' சின்னத்திலும், பாலு 11225 வாக்குகளை 'ரயில் இன்ஜின்' சின்னத்திலும் பெற்றனர்.

பிரிமியராக(முதல்வராக) படேல் ஆதரவுடன் பி ஜி கேர் (பிராம்மணர்) வந்தார். விரும்பிய நாரிமன் (பார்சி) அதிருப்தியுற்றார். கேர் அம்பேத்கர் பகிஷ்கிருத் ஹிதகாரிணிக்கு ஆதரவாக இருந்தவர். அமைச்சர்கள் சம்பளத்தை இனி ரூ 500 என கேர் குறைத்தபோது அம்பேத்கர் அதை எதிர்த்தார் . அசெம்பிளியில் அவர் பேசியதாக அசோக் கோபால் தருவது

The show of Gandhian fragility would only ensure that political power was cornered or monopolised by a few who have money and who do not care for a salary.

அப்போது சொல்லப்பட்ட அந்த ரூ 500 க்கு மதிப்பு , 2019 படி ரூ 5 லட்சம் என்கிறார் அசோக் கோபால். 1930களின் இறுதியில் மத்திய அரசு ஊழியரில் பலர் மாதம் ரூ 35க்கு குறைவாக (2019 படி ரூ 35000) சம்பளம் பெற்றனர். ரூ 500 அதாவது இன்று ரூ 5 லட்சம் சம்பளத்தை Gandhian fragility என அம்பேத்கர் சொன்னதை ஏற்க முடியுமா?

முன்னதாக திடீரென சீக்கியர் கொடுத்து உதவிய பணத்தில் அம்பேத்கர் (1936 நவ- ஜன 1937) லண்டன் சென்றார். அவர் F என அடையாளம் சொல்லப்படும் பெண்ணை மணந்து கொண்டு பம்பாய் வருகிறார் என்கிற செய்தி 'விவித் விராத்' மராத்தி பத்திரிகையால் சொல்லப்பட்டு, பல மகர் தோழர்கள் இருவரையும் வரவேற்க குவிந்தனர். வந்தவர்களிடத்தில் அம்பேத்கர் நான் ஏன் (ஜன 14 1937) ரகசியமாக மணம் முடிக்க வேண்டும், அப்படி ஏதும் இல்லை என்றார்.

அசோக் கோபால் F பெண்மணி மே 13, 1937 ல் எழுதிய கடித வரிகளை கொஞ்சம் தந்துள்ளார் .

I am trying to recover from the great disappointment ..I am not blaming you dear, you could not have done otherwise

Do write and give me some idea as to when you will be ready for me.

இதற்கு மேல் வாசகர் ஊகத்திற்கு விட்டுவிட்டு அசோக் ஏதும் சொல்லாமல் நகர்ந்து விடுகிறார் (பக் 568).

அம்பேத்கர் லேபர் கட்சி ரணதிவே போன்ற கம்யூனிஸ்ட்களுடன் விவசாய குத்தகைதாரர் பெரும் பேரணியை நடத்தியது. கேர் கொணர்ந்த தொழிலாளர் விரோத சட்டம் எதிர்த்து கடுமையாக போராடினார் அம்பேத்கர்.கோட்டி முறை எதிர்த்து நின்றார்.

இரண்டாம் உலகப்போர் நேரத்தில் நிலைமைகள் மாறின. பிரிட்டிஷார் இந்தியாவையும் போரில் இழுத்து விட்ட நிலையில் காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் ராஜினாமா அக் 1939ல் செய்தன. போருக்கு பிறகு விடுதலை எனச் சொன்னால் ஆதரவு என்ற நிலை நோக்கி காங்கிரஸ் செய்தி அனுப்பியது. வைஸ்ராய் ஏற்கவில்லை.

பாசிசத்திற்கு எதிராக பிரிட்டனுக்கு ஆதரவு என்கிற நிலைப்பாட்டில் காங்கிரசிற்கு எதிரான பலர் அவரவர் கோரிக்கைகளுடன் முன் நகர்ந்தனர். கம்யூனிஸ்ட்கள் தடை நீங்கி அவர்கள் மக்கள் யுத்தம் நிலைப்பாட்டிற்கு சென்றனர். அம்பேத்கர் 'நானா நாடா' என்றால் 'நாடு ' என்பேன். 'நாடா டிசிக்களா' என்றால் 'டிசிக்கள்' என்பேன் என அவர்களின் அதிகார இடம் பற்றி வலியுறுத்தினார். ஜின்னா தங்களுக்கான பாகிஸ்தான் என்றார். இந்து மகாசபா பாகிஸ்தான் இல்லை என்ற உறுதிமொழி வேண்டும் என்றனர்.

பக் 585ல் அசோக் எழுதுகிறார்

An immediate result of Ambedkar's distrust of the Congress was that he chose to work with the British in the war period.

அனைவருக்கும் இராணுவ பயிற்சி என்ற முழக்கத்தை அம்பேத்கர் வைத்தார். சாவர்க்கரும் இதை வேண்டினார். அரசாங்கத்தின் National Defence council சேர அம்பேத்கர் சம்மதித்தார். மகர் ரிஜிமெண்ட் உருவாக்க முயற்சித்தார்.

1942 கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் இந்தியல் அரசமைப்பு, மைனாரிட்டி பாதுகாப்பு என்று பேசினாலும் டிசிக்களுக்கான special provisions என ஏதும் பேசாமல் சென்றது. அம்பேத்கர் , ராஜா இருவரும் கிரிப்ஸிடம் வலியுறுத்தினர். பம்பாய் கவர்னர் லும்லேயிடம் அம்பேத்கர் தன் வருத்தத்தை பதிவு செய்தார்.

ஏப்ரல் 1942ல் வைஸ்ராய்க்கு லும்லே அம்பேத்கர் , வைஸ்ராய் கவுன்சிலில் சேர்க்கப்படுவது குறித்து கடிதம் எழுதினார். இங்கு அசோக் எழுதியிருப்பது

Lumley thought Ambedkar's disgruntlement was largely a personal matter and Ambedkar was under financial stress. Lumley also thought that Ambedkar was no longer really interested in the work he is doing his followers , and is anxious to reach different sphere.

லும்லே கடிதத்தை அடுத்து அம்பேத்கருக்கு High Court Judge or Viceroy council என்கிற option கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அவர் வைஸ்ராய் கவுன்சில் அமைச்சர் என்பதை எடுத்துக்கொண்டதாகவும் அசோக் கோபால் எழுதுகிறார் (பக் 589) .

அம்பேத்கர் இக்காலத்தில் முதலாளித்துவம் பிராமணிய எதிர்ப்பு என்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினார். பிராம்மணியத்தை அவர் define செய்தார். ஆனால் பொது புத்திக்கு இது கடத்தப்பட்டதாக உணரமுடியவில்லை. அம்பேத்கரின் விளக்கம்

By Brahminism I do not mean the power , privileges and interests of the Brahmin as a community. ..By Brahminism I mean the negation of the spirit of liberty, equality and fraternity. In that sense it is rampant in all classes and is not confined to the Brahmins alone though they have been originators of it. This Brahminism which pervades everywhere and which regulates the thoughts and deeds of all classes is an incontrovertible fact.

அம்பேத்கர் 1940, 1944 களில் பெரியாரை சந்தித்து பேசினார். ஜின்னாவின் போராட்டத்திற்கு துணை நின்றார் . சகஜானந்தர் காங்கிரசில் சேர்ச் சொன்னபோது அது முதலாளித்துவ பிராம்மண கட்சி என்றார் அம்பேத்கர். இந்து மகாசபா ஜெயகருக்கு புதிய தேசிய கட்சி- ஸ்வராஜ் அல்லது தேசிய லீக் எனத் தொடங்குவோமா எனக் கேட்டு எழுதினார். காங்கிரசிற்கு எதிரான ஒன்றுபட்ட ஒரு தேசிய கட்சி வேண்டும் எனக் கருதினார்.

அம்பேத்கர் கம்யூனிஸ்ட்களிடம் விமர்சன பார்வையை வைத்திருந்தார். பம்பாய் கம்யூனிஸ்ட்களை பிராம்மண கம்யூனிஸ்ட்கள் என்றார். பிரஞ்சு எழுத்தாளர், நோபல் பரிசு பெற்ற Andre Gide எழுதிய Return from USSR அம்பேத்கரை மிகவும் கவர்ந்த நூலாக இருந்தது . நான் ஒரு போதும் சோவியத் கம்யூனிசத்தை கொண்டாட மாட்டேன் என பேட்டி அளித்தார். மிக முக்கிய கருத்தாக்கத்தை ஆஷா பிரமோத் மராத்தி பத்திரிகை பேட்டியில் அக்டோபர் 1940 ல் அவர் முன் வைத்தார்.

I don't like the idea of directing the society through the pre determined frame of specific ideology. Society should be always be an experimental state. There should be scope for new ideas , thoughts and experiments. No one can create an ideal society on the basis of one piece of writing. An ideal state is gradually attained only through experiment..

There should be freedom for the development of man's mind. I would not like my chairs to be made someone using a fixed mould

அம்பேத்கரின் மிக முக்கிய கருத்தாக்கம் . இதுவும் அவ்வளவாக பொது புத்திக்கு கடத்தப்பட்டதாக உணர முடியவில்லை.

இந்த இடுகை நீளமாகிவிட்டது. பார்க்கலாம்.

26-7-2025

july 29

அம்பேத்கர் A Part Apart -15

அசோக் கோபாலின் நூல் குறித்த இடுகைகள் இன்னும் சில தேவைப்படலாம் என உணர்கிறேன். அந்நூலின் அனைத்து இயல்களையும் கொஞ்சமாவது அறிமுகப்படுத்திவிட வேண்டும் என நினைப்பதால், இடுகைகள் நீள்கின்றன. அசோக் கோபாலின் பெரும் உழைப்பிற்கு என் மரியாதையாகவும் , என் சிறிய உழைப்பு அமையக் கூடும். எவ்வளவு பேரிடம் என்னால் கொண்டு சேர்க்க முடியும் என்பதை நான் யோசிக்க ஆரம்பித்தால், சோர்வு போர்த்தும். எனவே அந்த எண்ணத்தை ஓரம் வைத்துவிட்டு, கொஞ்சம் என் நேர உழைப்பை தொடர்கிறேன்.

இந்த இடுகையில் அம்பேத்கர் எழுத்துக்களின் வரலாற்று தேடல் எப்படியாகப் போனது என சொல்லப்பார்க்கிறேன். அசோக் கோபாலின் 17 வது இயல் Historian of His Times என விவரிக்கிறார்.

அம்பேத்கரின் பதிவான, வெளியாகாத சில குறிப்பு நூல்களையும் அசோக் சேர்த்தே இதில் விவாதிக்கிறார்.

1938 A people at Bay

1939 Federation versus Freedom

1940 Which is worse Slavery or Untouchability

1941 Thoughts on Pakistan

1943 Ranade Gandhi Jinnah

1945 What Congress and Gandhi Have done to the Untouchables

1948 The Untouchables who were They and why They became Untouchables

மேலே குறிப்பிட்டவற்றில், அதிகம் பேசப்படாத சில அம்சங்களை மட்டுமே இங்கு நான் தொட்டுக் காட்ட முயற்சித்துள்ளேன்.

அம்பேத்கர் வால்டேரின் crush in the Infamy நூலை பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஏன் இந்திய பிராமணர்களிடமிருந்து ஒரு வால்டேர் கூட உருவாகவில்லை என்கிற கேள்வியை அவர் எழுப்பினார். People at Bay எழுத்தில் வால்டேரை அம்பேத்கர் பயன்படுத்திய செய்தியை அசோக் தருகிறார். மூன்று கருத்தாக்கங்களை அம்பேத்கர் அதில் முன் நகர்த்தினார்.

How the Hindus treated the untouchables reduced their vaunted civilisation to an infamy.

The violence against untouchables was sanctioned by the Hindu Religion

The only way for untouchables to secure freedom was to seek a destiny outside the fold of Hindu Religion

இங்கு அம்பேத்கர் பெருமிதமுடைய தங்கள் நாகரீகத்தை தீண்டாமை மூலம் அபகீர்த்திக்கு இந்துக்கள் உள்ளாக்கி விட்டனர். இந்து மதத்திற்கு வெளியே தான் விடுதலையின் மார்க்கம் என முன் வைப்பதைக் காண்கிறோம்.

அதை அடிமை முறையை விட கொடுமையானது என அம்பேத்கர் வாதிட்டார். இங்கு , அம்பேத்கர் சற்று அமெரிக்க நீக்ரோ கொடுமைகளை சற்று பார்க்க தவறிவிட்டார் என அசோக் எழுதுகிறார் (பக் 599) . அதே போல் யூதர்களின் அன்றைய நிலைமையுடம் ஒப்பிட்டும் அம்பேத்கர் பேசியுள்ளதை அசோக் காட்டுகிறார். அம்பேத்கர் எழுதிய வரிகளிலிருந்து

..though the problem of the Jews and of the Untouchables is similar in nature, in as much as the problem is created by others, it is essentially different.. the Jews' case is one of voluntary isolation. The case of untouchables is that compulsory segregation.Untouchability is an infliction and not a choice.

காந்தியை மகாத்மா என ஏற்க அம்பேத்கரால் இயலவில்லை. 1938 லேயே 'is Gandhi a Mahatma ' என விவாதிக்கலானார். ஆடையை களைந்து, ஜடாமுடி தரித்து தோற்றம் கொள்ளும் சாமியார்களின் கால்களில் மக்கள் விழுந்து வருகிற ஒப்பீட்டை அவர் தந்தார். தன்னை ஏற்காத ஆட்டுக்குட்டிகளுக்கு அவர் மேய்ப்பவராக இருக்க மறுத்தார் என்கிற எண்ணமும் அம்பேத்கரிடம் இருந்தது.

வட்டமேஜை மாநாட்டில் அரசமைப்பு குறித்து ஏதும் அறியாத மனிதராக காந்தி பங்கேற்றார் என்கிற விமர்சனம் அவரிடம் இருந்தது. இதையொட்டித்தான் கம்யூனல் அவார்ட், காந்தி பட்டினிப்போர், புனே உடன்பாடு எல்லாம் நடந்தேறின. காந்தியின் உயிரா அல்லது டிசிக்களின் அரசியல் அதிகாரமா என்கிற போராட்ட அலைக்கழிப்பில் அம்பேத்கரும் அப்போது இருந்தார்.

1937 தேர்தல் அனுபவங்கள், காங்கிரஸ் பெற்ற பெரும் வெற்றி பலரையும் கோபமடையை வைத்தது. ஜின்னா, பெரியார், அம்பேத்கர் என அனைவரும் இந்த பாதிப்பை அவரவர் கோணத்தில் உணர்ந்தனர் என்றே நான் என் பல தரப்பு வாசிப்பில் புரிந்து கொள்கிறேன்.

காந்தியும் காங்கிரசும் என்ன செய்துவிட்டனர் நூலுக்கு பதிவை ராஜாஜியும், சந்தானமும் Ambedkar Refuted, Ambedkar's Attack எனத்

தனித்தனி நூலில் பதில் எழுதினர். மூன்றையும் சேர்த்து வாசிப்பது உகந்தது.

அதேபோல் 'இந்து மகாசபா' தீண்டாமை பிரச்சனையை எடுக்க யோக்கியமில்லாத அமைப்பு என்றார் அம்பேத்கர். அவர்களுக்கு முஸ்லீம் எதிர்ப்பு என்பதே தலையான போராட்டம். It is not social reform association என்றார் அம்பேத்கர். காந்தியின் தீண்டாமை எதிர்ப்பு போராட்டத்தை அம்பேத்கர் சரியாக புரிந்துகொள்ள தவறிவிட்டார் என அவர்கள் தங்கள் பார்வையை வெளிப்படுத்தினர். For the sake of consolidation of Hindu rank and file, it was ready to suffer all social evils. United front to Muslims என்றே அவர் பார்த்தார்.

காந்தி படுகொலையின் போது அம்பேத்கர் மரியாதை செலுத்த வந்தார். கொஞ்ச தூரம் இறுதி ஊர்வலத்தில் பங்கேற்றார். எந்த ஸ்டேட்மெண்ட்டும் விடவில்லை. 1948-54 காலத்தில் அவர் அரசமைப்பு அவை, நாடாளுமன்றம், காபினட் பொறுப்பில் இருந்தார். இக்காலத்தில் till 6 Sep 1954 Ambedkar did not publicly utter a word about Gandhi என அசோக் கோபால் சொல்கிறார். அம்பேத்கர் தன் துணைவியார் சவீதாவிற்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவரது பார்வையை நாம் பார்க்கிறோம். அசோக் இங்கு அதை எழுதவில்லை.

ராஜ்யசபாவில் இக்காலத்தில் அம்பேத்கர் பேசும்போது, settlements on cultivable waste lands, Gandhi Trust Fund, untouchables are nearest and dearest to Gandhi என்பதெல்லாம் அவரால் சொல்லப்பட்டன. காந்தி நிதியை பற்றி அம்பேத்கர் the fund would perpetuate the name of Mr Gandhi and give relief to the people whom he wanted to protect and whom he wanted to elevate எனப் பேசியதையும் அசோக் கோபால் தருகிறார். (பக் 609)

பிபிசி பிரான்சிஸ் வாட்சன் பேட்டியில் காந்தியின் உள்முகத்தை தன்னைவிட அறிந்தவர் எவருமில்லை என்கிற விமர்சனத்தை அம்பேத்கர் தந்தார்.. அப்போது அம்பேத்கர் சொன்னது he had seen Gandhi not as Mahatma but a bare man. இங்கு அசோக் மிக சாதூர்யமாக தன் பார்வையை தந்துவிட்டு நகர்கிறார்.

Which of the above two views formed Ambedkar's last word on Gandhi? Perhaps both- a recognition of Gandhi's concern as well as the limits of that concern. அசோக் கோபாலிடம் இங்கு எனக்கு மாறுபடத் தோன்றுகிறது. அம்பேத்கருக்கு இருந்த வலுவான அடிப்படையான concern மட்டுமே அவரை அவ்வப்போது இப்படி இருவகையாக பேச வைத்ததாக நான் புரிந்து கொள்கிறேன்.

மார்க்ஸ் நூல்களை என்னைவிட படித்தவர் எவரும் இல்லை, காந்தியை என்னைவிட அறிந்தவர் எவரும் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லும்போது, அம்பேத்கர் சற்று அதீதமாக உரிமை பாராட்டுகிறார் என எனக்குத் தோன்றுகிறது.

Non violence War பற்றி அம்பேத்கர் எண்ணத்தை இந்த வரிகள் காட்டும்.

It is wrong to use brute force to do an injustice to someone, but it is not wrong to use brute force to exterminate brute force. இதை காந்தி புரிந்துகொள்ளவில்லை என அம்பேத்கர் விமர்சித்தார். Violence when necessary என அம்பேத்கர் முன் வைத்தார். அகிம்சை 'பிரின்சிபலாக' இருக்கலாமே தவிர 'ரூல்' ஆகக் கூடாது என தான் காந்தியிடம் வேறுபடும் இடத்தை அம்பேத்கர் சுட்டிக்காட்டினார். இங்கு புத்தருடன் ஒப்பிட்டு சொல்கிறார்.

Buddha upheld ahimsa as a principle, Gandhi upheld it as rule. புத்தர் தனது பிட்சுக்களுடம் மாமிசம் புசித்தவர் தான். யாக பலிகளில் மிருகங்களை கொல்வதை அவர் எதிர்த்தார் என அசோக் கோபால் இதை சற்று விரிவுபடுத்தி எழுதுகிறார். அதே நேரத்தில் Ambedkar's understanding of Gandhi's promotion of ahimsa was a misreading எனவும் அசோக் கோபால் மதிப்பிட்டுள்ளார் (பக் 628).

இந்த இடுகையை அம்பேத்கர் 1942 ஏப்ரல் 26 அன்று தனது 50வது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்தின்போது பேசிய வரிகள் வழி நிறுத்துகிறேன். அவ்வரிகள்

I don't want you to be dependent on any single personality for your salvation. Your salvation must lie in your own hands , through your own efforts.

அம்பேத்கர் இதை காந்தியை மனசில் வைத்துக்கொண்டு சொன்னாரா தெரியவில்லை. அப்படி ஒரு ஊகத்தைக் கொள்கிறேன். இன்றும் இவ்வரிகள் பொருந்தும் எனில் அது எல்லா பீடத்திற்கும் பொருத்தமான வரிகளே. காந்தி மட்டுமல்ல, அம்பேத்கர், பெரியார் எனவும், இன்னும் எவரெல்லாம் ஒற்றை பீடத்தை நோக்கி ஆராதனை செய்கிறார்களோ அனைத்துக்கும் பொருந்தும்.

பார்க்கலாம்...

29-7-2025

aug 1

அம்பேத்கர் A Part Apart - 16

சென்ற இடுகையில் அசோக் கோபாலின் Historian of His Time என்கிற இயல் குறித்து கொஞ்சம் சொல்லியிருந்தேன். இந்த இடுகை அந்நூலின் 18 வது இயலான Necessary Faith குறித்த ஒன்றாக அமைத்துள்ளேன்.

அம்பேத்கர் புத்த மதமே விடியலுக்கான சமூக ஜனநாயகத்திற்கான திறவைத் தரும் மதம் என தேர்ந்தெடுத்த காதை - இந்த இயல் என எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவசியமாகிப் போன 'புத்தம்' என புரிந்து கொள்ளலாம்.

தாதா கேலுஸ்கர், அம்பேத்கரின் மாணவப் பருவத்தில் புத்த சரித்திர நூலை பரிசாக கொடுத்து ஆர்வத்தை தூண்டினார் என்பது அம்பேத்கர் வாழ்க்கையை படித்தோர் அறிந்த செய்தி தான். ஆரம்பம் என ஒன்றை சொல்லாமல் கதையேது.

இந்தியாவில் அம்பேத்கருக்கு முன்னரே புத்த ஆய்வு பிரதிகள், அதுவும் மராத்தி பிரதிகள் நிறையவே இருந்தன. 1300 க்குப் பின்னர்தான் புத்த மத அழிவு என்பாரும் -இல்லை இல்லை 1600 வரை புத்தம் இருந்தது எனச் சொல்வாரும் உண்டு.

பிராம்மண கருத்தியலுக்கு மாற்றாக, சாதி எதிர்ப்புக்கு நின்ற பலர் புத்தத்தை உயர்த்திப் பிடித்துள்ளதையும் காணமுடியும். ஜோதிராவ் பூலேவின் நண்பர் துக்காராம் பட்வால் எழுத்தாக Reflections on caste Discrimination என்கிற மராத்தி பிரதி 1861 லேயே வந்துள்ளது. அதை மராத்தியில் சாதிக்கு எதிரான முதல் எழுத்தாக பார்க்கின்றனர். ஜயினரான ராஜா சிவபிரசாத் இந்தியில் 1864ல் எழுதிய நூலில் History as the dispeller of darkness - புத்தர் குறித்த இயலும் இருந்தது. 1873 ல் மகாத்மா பூலேவின் Slavery புத்தம் சிறப்பு பேசி புத்தரை சாக்கிய முனி என்று அறிமுகப்படுத்தியது. இவை பெரும்பாலும் பிராம்மண மேலாதிக்கத்தை மறுத்த, சங்கராச்சாரியாரை கேள்விக்கு உள்ளாக்கிய பிரதிகளாகவும் இருந்தன என்கிறார் அசோக்.

பொருளாதாரம் குறித்து எழுதிய அறிஞர் ஆர் சி தத் 1893ல் A History of civilisation in Ancient India எழுதினார். பிராம்மணியத்திற்கு எதிராக புத்தம் என்கிற அழுத்தத்தை அதில் தத் கொடுத்திருந்தார்.

முன்னதாக 1879ல் எட்வின் ஆர்னால்டின் The Light of Asia உலகம் முழுதும் சென்ற பிரதியானது. இந்த பிரதியை மராத்தியில் கோவிந்த நாராயண் காணே என்கிற வக்கீல் மொழி பெயர்த்தார். அவர் 1894 ல் பிராம்மணியத்திலிருந்து கிறிஸ்துவத்திற்கு மாறினார்.

1898ல் கிருஷ்ணாஜி கேலுஸ்கர் மராத்தியில் புத்த சரிதையை எழுதினார். மேற்கு அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்திடும் புத்தரை, இந்தியர் செய்யாமல் இருப்பது அவமானம் என்றார் கேலுஸ்கர். கேலுஸ்கர் மேம்பட்ட ஆய்வை தந்ததை அசோக் குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். புத்தர் 'பிராம்மண குருக்களின்' மேலாதிக்கத்தை, சாதிக் கொடுமையை , மிருக பலிகளை பலவீனப்படுத்தியதாக கேலுஸ்கர் ஆய்வு சென்றது. உலகிலேயே ஒழுங்கமைந்த நிறுவனமாக மதத்தை முறை செய்தவர் புத்தர் என்கிற முடிவிற்கும் கேலுஸ்கர் வந்தார். கேலுஸ்கரின் சிறப்பு மற்ற புத்த ஆய்வாளர்கள் பார்க்காத Kalama Sutta எடுத்துக்கொண்டதில் இருப்பதாக அசோக் கோபால் பாராட்டிச் சொல்கிறார். அற்புதமான rendition ஒன்றை புத்த செய்தியாக கேலுஸ்கர் தந்தார்.

Do not believe that all that you heard is true..Do not believe something because it is said by many...do not believe something because it has been written by some ancient Sadhu..or told by your Guru...

Accept and act only according to that which can be proved to be in accord with good judgement after scrutiny and reflection on its truth and untruth, promotes disposition to good conduct, and is for the general good.

இந்த இயலில் இது போல் ஏராள அறிஞர்களின் புத்த எழுத்துக்களை அசோக் கோபால் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஹர பிரசாத் சாஸ்திரி, தர்மானந்த் கோசாம்பி, எம் என் ராய், நாகேந்திர வாசு, வி ஆர் ஷிண்டே, அயோத்திதாசர், லட்சுமி நரசு, பால் காரஸ், ஆல்காட், ஏ எல் நாயர், குமரன் ஆசான், கிருஷ்ணன், பிக்கு போகானந், பரமேஸ்வர மேனன், Rhys David என பலரது எழுத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

அம்பேத்கர் இந்த பிரதிகள் பலவற்றை உள் வாங்கிக்கொண்டார். எம் என் ராயை படித்தாரா தெரியவில்லை என அசோக் சொல்கிறார். இருவரும் சந்தித்தது அறிவோம். அம்பேத்கர் தன் மக்களின் கடைத்தேற்றம் என்கிற அரசியல் சமூக சமயத் தேவைகளின் வழி புத்தத்தை பார்க்கத் தொடங்கினார். இறுதியில் புத்தமும் தம்மமும் என்பதை தன் சிந்திப்பு வழியில் கட்டமைத்தார்.

1940-41 லேயே Revolution and Counter Revolution என்பதற்காக ஏராள நூல்களை அம்பேத்கர் வாசித்தார். முக்கிய நூல்களின் பட்டியலைக் கூட அசோக் தந்துள்ளார். ராகுல்ஜி, டி டி கோசாம்பி, தேவி பிரசாத், வால்போலா ராகுலா போன்றவர்களின் மார்க்சிய பார்வையில் புத்தம் குறித்த ஆய்வுகள் அம்பேத்கர் கோணத்தை மாற்றின எனவும் அசோக் கோபால் சொல்கிறார் (பக் 644). தேவி பிரசாத்தின் 'pre class society', 'democratic system lost' கருத்தாங்களை அம்பேத்கர் எடுத்துக்கொண்டார்.

எம் என் ராயும் புத்தத்திற்கு எதிராக சங்கராச்சாரியரின் எதிர் புரட்சி வெற்றி என்ற முடிவிற்கே வந்திருந்தார்.

அதேபோல் அம்பேத்கரிடம் Riddles in Hinduism என்பதும் இக்காலத்தில் கருக்கொண்டுவிட்டதாக அசோக் சொல்கிறார். விஞ்ஞானிகள் இட்டு நிரப்ப வேண்டிய சில ஊகங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன என்கிற மாக்கிம் கார்க்கியின் கருத்தாக்கத்தை வரலாற்றாசிரியர்கள் இட்டு நிரப்ப வேண்டிய அம்சமாக அம்பேத்கர் எடுத்துக்கொண்டார்- bridge the gaps in the chain of facts- constructing links where they were missing.

அம்பேத்கரின் 'தியரியை' கேள்விக்கு உட்படுத்த முடியாத ஒன்றாக அசோக் கோபால் பார்க்கவில்லை. புத்த பிரதிகளிலும் தீண்டப்படாத சாதிகள் குறித்து அவச்சொற்கள் இருக்கின்றன என்கிறார் அசோக். இன்னொரு முக்கிய கேள்வியானது the theory (Ambedkar's) did not explain how a Buddhist past was completely erased from the cultural memory of the Untouchables.

அம்பேத்கரின் தியரியை The untouchables who were they போன்றவற்றில் pioneer attempt இருப்பதை- directed against Brahmin scholars எனப் பார்க்க வேண்டும் என அசோக் தன் நூலில் எழுதுகிறார்.

புத்தமும் தம்மமும் என்பதில் அவர் கடும் உழைப்பை நல்கினார். புத்தம்தான் இந்திய ஜனநாயகத்திற்கான சரியான சமயமாக இருக்கும் என்பதில் அம்பேத்கர் உறுதியாக இருந்தார். இந்து மத சாஸ்திர சம்பிரதாயங்கள் சாதிக்கான அடிப்படைகளை காத்தே நிற்கும். இந்திய சமூக ஜனநாயக கட்டுமானத்தை உருவாக்க வேண்டுமெனில் சமயம் புத்தமாகவே இருக்க வேண்டும் என்றார்.

ஆர்ய கோட்பாடுகள் பிராம்மண சத்திரிய வைஸ்ய என்பதற்கு நின்றால், புத்த கோட்பாடுகள்தான் சூத்திரர், தாழ் சாதிகள், பெண்கள் உயர்விற்கு நின்றதாக அம்பேத்கர் கருதினார். கீதா என்பதும் மனுஸ்மிருதி, வேத சாரங்களை கொண்ட நூலே என்கிற விமர்சனம் அம்பேத்கரிடம் இருந்தது.

மேற்கு ஆய்வாளர்கள் இந்திய வரலாற்றை இந்து முஸ்லீம் பிரிட்டிஷ் எனக் கொண்டு போனால், அம்பேத்கர் இஸ்லாமியருக்கு முந்திய இந்திய வரலாற்றை பிராம்மண, புத்த, இந்து எனப் பார்க்க நினைத்தார். புத்தரை பெரும் சமூக புரட்சியாளர் என வர்ணித்தார்.

அவர் essential remedy எனச் சொன்னதாக அசோக் தரும் அம்பேத்கர் வரிகள்

Brahminical religion and democracy are mutually contradictory. If we want democracy, chaturvarna will have to disappear. I believe that there is no chemical as lethal as the Buddhist philosophy for destroying the gems of chaturvarna.

விடுதலை இந்தியா தரும் அனுபவத்தில் ஓரளவு கல்வி, வேலை வாய்ப்புகள், சட்ட மன்ற வாய்ப்புகள் பெற்றவர்களாக செட்யூல்ட் பிரிவிலிருந்து சிலர் பிற சாதிகளைப் போல உயர் முடிந்தாலும், இன்னும் அம்பேத்கர் விழைந்த சமூக ஜனநாயக கட்டுமானம் வெகு தொலைவில் இருப்பதையே வெவ்வேறு சாதி அடுக்கில் உருவாகும் காதல் கொலைகள் காட்டுகின்றன.

அம்பேத்கர் பாடுபட்டு திரும்ப திரும்ப வலியுறுத்திய உயர் கல்வி, உயர் ஊதிய வேலை வாய்ப்புகள் நிறைந்த பகுதியினராக அக்குடும்பங்கள் வளரவேண்டிய நிலையே இன்றும் இருப்பதை உணர்கிறோம். அம்பேத்கர் காந்தி குழைவில் அறிவு மற்றும் அறம் சார்ந்த வீச்சான ஒன்றுபட்ட அரசியலை செட்யூல்ட் பகுதியினர் முன்னெடுத்து exemplary politics க்கான - அனைவருக்குமான பாதையை சமைக்கும் கடமையை வரலாறு அவர்கள் மேல் சுமத்தியுள்ளதாக தோன்றுகிறது.

பார்க்கலாம்...

1-8-2025

aug 3

அம்பேத்கர் A Part Apart 17

எந்த taskயையும் எடுத்துக்கொள்ள சற்று யோசிக்கவேண்டும். எடுத்துக்கொள்ள ஒப்பிவிட்டால், பின் நேரம் பார்க்காது உழைப்பை நல்க வேண்டும் என்கிற நேர்மை பட்டுப்போகவில்லை. எனவே எடுத்துக்கொண்ட இந்த taskல் the devil is dare to tread...

அசோக் கோபாலின் அற்புதமான ஆய்வு நூலின் இறுதிப் பகுதிக்கு வந்துள்ளேன். அளவில் பெரிய நூல். அடர்த்தி மிகு நூல். இந்த இடுகை அசோக்கின் 19 வது இயலான Principal Architect குறித்த ஒன்று. இன்னும் ஒரு இயலும் , பின் குறிப்புகளும் உள்ளன. சோம்பேறித்தனம் பார்க்காது, அசோக் கோபாலின் உழைப்பை கொஞ்சமாவது எடுத்துச் செல்லவே எனது பிரயத்தனம். எவ்வளவு வாசகர்கள் எனப் பார்த்திருந்தால், அசோக் கோபால் உழைத்திருக்க முடியாது. சில ஆயிரம் பேர் கூட இந்நூலை இந்தியாவில் வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள். அம்பேத்கர் எனப் பேசக்கூடிய உதடுகள் கோடியில் இருக்கும் என்ற நிலையிலும் கூட..

இந்த இயலின் தலைப்பே அம்பேத்கர் இந்திய அரசமைப்பு அவை கமிட்டிகளில், குறிப்பாக அரசமைப்பு தயாரிப்பு கமிட்டியில் தலை சிறந்த பங்காற்றியதைக் காட்டும்.

பெதிக் லாரன்ஸ் காபினட் மிஷன், 1945 இந்திய தேர்தல் முடிவுகளுக்கு பின்னர் 1946 ல் வந்த ஒன்று. காங்கிரஸ் லீக் என்கிற இரு பெரும் அரசியல் சக்திகள் என்பதை முடிவுகள் காட்டின. அம்பேத்கர் வைஸ்ராய் கவுன்சில் பதவி முடிந்தது. நேரு தலைமையில் இடைக்கால அரசாங்கம் வந்தது. ஜெகஜீவன் அதில் இடம் பெற்றார். பெதிக் குழு அம்பேத்கர் வாதங்களை செவிமடுக்கவில்லை.

வைஸ்ராய் வேவல், பெதிக் அவர்களுக்கு அம்பேத்கர் அமைச்சராக பணியாற்றியது குறித்து நல்ல பாராட்டு குறிப்பையே டிசம்பர் 5, 1945ல் அனுப்பியிருந்தார். தொழிலாளர் நலன், எஸ் சி க்களின் இட ஒதுக்கீடு, குறைந்தபட்ச ஊதியம் - நட்ட ஈடு, தொழிற்சங்க அங்கீகாரம் உறவுகள் போன்றவற்றில் வேவல் அம்பேத்கரை பாராட்டி சொல்லியிருந்தார்.

இந்திய அரசமைப்பு அவைக்கு ஆரம்பத்தில் கிழக்கு வங்க பகுதியிலிருந்தே அம்பேத்கர் வர நேர்ந்தது. பிரிவினைக்குப் பின்னர் அம்பேத்கர் அவையில் இருப்பதன் அவசியத்தை பிரசாத், படேல் போன்றவர் உணர்ந்து , பம்பாய் காங்கிரஸ் முயற்சியால் அவரை மீளக்

கொணர்ந்தனர். படேல் காந்தியுடனும் அம்பேத்கரை கொணர்வது குறித்து விவாதித்திருந்தார். ஆகஸ்ட் 3, 1946ல் காந்தியும்

If you see no risk in it ..do draw up an agreement with Bhimrao எனச் சொல்லியிருந்தார்.

அம்பேத்கரின் What Congress and Gandhi Have done to the Untouchables என்கிற நூல், காங்கிரசில் பலருக்கும் வருத்தத்தை கோபத்தை உருவாக்கியது. ராஜாஜி சந்தானம் தனித்தனியே பதில் நூல் எழுதினர். அம்பேத்கர் எழுத்து, காந்தி குறித்து highly provocative and inflammatory என படேலும் கருதினார். அம்பேத்கர் நிலைமையை உணர்ந்து , படேலுக்கு அக்டோபர் 14, 1946ல் எழுதிய கடிதத்தில்

" prepared to take back all he had written about Gandhi in the book if its facts and arguments were disproved என்றார். மேலும் காந்தியிடம் புகழ்ந்து சிரித்து பேசிவிட்டு, வெளியே அவரை கேலி பேசுகிற மனிதர்களைப் போன்றவன் நான் அல்ல என்றார்.

காங்கிரசில் இல்லாமலேயே தன்னால் தேசியவாதியாக இருக்க முடியும். சில நேரம் காந்தி போன்றவர் செட்யூல்ட் பிரிவினரின் அரசியல் பாதுகாப்பு பிரச்சனையில் முதுகில் குத்துகிறார்கள் என நான் கருதியதால், எனது தேசிய பார்வையை முழுமையாக வைக்க முடியாத சூழல் உருவானது எனவும் அம்பேத்கர் தெளிவு படுத்தினார்.

Drafting குழுவில் பி ஏன் ராவ் தயாரித்த அரசமைப்பு விதிகளை விரிவாக ஆராய்ந்து உரிய மாற்றங்களுடன், constitution தயாரிக்கும் பெரும் வேலையில் அம்பேத்கர் அபார உழைப்பை தர வேண்டியிருந்தது. மிக நுணுக்கமான வேலையை, உடல்நிலையைப் பொருட்படுத்தாது, பிற உறுப்பினர் விவாதங்களின் ஊடே அவரால் செய்ய முடிந்தது. அரசமைப்பு விதிகளை முன் வைத்து அவர் ஆற்றிய உரைகள் ஆழமானது. அவற்றை எவரும் படித்து தெரிந்து கொள்ளலாம். வந்த 7500 திருத்தங்களில் ஏறத்தாழ 2500 ஏற்கப்பட்டு, நவ 25 1949 ல் அவையில் அரசமைப்பு சட்டம் வைக்கப்பட்டு, 1950 ஜன 26 குடியரசு முதல் அமுலானது.

அரசமைப்பு குறித்து அசோக் கோபால் இந்நூலில் விவாதிக்கவில்லை. அது தனித்த பெரும் விவாதம் என நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

சோசலிசம் என்கிற பதம் இடம் பெறவில்லையே என்பதற்கு நேருவும், அம்பேத்கரும் அவரவர் பாணியில் பதிலளித்திருந்தனர். அம்பேத்கர் பதிலின் சில வரிகள்

...it is perfectly possible today for the majority people to hold that the socialist organisation of society is better than the capitalist organisation of the society. But it would be perfectly possible for thinking people to devise some other form of social organisation, which might be better than the socialist organisation of today or tomorrow. I do not see therefore why the constitution should tie down the people to live in a particular form.

அதேபோல் காந்தியர்கள் வலியுறுத்திய கிராமப் பொருளாதாரம் குறித்து அம்பேத்கரும் மாறுபட்டார். அவர் பார்வையில் கிராம சமுதாயம் மிக தாழ்வான சுயநலம் பிடித்த ஒன்று என்றார். மேலும் அவர்..

I hold that these village republics have been the ruination of India..what is the village but a sink of localism, a den of ignorance, narrow minded ness and communalism? என்கிற கடுமையான பார்வையை அவர் வைத்தார்.

மொழி மாநிலங்கள் என்பதிலும் அவருக்கு தயக்கம் இருந்தது. Provincial nationalities உருவாகும் , threat to unity of country என நினைத்தார். இந்தியை ஏற்பது அனைவரின் கடமை எனச் சொன்னார் (பக் 686)

அம்பேத்கரின் நவ 25, 1949 உரை புகழ் வாய்ந்த ஒன்று. அதை வாசித்து பார்த்தல் நலம்.

அம்பேத்கர் சவீதா திருமணம் பற்றி செய்தியாக அசோக் சொல்லிச் செல்கிறார்.

அம்பேத்கர் விடுதலை இந்தியாவின் நேரு அமைச்சரவையில் சட்ட அமைச்சராக இடம் பெற்றார். ஷியாம பிரசாத் முகர்ஜி, சண்முகம் செட்டி போன்றவர்களும் இடம் பெற்றனர். மவுண்ட்பாட்டனும் அம்பேத்கர் பெயர் பட்டியலில் இருந்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது என்றார். இப்படி ஒரு sound cabinet இருப்பது பற்றி மவுண்ட்பாட்டன் விவாதித்திருந்தார். எட்வினாவும் அம்பேத்கரை பாராட்டி எழுதினார். எட்வினா ' the only genius who can give equal justice to every class and creed' எனச் சொன்னது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

அம்பேத்கர் நேரு உறவு சிக்கலானதில் ' இந்து கோடு பில்லும்' காரணமாக அமைந்தது. விடுதலைக்கு முன்னரே பி ஏன் ராவ் கமிட்டி மே 1945ல் மசோதா ஒன்றை தயாரித்திருந்தது. விவாத சுற்றுக்குப் பின்னர் பிப் 1947ல் அதை இறுதிபடுத்தினார்கள். விடுதலைக்குப் பின்னர் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினர். சட்ட அமைச்சராக அம்பேத்கர் முயற்சி இதில் தொடர்ந்தது. சில திருத்தங்களுடன் செலக்ட் கமிட்டி ஆகஸ்ட் 1948ல் பில்லை ஏற்றது. அவைக்கு பிப் 1949ல்

விவாதத்திற்கு இந்து கோடு பில்லை வைத்தனர். ஆனாலும் விவாதம் 1951 பிப்ரவரிவரை நடத்த முடியவில்லை.

காங்கிரசிற்குள் முனகல் ஏற்பட்டது. ஆர் எஸ் எஸ் டிசம்பர் 11, 1949ல் எதிர்ப்பு பேரணி நடத்தி நேரு அம்பேத்கர் கொடும்பாவி எரிப்பை செய்தது. 'பண்டிட் நேரு அழியட்டும்' என்கிற முழக்கத்தை தீவிரப்படுத்தியது. கே எம் முன்ஷி வேறுபட்டார். குடியரசு தலைவர் பிரசாத் , பில் வந்தால் திருப்பி அனுப்ப முடியும் எனப் பேசலானார். ஆரம்பத்தில் அமைதியாக இருந்த ஷியாமா பிரசாத் ஏன் அம்பேத்கர் இப்படி அடிக்கடி rolls from side to side என விமர்சித்தார்.

நேருவோ இந்து சமூகம் தன்னை நேர்படுத்தி சரி செய்து கொள்ளும் ability உள்ள ஒன்று எனக் கருதி நிதானமாக செல்ல விழைந்தார். அம்பேத்கர் 'இந்து சிஸ்டம்' குறித்து கடும் விமர்சனங்களை வைத்தார். இந்து கோடு பில்லின் அம்சங்களை சற்று பிரித்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அமல் படுத்துவது நிலைமையை சற்று தணிக்கும் என நேரு கருதினார். அம்பேத்கர் அப்படியே at a stretch தான் சரி எனக் கருதினார். நேரு செப் 26 1951ல் பில்லை ஒத்தி வைத்தார். அம்பேத்கர் அக்டோபர் 10ல் ராஜினாமா செய்தார். நாடாளுமன்றத்தில் முன்னரே என்ன உரை என்பதை சொன்னால்தான் அனுமதி என்கிற நிலைப்பாட்டையும் சபாநாயகர் நேருவிற்காக எடுத்தார். வெளியே 'பிரஸ்ஸில்' சென்று அம்பேத்கர் பேச நேர்ந்தது.

அம்பேத்கரால் SCF கட்சியை வளர்க்க கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. உள்ளே பல கருத்து வேறுபாடுகள். 1951-52 தேர்தலை இருக்கிற பலவீனத்துடன் சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்து மகாசபா, ஆர் எஸ் எஸ், கம்யூனிஸ்ட்கள் அனைத்துமே ரீ ஆக்ஷனரி கட்சிகள்- நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்தான இக்கட்சிகளுடன் தேர்தல் உடன்பாடு இல்லை என அம்பேத்கர் முடிவெடுத்தார். ஆனால் ஆங்காங்கே இருந்த கட்சி தொண்டர்கள் இதை நிறைவேற்ற முடியாமல் அணி சேர்ந்தனர். பம்பாயில் சோசலிஸ்ட்களுடன், ஹைதராபாத் பகுதிகளில் கம்யூனிஸ்ட்களுடன். பஞ்சாபில் ஜனசங்குடன் என SCF தேர்தலை சந்தித்தது.

அம்பேத்கர் பம்பாய் வடக்கு ரிசர்வ் சீட்டில் நின்று வெற்றி பெறமுடியவில்லை. தோல்விக்கு கம்யூனிஸ்ட் வேட்பாளர் டாங்கே காரணம் என அம்பேத்கர் குற்றம் சாட்டினார். 72 ரிசர்வ் தொகுதி எனில் 35ல்தான் SCF போட்டியிட்டு 2 இடங்களைப் பெற்றது. கரீம் நகர்,

சோலாப்பூர். மாநிலங்களில் 477 ரிசர்வ் தொகுதியில் 12 மட்டுமே பெற்றது.

நாடாளுமன்ற இடத்திற்கு மே 1954 ல் அம்பேத்கர் பந்த்ராவில் நின்று காங்கிரசின் பாவுராவ் பார்க்கரிடம் தோல்வியடைந்தார்.

இந்த சோர்வும் உடல் நிலை கோளாறுகளும் அம்பேத்கர் அரசியல் மனநிலையை பாதித்தன. I feel too old sickly to play effective role எனப் பேசலானார். சவீதா மற்றும் கமலாகாந்த் முன்முயற்சியால், சுயேட்சைகளுடன் தொடர்பை அம்பேத்கர் ஏற்படுத்திக்கொண்டு ராஜ்ய சபா செல்ல முடிந்தது. அங்கும் அவரால் அதிக அமர்வுகளுக்கு செல்ல முடியவில்லை. பேசிய உரைகளிலும் அவர் இந்து கோடு பில் பற்றி ஏதும் பேசவில்லை என அசோக் கோபால் சொல்கிறார் (பக் 699)

SCF கலைத்து விட்டு பிறரையும் சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்க வகையில் ரிபப்ளிகன் கட்சி என அம்பேத்கர் முடிவிற்கு வந்தார். நெருங்கிய சிவராஜ் போன்றவர்களுடன் கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டு, சிவராஜ் வெளியேறினார். அம்பேத்கர் மனமொடிந்து SCF கட்சி செயற்குழுவை 1955 ஆகஸ்டில் கூட்டி தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றினார்- unanimously resolved that all reservation of seats for SCs should be done away with immediately என்றது தீர்மானம். ஏன் இவ்வாறு என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை (பக் 702)

அம்பேத்கர் புதிய கட்சி முயற்சியில் லோகியா , எஸ் எம் ஜோஷி போன்றவர்களை 'பாசிட்டிவ்' ஆக பார்க்கலானார். 1956 அக்டோபரில் we must look around people who understand our suffering என அவர் பிறரையும் தேடியதைக் காண்கிறோம்.

பார்க்கலாம்...

3-8-2025

aug 6

அம்பேத்கர் A Part Apart -18

இவ்வளவு நீள அறிமுகத்தை அசோக் கோபாலின் மேற்கூறிய நூலுக்கு எவராவது செய்திருப்பாரா என எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றைய பொழுதில் பயனுள்ள அறிமுகத்தை, முடிந்தவரை அசோக் கோபாலின் 20 ஆண்டுகள் உழைப்பிற்கு வணக்கம் செய்து கொடுத்து வந்தேன். இந்த இடுகையுடன் அந்த அறிமுகத்தை நிறைவு செய்கிறேன்.

அசோக் கோபாலின் நூலில் வழி வெளியில் அதிகம் பேசப்படாத பகுதிகளுக்கு சற்று கூடுதல் இடமளித்து என் இடுகைகளை அமைத்துக்கொண்டேன். சொல்லப்படாதவை இருக்கவே செய்யும். அதேபோல் அசோக் கோபால் நூலில் இடைவெளிகளே இல்லை எனவும் சொல்லமுடியாது. சவீதா பற்றி ஏதுமில்லை. அமைப்பில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள், dissenters கருத்துக்கள் - சிவராஜ் போன்றவர்களின் மாற்று கருத்து பார்வை சொல்லப்படவில்லை. அம்பேத்கர் இருந்த நேரு காபினட் காலம் என்பதே கூட தனித்த ஆய்வுக்குரியது. பிரிட்டிஷ் வைஸ்ராயிடமும் இந்திய பிரதமரிடமும் அம்பேத்கர் சக அமைச்சராக பெற்ற அனுபவங்கள் தனியான ஆய்வுக்குரியவை என எனக்குத் தோன்றும். ஹரிலால் காந்தி போல அம்பேத்கர்- யஷ்வந்த் ஆய்வும் அவசியம். எனவே இடைவெளிகளே இல்லை இந்நூலில் எனச் சொல்ல முடியாது. முன்னர் வந்த பல நூல்களைவிட, இடைவெளிகளை தேடித் தேடி சரி செய்து கொடுத்த உழைப்புக்காக அசோக் கோபாலை பாராட்ட வேண்டும்.

அசோக்கின் இறுதி இயல் அம்பேத்கரின் புத்தம் குறித்த ஆய்வாக, செய்திகளாகச் செல்கிறது. அம்பேத்கர் வாழ்நாள் முழுவதும் வற்புறுத்திய 'கல்வியை துணை கொள்' என்பது இங்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் அவர் ஆரம்பித்த சித்தார்த் கல்லூரியில் இருந்த 1363 மாணவர்களில் எஸ்சி 60 பேர்கள்தான். 1975ல் எடுத்த கணக்கில் அம்பேத்கர் கல்வி நிறுவனங்களில் 95 சதம் தலித் மாணவர்கள் (பக் 706) என வளர்ந்த விழிப்புணர்வைக் காண்கிறோம்.

அம்பேத்கர் மகாபோதி சொசைட்டி, உலக புத்த மாநாடுகள் என கவனம் செலுத்தினார். புத்த மதம் குறித்து எழுதலானார். வேதங்களின் 'infallibility claim' மீது கடுமையான தாக்குதலை தந்தார். நவீன காலத்தில் மதம் மூன்று அம்சங்களில் தேறவேண்டும் என்றார். அவை - அறிவியல்பூர்வம்- சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் பேணல், வறுமை கொண்டாட்டம் கூடாது என்பவையே என்றார்.

சமூகம் சட்டப்படியோ அல்லது ஒழுக்க நெறிகளப்படியோ தன்னை தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றார் அம்பேத்கர். ராபர்ட்சன் ஸ்மித், எர்னஸ்ட் கிராலி, சார்லஸ் எல் உட் போன்றவர்களின் மத ஆய்வுகளை எடுத்துக்கொண்டார். இந்து மதத்தின் தத்துவத்தில் இந்து 'மொராலிட்டியை' சாதி கட்டமைக்கிறது என்கிற முடிவிற்கு அம்பேத்கர் வந்தார். அதே நேரத்தில் மதமில்லா சமூக வாழ்க்கை இருக்க வேண்டாம் எனவும் அவர் கருதினார். To ignore religion is to ignore a live wire என்றார். இங்கு அவர் நாத்திகவாதிகளிடமிருந்து மாறுபடுவதைக் காண்கிறோம்.

அவரின் முடிக்கப்படாத India and Communism நூலுக்கான இயல் the Hindu Social Order ல் , அவர் இந்து சமூகத்தின் தலையாய கோட்பாடு graded inequality என்றார். இதனால்தான் பிராமணியம் மற்றும் அது உருவாக்கியுள்ள சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை தூக்கியெறியும் புரட்சி இங்கு ஏற்படவில்லை என்கிற முடிவிற்கு வருகிறார். இங்கு சாதி சமத்துவ சமூகம் உருவாக முடியாமைக்கு அவரின் இந்த 'graded inequality theory' அவசியமாக விரித்து பேசவேண்டிய ஒன்றாக எனக்குப் படுகிறது.

ஒவ்வொரு இந்துவும் நவீன உலகில் caste and class conscious என்கிற இரண்டையும் கொண்டவனாக இருக்கிறான் என்கிற முடிவிற்கும் அவர் வந்தார். கம்யூனிஸ்ட்களிடம் அவர் மாறுபட்டு புத்தரா மார்க்சா என்கிற உரையை புத்த மாநாட்டில் வழங்கினார். Towards producing equality, society could not afford to sacrifice liberty and fraternity என்கிற குரலை அவர் எதிரொலித்தார்.

அவர் பைபிள் சொசைட்டி, மிஷினரிகள் மாதிரி புத்தத்திற்கும் வேண்டும் எனக் கருதினார். ஒரே நூல் பைபிள் போல என்கிற எண்ணம் அவரிடமிருந்தது. Buddhist Gospel ஒன்று கையடக்கமாக வேண்டும் என உழைக்கலானார்.

நேரு அரசாங்கம் 'புத்தம் 2500' க்கு நிதி ஒதுக்கி உற்சாகப் படுத்தியிருந்தது. அம்பேத்கர் தன் புத்தமும் தம்மமும் நூலுக்கும் 500 பிரதிகள் வாங்கி உதவிட செப் 14, 1956 ல் நேருவிற்கு எழுதினார். நிதி தீர்ந்துவிட்ட செய்தி கிடைத்ததாக அசோக் பதிவிட்டுள்ளார்.

புத்தமும் தம்மமும் பிரதி உருவானதை, பிரதியின் பேசுபொருளை அசோக் கோபால் ஓரளவிற்கு ஆய்ந்துள்ளார். கடவுள், ஆன்மா, சடங்குகள் தாண்டி, துன்ப உலகில் அதிலிருந்து மீள்வது குறித்து

பேசுவதற்கு தம்மம் என்றார் அம்பேத்கர். அசோக் சொல்லும் வரிகள் முக்கியமானதாக எனக்குப்பட்டது.

"Ambedkar tried to shape the Buddha's message for his time, according to the message he wanted to convey..speaking through Buddha Ambedkar politicised his philosophy and theologised his own political views. The theological political mix had discordant notes "

அசோக் கோபால் இந்த இறுதி இயலுக்கு சாத்தம்மா - saddhmma எனத் தலைப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் பொருள் true dharma என்பதாகும். It is not to please God that man has to be moral. It is for his own good that man has to love man என்கிற விளக்கத்தைப் பார்க்கலாம். அம்பேத்கர் 'மைத்ரி ' என விரிவுபடுத்தி பேசியிருப்பார். அதாவது loving kindness towards all living beings, not birth is the measure of man, equality becomes a lived faith என அவர் பேசினார்.

அம்பேத்கர் அக்டோபர் 14, 1956 விஜயதசமி அன்று லட்சக்கணக்கான மக்களுடன் நாக்பூரில் புத்த மத உறுதிமொழிகளை ஏற்றார். மறுநாளும் மீதம் நின்றவர்களின் மதமாற்றம் நடந்தேறியது. அரசாங்க தரப்பிலிருந்து எவரும் 'ரீ ஆக்ஷன்' தரவில்லை. நவம்பர் 12ல் காட்மண்ட் புத்த மாநாட்டில் பங்கேற்று புத்தரா மார்க்சா உரை தந்தார்.

அம்பேத்கர் தன் மறைவிற்கு முதல்நாள் கூட டிசம்பர் 5, 1956 அன்று ஜைன துறவிகளுடன் விவாதித்துக்கொண்டிருந்தார். இரவு புத்தமும் தம்மமும் நூலுக்கு முன்னுரை எழுதினார். டிசம்பர் காலையில் சவீதா பார்த்தபோது அம்பேத்கர் தன் உடல் இயக்கத்தை சிந்தனையை நிறுத்திக்கொண்டதை பார்க்க முடிந்தது. அம்பேத்கர் டிசம்பர் 6ல் மறைந்த செய்தி உலுக்கியது. பிரதமர் நேரு வந்து அஞ்சலி செலுத்தினார். பம்பாய் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு லட்சக்கணக்கானோர் அஞ்சலியுடன் இறுதி நிகழ்வுகள் நடந்தேறின.

வாழ்நாளில் அம்பேத்கர் தன் கடும் உழைப்பால் செய்த பணிகளுக்கு நன்றி கூறும் வகையில் அவர் மேலும் மேலும் உயரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். வாக்கு அரசியல் தேவைகளால் அவர் தவிர்க்கமுடியா உயரத்திலும் இருக்கிறார்.

இந்த இடுகையை அம்பேத்கர் ராஜ்யசபாவில் மார்ச் 19, 1955 ல் பேசிய வரிகளுடன் நிறைவு செய்கிறேன்,

I do not claim infallibility..As Buddha says , there is nothing infallible, there is nothing final, and everything is liable to examination..

சுபம்

6-8-2025

தோழர் பட்டாபியின் சில நூல்கள்

1. மார்க்சியத் தடங்கள்
2. ரோசாலக்ஸம்பர்க்
3. போராளிகளின் குரல்
4. பகவத்கீதை பன்முகக் குரல்கள்
5. Trade Justice in Telecom
6. Selected Ideas of O.P Gupta
7. ஹெகல் துவங்கி..
8. கார்க்கியின் அரசியல்வெளி
9. நவீன சிந்தனையின் இந்தியப் பன்முகங்கள்
10. காந்தியைக் கண்டுணர்தல்
11. நேருவின் மரபு
12. பெரியாரின் பொதுவுடைமை புரிதல்
13. அம்பேத்கரும் கம்யூனிசமும்
14. தோழர் காந்தி மகாத்மாவின் சோசலிச உரையாடல்
15. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் (என் எளிய வாசிப்பில்)
16. லெனின் நான்கு கட்டுரைகள்
17. என் வாசிப்பில்...
18. சாதி எனும் பிசாசு
19. திராவிட- திராவிடர் இயக்கம் வாசிப்பு வழி குறிப்புகள்
20. கப்பற்படை புரட்சி
21. மார்க்ஸ்- மார்க்சியம் சில நூல்கள்

சிறு நூல்கள்

1. ஷியாம்ஜி கிருஷ்ண வர்மா
2. சிகாகோ மேதின தியாகிகள்
3. பகுனின் போராட்ட வாழ்வும் அனார்க்கிசமும்
4. விடுதலைக்கு முன்னர் எம் என் ராய்
5. பிரடரிக் எங்கெல்ஸ் நட்பின் சிகரம்
6. நேதாஜி சுபாஷ் – கம்யூனிஸ்ட்கள் உறவும் உரசலும்
7. காந்தியும் கம்யூனிசமும்
8. வட்டமேஜை மாநாட்டில் அம்பேத்கர்
9. வரலாற்றில் செளரி செளரா (நூற்றாண்டின் நினைவாக)
10. தோழர் டிராட்ச்கி சில இடுகைகள்
11. ஆச்சார்யா கிருபளானி
12. மினு மசானி
13. சாவர்க்கர்
14. அத்வானி
15. பகத்சிங்
16. ராஜகுரு
17. ஹிந்த் ஸ்வராஜ் தோற்றுவாயும் உள்ளடக்கக்கூறுகளும்
18. Undying Light book review
19. Ambedkar A Part Apart